

DECEMBER 14., HÉTFŐ

ELNÖKÖL: BUZEK ÚR

elnök

(Az ülést 17.00-kor megnyitják.)

1. Az ülészak folytatása

Elnök. - Az Európai Parlament 2009. november 26-án, csütörtökön berekesztett ülészakát ezennel megnyitom.

2. Az elnökség közleményei

Elnök. - Az Európai Parlament 2009. évi utolsó ülése alkalmából szeretnék képviselőtársaimnak békés karácsonyt és boldog hanukát, valamint sikerekben gazdag, boldog új esztendőöt kívánni! Az Európai Parlament valamennyi képviselője nevében pedig a Parlament minden közvetlen munkatársának, akik munkájukkal hozzájárulnak a Parlament működéséhez békés, áldott ünnepeket kívánok.

Szeretnék néhány szót szólni a Silvio Berlusconi olasz miniszterelnök ellen elkövetett merényletről, amelyet mindannyian mélységesen elítélünk. A politikai vitákat nem így kell lebonyolítani. A tegnapi incidensnek nem szabadott volna megtörténnie. Reméljük, hogy Silvio Berlusconi hamarosan elhagyhatja a kórházat. Mihamarabbi gyógyulást kívánunk neki!

Engedelmükkel, szeretnék egy számomra nagyon fontos évfordulóról megemlékezni. Tegnap volt 28 éve, hogy az akkori kommunista hatóságok statáriumot hirdettek Lengyelországban, aminek következményeképpen majdnem 100 embert veszítette életét, köztük 9 sztrájkoló bányász a wujeki bányánál. Több ezer demokratikus ellenzéki aktivistát internáltak ezen a napon, másokat pedig bebörtönöztek. A megtorlás célja az volt, hogy feloszlassák a Szolidaritás szakszervezetet. Azért beszélek most ezekről az eseményekről, hogy felhívjam a figyelmet arra, hogy Európa mennyit változott az elmúlt 2-3 évtizedben, és milyen nagy harcokat kellett az emberiségnek megvívnia a szabadságért és az emberi jogokért a kontinensen és világszerte.

Szeretném emlékeztetni Önöket arra, hogy szerdán délben ünnepélyes keretek között átadásra kerül az idei, gondolatszabadságáért járó Szaharov-díj. A díjat ebben az évben Ludmilla Alexejeva, Szergej Kovalev és Oleg Orlov veheti át a Memorial emberi jogi szervezet nevében. Mivel Európa polgárainak rengeteg szenvedést kellett elviselniük a 20. század során, ezért érthető, hogy miért van létjogosultsága az emberi jogokért való küzdelemnek világszerte, különösen Európában. Éppen ezért ez a díjátadó különösen nagy értéket képvisel számunkra. <>

Francesco Enrico Speroni, az EFD képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! Elnézést kérek, hogy nem a napirendi eljárás alapján szólok fel, de pártom nevében szeretném együttérzésünket kifejezni Berlusconi miniszterelnök úrnak.

Elnök. - Ezt már megtettem az egész Európai Parlament nevében.

Gianni Pittella, az S&D képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! Sassoli képviselő úrhoz, és a Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége Európai Parlamenti Képviselőcsoportjának képviselőihez csatlakozva én is együttérzésemet szeretném kifejezni Silvio Berlusconi miniszterelnök úrnak, és szeretném hangsúlyozni, hogy az incidens elítélendő és elfogadhatatlan.

Bár komoly ellenzői vagyunk Berlusconi úrnak, mi politikai ellenfelek vagyunk. Nem tekintjük Berlusconi urat és a többi ellenzéki pártot ellenségünknek. Csak politikai és polgári úton harcolhatunk és nyerhetünk csatát az ellenzék ellen! Senkitől nem tűrhetjük el, hogy a politikai vitákat erőszakos mederbe terelje, ami a tekintélyelvű és demokráciaellenes politizálás előszobája lenne. Helyeseljük, hogy a Parlament most is higgadtan, tiszteletteljesen és érett demokratikus gondolkodásmóddal áll a történetekhez.

Mario Mauro a PPE képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! Szeretném pártom nevében köszönetemet kifejezni elsősorban mindazoknak, akik a történetekhez felnőtt emberhez méltó

véleménynyilvánítással állnak hozzá, és akik elítélik ezt az incidenst, de különösképpen olasz képviselőtársaimnak, elsősorban Pittella képviselő úrnak.

Nem kívánok semmilyen politikai spekulációba belebonyolódni. A történetek valóban sötét útra vezetnek, és az egyetlen követhető megoldás csakugyan az, ha egyhangúlag elítéljük az incidenst. Szeretném megköszönni a Parlamentnek és Európának, hogy hozzájárulnak Olaszország demokratikus fejlődéséhez és közéletéhez.

3. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

4. Kérelem a parlamenti mentelmi jog felfüggesztésére: lásd a jegyzőkönyvet

5. A bizottságok és a küldöttségek tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

6. Az eljárási szabályzat értelmezése: lásd a jegyzőkönyvet

7. Megállapodások szövegeinek a Tanács általi továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

8. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

9. Szóbeli választ igénylő kérdések és írásbeli nyilatkozatok (benyújtás): lásd a jegyzőkönyvet

10. Előirányzatok átcsoportosítása: lásd a jegyzőkönyvet

11. Petíciók: lásd a jegyzőkönyvet

12. Ügyrend

Elnök. - Előterjesztették a napirendtervezetnek a december 10-én az Elnökök Értekezlete keretében, az eljárási szabályzat 137. cikkének értelmében kidolgozott végleges változatát. A következő módosító javaslatokat tették:

Hétfő – nincs változás

Kedd

Az a kérés érkezett a Szabadság és Demokrácia Európája képviselőcsoporttól, hogy a szubszidiaritás elvével kapcsolatos Bizottsághoz intézett szóbeli kérdésüket vegyék fel a napirendi pontok közé. A kérvényt írásban nyújtották be az Európai Parlament Elnökségéhez. Kérem a képviselőcsoport egyik képviselőjét, hogy fejtse ki álláspontjukat.

Francesco Enrico Speroni, az EFD képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! Azért kértük, hogy ezt a szóbeli kérdést vegyék fel a napirendbe, mert úgy gondoljuk, hogy a Parlamentnek választ kell kapnia ebben a fontos kérdésben. Ezért kérjük a napirend módosítását.

(A Parlament egyetért a kérelemmel)

Elnök. - Hölgyeim és uraim! Ezt a pontot a keddi napirend végén utolsó napirendi pontként tárgyaljuk. Az állásfoglalási indítványok benyújtási határideje 2009. december 15., keddi, 10:00 óra, míg a közös állásfoglalási indítványok és módosítások benyújtási határideje december 16., szerda, 10:00 óra. Tehát ez az utolsó napirendi pont a holnapi ülésen és szerda a határidő az állásfoglalási indítványok benyújtására. A szavazásra csütörtökön kerül

Hannes Swoboda, az S&D képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr! Ha jól értem, akkor olyan állásfoglalásra utalt, amely az eredetileg benyújtott indítvánnyal lenne kapcsolatos. De még nem állapodtunk meg arról sem, hogy egyáltalán állást foglaljunk-e a kérdésben.

Elnök. - Igen, ez valóban így van. A kérést az állásfoglalással együtt nyújtották be.

Szerda – nincs változás

Csütörtök

Van valakinek hozzáfűznivalója a csütörtöki napirendhez?

Fiorello Provera, az EFD képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! Számos halaszthatatlan napirendi pontot kell megvitatnunk jövő csütörtökön. Harmadikként az azerbajdzsáni helyzetet kell megtárgyalnunk. A média, többek között a nyugati hírforrások, arról számoltak be, hogy két fiatal blogger és két másik személy közötti incidensbe keveredett. Az érintetteket letartóztatták, majd ítélet született. Úgy vélem, mindenképpen végére kellene járni annak, hogy az eljárást jogszerűen bonyolították-e le.

Az elmúlt napokban a Fülöp-szigeteken is történt egy rendkívül súlyos incidens: egy fegyveres csoport, amely a forradalmi helyzetet kihasználva ragadott fegyvert a kormány ellen, lemészárolta az elnökjelöltet támogató konvoj 57 tagját. Ezt követően statáriumot hirdettek a szigeteken.

Ezért arra kérem Önöket, hölgyeim és uraim, hogy harmadik napirendi pontként az azerbajdzsáni helyzet helyett a fülöp-szigeteki esetet vitassuk meg. Világos, hogy a két eset súlyossága között óriási különbség van.

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

(A Parlament elutasítja a kérelmet.)

Az azerbajdzsáni helyzet megvitatása napirenden marad, tehát a csütörtöki napirend változatlan.

(Az ügrend meghatározása megtörtént)

13. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

14. Egyperces felszólalások fontos politikai kérdésekben

Elnök. - Következő napirendi pontként egyperces felszólalások következnek fontos politikai kérdésekben.

Jörg Leichtfried (S&D). - (DE) Elnök úr! Nem tudom, hogy mondandóm kapcsolódik-e a napirendhez, de azt hiszem ez a legalkalmasabb időpont, hogy elmondjam. A Lisszaboni Szerződés egyik következménye, hogy a parlamenti képviselők száma változni fog. Ez Ausztria esetében azt jelenti, hogy két új képviselő csatlakozik a Parlamenthez. Ezek a képviselők készen állnak, megválasztásuk már megtörtént, és nagyon fontos, hogy minél hamarabb elkezdhessék parlamenti munkájukat.

Szeretném megkérdezni, hogy milyen lépések történtek ez idáig azért, hogy ezek a képviselők – megfigyelőként vagy teljes jogú tagként – minél hamarabb elfoglalhassák helyüket itt, a Parlamentben, illetve mit szándékoznak tenni annak érdekében, hogy mindez mihamarabb megvalósulhasson?

Elnök. - Az első lépést az Európai Tanács teszi meg ebben a kérdésben. Múlt héten csütörtökön az Európai Tanács ülésén világosan kifejtettem, hogy a Parlament számára nagyon fontos, hogy a Tanács megtegye a kezdeti jogi lépéseket ahhoz, hogy fogadhassuk az új képviselőket és hogy megtudjuk, mely országokból fognak érkezni. Az eljárásnak jogszerűnek kell lennie, és most a Tanács intézkedésére várunk. Folyamatosan kérem a Tanácsot, hogy tegye meg a megfelelő lépéseket. A Tanács előzetes döntését követően a Parlamentnek kell majd intézkednie.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). - (ES) Elnök úr! Szeretném a Tisztelt Ház előtt elítélni Venezuela elnökének, Hugo Chaveznek folyamatos provokációit, fenyegetéseit és hatalommal való visszaélését. Diktatórikus kormányzási módszerével többek között Venezuela véleménynyilvánításhoz való szabad jogát gátolja és fenyegeti a demokratikus rendet Latin-Amerikában.

Chavez elnök bezáratott harminc rádióállomást és megszüntetett több televízióadót. Fenyegeti és bünteti a venezuelai újságírókat, mert nem támogatják zsarnoki rendszerét.

Éppen ezért, elnök úr, szeretném hangsúlyozni, hogy míg energiaellátási zavarok és víz- és élelmiszerhiány tapasztalható az országban, és a szegénység egyre csak nő Chávez kormányának gyenge teljesítménye miatt, ez a zsarnok azzal próbálja elkendőzni a helyzetet, hogy a határ menti hidakat felrobbantja, és fenyegeti

Kolumbiát. Nemzetközi terroristákat éltet és párhuzamba állítja magát a világ zsarnoki diktátoraival. Beszédeiben folyamatosan provokál és háborút szít, amivel az amerikai kontinenst akarja gyengíteni.

Éppen ezért a Parlament, amely mindig is a szabadság és a demokrácia elkötelezett híve volt, teljes mértékben elítéli Hugo Chávez zsarnoki és diktatórikus kormányzási módszerét!

Alain Cadec (PPE). - (FR) Elnök úr! Szeretnék több információt kapni a tonhalhalászatra vonatkozó kvóta 40%-os csökkentésnek következményeiről.

Az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (ICCAT) november 15-i recifei gyűlésén úgy határozott, hogy a szerződő feleknek legalább 40%-kal csökkenteniük kell halászati kapacitásukat. Ezen intézkedés következtében a kékuszonys tonhal kifogható mennyiségét 2010-ben világszinten 22 000 tonnáról 13 500 tonnára csökkentik.

Az ICCAT tagországai úgy döntöttek, hogy a kapacitástöbblet csökkentésére 2011-ig felére csökkentik halászati flottáik méretét. Ezenkívül a kerítőhálós tonhalhalászó hajók halászati idejét egy hónapra csökkentik, és meghosszabbítására nem is lesz lehetőség. Ezek az intézkedések, amelyek szükségesek a fajok védelme érdekében, és amelyeket beemelnek majd az Európai Unió jogszabályaiba, veszélyeztetik az európai halászok megélhetését.

Arra szeretnék választ kapni, hogy milyen intézkedések várhatók a halászok megélhetésének biztosítására és a flottacsökkentési tervek leállítására. Milyen lépéseket tettek annak érdekében, hogy mérsékeljék azokat a rendkívül súlyos társadalmi és gazdasági következményeket, amelyek az ICCAT intézkedéseinek az uniós jogba történő átültetése miatt alakulnak ki?

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). - (RO) Köztudott, hogy a 2007–2013-as időszakra előirányzott stratégiák és operatív programok megvalósítása még kezdeti fázisban van. Románia először kap lehetőséget arra, hogy a kohéziós politika részeként előnyt kovácsoljon az európai uniós alapokból. A regionális fejlesztési politika az Európai Unió egyik legfontosabb és legösszetettebb irányvonala. Célkitűzése, hogy Európa különböző régiói között csökkentse a gazdasági és szociális egyenlőtlenségeket.

Szeretném felhívni a figyelmet azokra a törekvésekre, amelyeket a tagállamok tettek az operatív programok részeként a kohéziós politika általános célkitűzéseinek integrálása érdekében. Úgy gondolom, hogy az Európai Uniónak stratégiai szerepet kell felvállalnia, hogy a operatív programok minél hamarabb megvalósíthatók legyenek a tagállamokban, és ezáltal segítenie kell azokat az intézkedéseket, amelyek a tagállamok igényei szerint megerősítenék az intézményi kapacitást.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). - Elnök úr! Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a katalán és európai héjasgyümölcs-termesztés évek óta a legválóságosabb korszakát éli. A héjas gyümölcsök árának folyamatos esése veszélyezteti az európai termelők jövőjét.

Arra is szeretném felhívni képviselőtársaim figyelmét, hogy a török kormány be nem avatkozási politikát folytat. A héjas gyümölcsök értékesítéséért felelős török hatóság 500 000 tonnányi készlettel rendelkezik, amelyet 2010 januárjában szándékozik értékesíteni. Tekintettel arra, amit a török hatóság az Európai Unióval közös, 2009. október 2-án megrendezett kétoldalú egyeztetésen elmondott, ez a helyzet súlyosan megkárosítaná az európai termelőket, mivel nagymértékben csökkentené az érintett termények piaci árát.

Ezt a problémát két hónappal ezelőtt már előterjesztettem az Európai Bizottsághoz, mivel a meglévő különleges védintézkedések egyike sem alkalmazható termelőink védelme érdekében. Ezeket az aggályokat szerettem volna megosztani Önökkel.

Petru Constantin Luhan (PPE). - (RO) Elnök úr! Hölgyeim és Uraim! Bizonyára tudják, hogy Románia szeretne 2011-től a schengeni övezethez tartozni. Ezt a célkitűzést szem előtt tartva ez idáig számos értékelést kérvényezett, szám szerint ötöt, amelyből négyet már elvégeztek.

Különösen a tengeri határokkal kapcsolatos értékelésre szeretném felhívni a figyelmüket, amely a schengeni szakértőktől annyira jó minősítést kapott, hogy Romániát a bevált gyakorlatok példaként mutatták be. Egy akadály azonban még hátravan, de én bízom benne, hogy Románia ezt az akadályt is sikeresen veszi.

A romániai példát követve arra szeretnék javaslatot tenni, hogy a schengeni övezet kiszélesítésére sokkal derülátóbban tekintsünk. Nem a határaink biztonságát fenyegető jelenséggént kellene értékelnünk ezt a folyamatot, hanem olyan lehetőségként, amely megerősíti a tagállamok közötti együttműködést a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben.

Örömmel jegyzem meg, hogy ezek a gondolatok az Európai Tanács által a múlt héten elfogadott stockholmi programban is szerepelnek, amely a schengeni övezet kiterjesztését az Európai Unió belső politikájának prioritásként fogalmazza meg.

Luis Yáñez-Barnuevo García (S&D). - (ES) Elnök úr! Mindenki tudja, hogy június 28-án államcsínyt hajtottak végre Hondurasban. Már majdnem hat hónap telt el azóta, és a Parlament még mindig nem talált alkalmat arra, hogy elítélje a történeteket. Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) képviselőcsoportjának és az Európai Konzervatívok és Reformerek képviselőcsoport egyes képviselői ellátogattak az országba, hogy jelenlétükkel támogassák az államcsíny következményeit. Ezek a képviselők így azt a látszatot keltették, hogy az Európai Parlamentet képviselik, és ekképpen támogatták a fennálló kormány által tartott választásokat, amelyekre azok törvényességét nem garantáló körülmények között került sor.

A hondurasi államcsínnal így olyan visszás precedenst teremtettek, amelynek alapján minden mérsékelt, ideiglenes vagy viszonylag erőszakmentes államcsíny nem csak hogy elfogadott lesz a kontinentális jog által, hanem üdvözölt és bátorított tett lesz az európai és észak-amerikai jogban. Rendkívül sajnálatos, ami Hondurasban történt!

Sarah Ludford (ALDE). - Elnök úr! Szeretném elítélni a török alkotmánybíróság rendkívül aggasztó pénteki döntését, amelyben a többségben kurd érdekeket képviselő Demokratikus Társadalom Pártjának feloszlátásáról hoztak ítéletet, és amelyben a párt vezető parlamenti képviselőit eltiltották a politizálástól. Ez súlyos visszalépést jelent Törökországnak, amelyet szélsőségesek ürügyként fognak felhasználni ahhoz, hogy az erőszaknak újból érvényt szerezzenek. Ez a döntés véget vet annak a demokratikus politikai útnak, amelyet Erdoğan miniszterelnök úr célkitűzéséként megfogalmazott.

Az egyik probléma az, hogy az AK párt vezette kormánynak nem sikerült megreformálnia azt a jogszabályt, amely alapján a Demokratikus Társadalom Pártját feloszlatták, azt a jogszabályt, amely alapján magát az AK-t is majdnem betiltották. Ez tehát nem érdeke a török kormánynak és a kormánypárti képviselőknek.

Az ALDE Képviselőcsoport a jövő év elején, lehetőleg hamarabb plenáris ülés keretében kívánja megvitatni a kérdést, mivel az eset súlyos visszalépést jelent Törökországnak.

Marina Yannakoudakis (ECR). - Elnök úr! Mindannyian tisztában vagyunk az újrahasznosítás fontosságával, és elvárjuk, hogy a használt papírt újrahasznosítsák.

Nemrégiben ellátogattam egy nyomdába londoni választókerületemben, ahol bemutatták a tintasugaras nyomtatás folyamatát. Az így nyomtatott papírlapok újrahasznosítását igen bonyolult és költséges eljárással, és fehérítő hozzáadásával végzik, ami egyáltalán nem környezetbarát megoldás. Mivel a tintát nem egyszerű feladat eltüntetni a papírról, ezért a legtöbb nyomtatott dokumentumot nem lehet újrahasznosítani.

Azokat a vállalatokat kellene ösztönözni és támogatni, amelyek más, környezetbarát nyomtatási megoldásokat alkalmaznak (megjegyzem, hogy az a nyomda is ilyen, amelynek a munkafolyamatait láttam), hogy nyomtatási folyamat sokkal gazdaságosabbá váljon. A tagállamok által támogatott, piacialapú megoldásra van szükség, amelynek keretében a nyomdaipar egy magatartási kódex alapján önszabályozóvá válna, és irányt mutatna a környezetvédelem terén.

Az Európai Uniónak tehát nagyon nagy szerepe van abban, hogy felhívja a figyelmet ezekre a problémákra, és adott esetben támogassa a tintasugaras nyomtatás alternatív megoldásait.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). - (EL) Elnök úr! Azért kértem szót, hogy felhívjam az Európai Parlament figyelmét a bevándorlási politikának a kísérő nélküli kiskorúak és gyermekek jogaival kapcsolatos területére, amellyel nemcsak a külső határországoknak kellene foglalkozniuk, mint például Görögországnak, hanem az egész Európai Uniónak.

Bizonyára tudják, hogy a közösségi szabályozás szerint minden menedék- és bevándorlási kérelmet annak a tagállamnak kell elbírálnia, ahol a kérvényező belépett az Unió területére, függetlenül az illető úti céljától.

Ez a gyakorlat nagy terheket ró a belépés szerinti országokra, emellett ellentétes a kérelmezők jogaival, hogy kérelmüket tömegesen bírálják el, a lehető gyorsabb eljárással. Gyakran úgy küldik tovább őket, hogy nem garantálható, hogy jogaik vagy akár az életük nincs-e veszélyben, vagy az adott országban maradnak, mindenféle védelem és szociális ellátás nélkül, és így előfordulhat – elsősorban a gyerekek esetében –, hogy különféle bandák kizsákmányolásának esnek áldozatul.

Az Európai Parlament feladata, hogy a közösségi és nemzeti jogszabályokat úgy módosítsuk, hogy a kísérő nélküli kiskorúak elérjék úti céljukat, ne toloncolják ki őket, és méltósággal és biztonságosan tartózkodhassanak az Európai Unióban.

Niki Tzavela (EFD). - (EL) Elnök úr! A múlt héten több találkozón vettem részt arab államok, pontosabban az Egyesült Arab Emírségek, Egyiptom és Jordánia politikusaival. Irán nukleáris programjával kapcsolatos aggodalmaikat szeretném tolmácsolni.

Találkoztam izraeliekkel is, aki rendkívül aggasztónak találják a helyzetet, és leginkább a Törökország által Iránnak nyújtott támogatást tartják nyugtalanítónak. Megkérdezték, hogy mi az Európai Unió hivatalos álláspontja arról, hogy Erdoğan miniszterelnök úr támogatja a teheráni kormányt, és hogy nyilatkozatában Irán nukleáris programját békés célok eszközének nevezte.

Be kell vallanom, fogalmam sincs arról, hogy mi az Unió hivatalos álláspontja Törökországnak Irán nukleáris programjára vonatkozó nyilatkozataival és magatartásával kapcsolatban. Az elért eredményekről szóló jelentés és Erdoğan miniszterelnök úr véleménye teljesen eltér egymástól. <>

Georgios Papastamkos (PPE). - (EL) Elnök úr! Jó jelnek tekinthető, hogy a jelen levő biztos, Boel asszony nem tartotta megfelelőnek a közös agrárpolitikára vonatkozó közösségi költségvetés felülvizsgálatáról szóló jelentést az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságának nyilvános ülésén.

Véleményem szerint semmilyen körülmények között nem szabad engedni, hogy a pénzügyi felülvizsgálat megvitatása előre vetítse a 2013 utáni időszakra vonatkozó közös agrárpolitika felülvizsgálatát. Nem pusztán azt kérjük, hogy határozzák meg a mezőgazdasági kiadások arányát a teljes közösségi költségvetésben, hanem elsősorban azt szeretnénk, ha a célként kitűzött agrárpolitika véglegesítené az agrárágazat hozzájárulásának mértékét a közszolgáltatások megteremtéséhez, és ezt követően döntenénk a kitűzött célok megvalósításához szükséges erőforrások rendelkezésre bocsátásáról.

Ezt az üzenetet szeretném átadni Boel biztosasszonynak.

Iliana Ivanova (PPE). - (BG) Elnök úr! Hölgyeim és Uraim! A személyek szabad mozgáshoz való joga az Európai Unió egyik alapvető szabadsága és az egységes piac egyik pillére. Ugyanakkor a tagállamok jó része még mindig korlátozza a bolgár és román munkavállalók munkaerőpiacra való belépését.

A korlátozással kapcsolatos érvek ellentmondanak a piaci logika elvének, különösen a válság közepette. Nemrégiben még a foglalkoztatásért felelős biztos is hangsúlyozta: „Az EU polgárainak alapvető joga, hogy egy másik országban vállalhassanak munkát”. Teljesen egyetértek vele. Az új tagállamok munkavállalói elleni korlátozások fenntartása anomáliákat teremt a piacokon, és ellentmond az Európai Unió alapját képező szerződésekben megfogalmazott megkülönböztetésmentesség elvének, éppen ezért rossz fényt vet az Unió megítélésére.

Nyomatékosan kérem az Európai Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve minél előbb tegyen összehangolt lépéseket a legutóbb csatlakozott tagállamokat érintő munkaerő-piaci megszorítások megszüntetése érdekében. Képviselőtársaim! Az Önök támogatását is kérem ahhoz, hogy egy valóban szabad piacot és egyenlő jogokat biztosítsunk valamennyi európai polgár számára.

Françoise Castex (S&D). - (FR) Elnök úr! Egy közelmúltbeli ügyre szeretném felhívni a figyelmet: a minaretek kérdésében tartott svájci szavazásra. Bár a szavazást egy nem európai uniós országban tartották, mégis egy számunkra is ismerős problémát érint.

Fontosnak tartom, hogy ezt szóba hozzam, hiszen jó alkalmat teremt arra, hogy a szekularizmusról beszéljünk, amelyről csak kevés szó esik itt a Házban. Sürgős szükség lenne arra, hogy a társadalom szerveződését a szekularizmus alapelve vezérelje. Itt egészen hétköznapi dolgokra gondolok.

A szekularizmus ellentéte nem a vallásosság, és még kevésbé a spiritualizmus. A szekularizmus ellentéte a vallásos „kommunitarianizmus”, azaz a vallásos közösségelvűség, amely polgárjogi törvények felett álló és az egyéneket a társadalmon belül csoportokba kényszerítő alapelveket és szabályokat fogalmaz meg.

A történelem fonalának eredményeképpen a mi Európai Uniónk multikulturális és multietnikumú, és reméljük, hogy egyre inkább az is marad. Csak a szekularizmus ad lehetőséget az egyenjogú polgárok fejlődésére és közösségek virágzására.

Teresa Riera Madurell (S&D). - (ES) Elnök úr! A klinikai vizsgálatok a klinikai kutatások mérőmódszerei, amelyek a legmegbízhatóbb információforrások a megfelelő kezelési módszerek kiválasztásához.

Nagyon fontos dologra hívnám fel a Tisztelt Ház figyelmét. Az Európai Kardiológiai Társaság közelmúltban megjelent tanulmányában ismételten kifejtette, hogy e módszert nagymértékben korlátozza az, hogy nagyon kevés nő vesz részt klinikai vizsgálatokban.

Már régen bebizonyosodott, hogy a rizikófaktorok, a betegségek lefolyásának menete és a kezelésre adott reakciók jelentősen eltérnek a két nem esetében.

Ennek következtében a szív- és érrendszeri betegségek megelőzésében és kezelésében a közelmúltban elért látványos eredmények nem tükröződnek a nők halálozási arányának alakulásában.

Éppen ezért lényeges, hogy európai intézményként támogassuk a kifejezetten nők vizsgálatát célzó kutatásokat úgy, hogy sokkal több nőt vonunk be a klinikai vizsgálatokba, vagy kifejezetten nőknél végzett klinikai vizsgálatokat szervezünk.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). - (NL) Elnök úr! Én is a török alkotmánybíróság múlt pénteki döntéséről szeretnék beszélni, amelynek értelmében feloszlatták a Demokratikus Társadalom Pártját (DTP). Ennek következtében nem kevesebb, mint 22 parlamenti képviselőt utasítottak ki a parlamentből vagy fosztottak meg politikai jogaiktól az elkövetkezendő öt évre. Közöttük van Leyla Zana képviselő is, akinek 1995-ben odaítélték a Szaharov-díjat. Negyedik alkalommal tiltanak be kurd pártot Törökországban, mégis a kurdok újabb és újabb pártnevek felvételével újra és újra kiállnak népük jogaiért és minden alkalommal feloszlatták őket, mivel állítólag a török államiságot bomlasztó eszméket hirdetnek. A demokrácia egyik alapkőve az egyesülés és a véleménynyilvánítás szabadsága, éppen ezért ezzel a lépéssel hitelét veszti az Erdoğan miniszterelnök úr által ebben az évben a kurd kérdés kezelése érdekében elindított ún. „demokratikus nyitás” kezdeményezés. Támogatom Ludford asszony kezdeményezését, hogy ezt a kérdést a januári napirendi pontok között tárgyaljuk.

Hélène Flautre (Verts/ALE). - (FR) Elnök úr! Egy rövid részletet fogok felolvasni William Bourdon, Taoufik Ben Brik ügyvédjének Sarkozy francia elnökhöz címzett leveléből: „Lehetőségem nyílt arra, hogy Taoufik Ben Brik többi tunéziai ügyvédjéhez hasonlóan elítéljem azt a jogi komédiát, amely minden alapos vizsgálat nélkül Taoufik Ben Brik felfoghatatlan hathónapnyi bebörtönzéséhez vezetett. Egyértelműen és hivatalosan tanúsíthatom, hogy a Taoufik Ben Brik elítélésének alapját képező eljárás iratai teljes mértékben koholmányok, és Ben Ali elnök személyes bosszúját képezik.

Ügyfelemnek annyira legyengült az immunrendszere, hogy bármilyen súlyos betegséget elkaphat, ezért ebben az évben, 2009-ben nem tudott utazni. Csak remélni tudom, hogy a családja el tudja hozza juttatni a szükséges orvosságokat. Tunéziai ügyvédek csak időszakos látogatási jogot kapnak, néhányuktól még ezt a lehetőséget is szisztematikusan megtagadják. Felesége néhány napja láthatta először, de akkor is csak pár percre, és azóta sem találkozhatott férjével.”

Elnök úr! Kérem, írjon a tunéziai hatóságoknak, és kérje Taoufik Ben Brik szabadon bocsátását!

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). - (FR) Elnök úr! Folytatom Flautre képviselőtársam gondolatmenetét, és arra kérem, írjon a tunéziai hatóságoknak!

Ez évben a Szaharov-díj, az Európai Parlament emberi jog iránti elkötelezettségének szimbóluma ismét gazdára talál. A Tunéziával kötött partnerségi megállapodásunk számos rendelkezést tartalmaz a demokráciával és az emberi jogokkal kapcsolatban.

Mégis, a nemrégiben lezajlott tunéziai választások olyan szánalmas körülmények között mentek végbe, hogy méltatlanok ezekhez a rendelkezésekhez. Fel kell emelnünk hangunkat! Az emberi jogok védelmezőit meghurcolják, letartóztatják és megalázzák Tunéziában. Ezt nem tűrhetjük tovább!

Ezért kérem az elnök urat, hogy szólítsa fel a tunéziai hatóságokat a kiváló újságíró, Taoufik Ben Brik szabadon bocsátására, akinek az egyetlen bűne az, hogy felemelte hangját a tunéziai látszatdemokrácia ellen.

Fiorello Provera (EFD). - (IT) Elnök úr! Hölgyeim és Uraim! Kérvényeztem, hogy függesszék ki a fiatal iráni nő, Neda Agha-Soltan képét Aung Szan Szú Kji képe mellé.

Neda Agha-Soltan azért ölték meg, mert a szabadságért és az átláthatóságért harcolt Iránban. Azóta a szabadság, mi több, a női „szabadságharcosok” példaképévé vált. Kérelmemet 75 képviselő és öt képviselőcsoport írta alá. Úgy hiszem, hogy nagyon fontos e kérés elfogadása, különösen most, amikor Iránban Khamanei ajatollah mindenféle tiltakozás és ellenzék elnyomására készül. Remélem, hogy teljesítik a kérésemet.

Alajos Mészáros (PPE). - Elnök úr! A közelgő téli időszakkal fennáll annak a veszélye, hogy ismét súlyos gázválság alakuljon ki keleten. Néhány héttel ezelőtt Putyin miniszterelnök úr kerek-perec megmondta, hogy Oroszország ismét megsértheti az Európai Unió tagállamaival kötött földgázszállítási szerződéseket. Ezt a helyzetet elkerülendő, felszólította az Európai Uniót, hogy 1 milliárd eurónyi kölcsönrel támogassa Ukrajnát, hogy teljesíthesse a földgáztranzit országmenten fennálló kötelezettségeit. Így most újabb furcsa politikai játszma számíthatunk orosz partnerünkkel, amelyben Oroszország keveri a kártyát. Ez elfogadhatatlan.

Bár az uniós tagállamokat eltérő módon érinti ez a helyzet, mégis, az Európai Uniónak szolidaritásból egységes intézkedéseket kell tennie és határozott álláspontot kell képviselnie ezzel a komoly elvi kérdéssel kapcsolatban. Ez jel arra, hogy felgyorsítsuk a hosszú távú energiaellátásunk diverzifikációját elősegítő új projektjeinket, amelyek eredményeképpen minimálisra csökkenthetjük az orosz befolyást.

Eduard Kukan (PPE). - (SK) Elnök úr! Hölgyeim és Uraim! A Lisszaboni Szerződés hatálybalépése az Európai Unió további bővítéséhez is kedvező feltételeket teremt. Senki sem mondhatja ezután, hogy az Uniónak nincs meg a bővítéshez és döntéshozatalhoz szükséges intézményi kapacitása.

Éppen ezért nincs értelme késleltetni vagy akadályozni a további bővítési folyamatot. Ez különösen a nyugat-balkáni régiót érinti. A közelmúltban intenzív és általánosságban pozitív fejlődésnek lehettünk szemtanúi a régióban. Az egyes országok előrehaladásáról szóló jelentések, amelyet nemrég tettek közzé, és a Bizottság által kiadott 2010-es bővítési stratégia is megerősíti ezt.

Amellett, hogy a régió országai vízummentesen utazhatnak a schengeni övezetbe, valódi esélyt kapnak ahhoz, hogy továbbhaladhatnak az Európa felé vezető úton. Rajtuk áll, hogy előnyt kovácsolnak-e ebből a lehetőségből. Az Európai Uniónak habozás helyett felelősségteljesen és racionálisan kell cselekednie a körülményeknek megfelelően, és ebben az Európai Parlament aktív részvételére is szükség van.

Tanja Fajon (S&D). - (SL) E hét szombat hajnaltól, több mint két évtizedes vízumkényszer után a korábbi Jugoszláv tagállamok, Macedónia, Szerbia és Montenegró lakosai vízum nélkül léphetnek be az Európai Unió területére. Kivételes nap ez, amely ünneplésre ad okot.

Ugyanakkor szeretném megragadni ezt az alkalmat, és arra kérni az Európai Bizottságot és Tanácsot, hogy minél hamarabb szüntessék meg a Bosznia-Hercegovinára és Albániára vonatkozó vízumkényszert is. Nem engedhetjük, hogy a Nyugat-Balkánon újabb válaszvonalak alakuljanak ki, és nem vesztegethetjük tovább az időt, különösen a fiatalabb generációk kárára. Nehéz elhinni, de az itt élő fiatalok többsége szinte semmit sem tud az Európai Unióról.

A mi felelősségünk, hogy lebontsuk a berlini fal ledöntése után létrejött új, nyugat-balkáni vízumfalakat, amely Koszovó lakosságát is érinti. A Nyugat-Balkánnak világos európai jövőre van szüksége. Ne vegyük ez el tőlük megalapozatlan félelmeink miatt.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). - (RO) Elnök úr! Hölgyeim és Uraim! Két igen fontos esemény zajlott le 2009 végén: életbe lépett a Lisszaboni Szerződés, és sor került a koppenhágai csúcstalálkozóra.

Felszólalásomban szeretném kifejezni, hogy mennyire elégedett vagyok az Európai Unió jelenlegi politikájával, amelynek eredményeképpen vezető szerepet tölt be a klímaváltozás megoldásához szükséges hathatós megoldások megteremtésében. Hasonlóan elégedett vagyok azzal is, hogy a tagállamok konszenzusra jutottak és egységes álláspontot képviselnek, noha egyáltalán nem egyszerű feladat 27 tagállam álláspontjából egységes véleményt formálni.

Bár az eredmény nem feltétlenül felel meg elképzeléseinknek és elvárásainknak, fontos, hogy az Unió tagállamai 7,2 milliárd euró pénzügyi támogatást szavaztak meg a fejlődő országoknak, amire égető szükségük van. Ez a példa talán arra ösztönzi majd az ENSZ többi tagállamát is, hogy hasonlóképpen cselekedjenek.

Elismerést érdemel, hogy a pénzügyi válság által leginkább sújtott uniós tagállamok is kifejezték szolidaritásukat, és törekszenek arra, hogy részt vegyenek a harcban, még ha csak gesztusértékű támogatást is tudnak nyújtani a globális felmelegedés elleni küzdelemben.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). - (EL) Elnök úr! Először is szeretném kifejezni szolidaritásomat az európai parlamenti szakszervezeti képviselőknek, és sok sikert kívánok nekik.

A munkavállalók érdekeivel ellentétes intézkedések tömkelegét fogadta el a görög kormány, és általánossá tették a különböző rugalmas munkavégzési formák alkalmazását. A társadalombiztosítási rendszert is megnyirbálták, emellett befagyasztották a béreket és a nyugdíjakat.

A görög kormány, az Európai Unió és a tőke képviselői a görögországi költségvetési hiány és az államadósság mumusával riogatják a munkavállalókat. Olyan előre megrendezett szociális párbeszédbe bocsátkoznak velük, amellyel megegyezésre kényszerítik őket, elfojtják jogos indulataikat és más útra terelik a civil szervezetek reakcióit.

Válaszként a kormány és az Európai Unió civil-ellenes lépésére a PAME (Harc a Szakszervezeti Egységért) szervezet december 17-ére nemzeti sztrájkot hirdetett. A modern civil szerveződések követelményeinek megfelelő intézkedéseket követelnek – ami csak a városi és vidéki munkások, a szegények és a középosztálybeli réteg egységes fellépésével válhat valósággá – a civil szerveződések elleni európai uniós politikával szembeni fellépés és a politika meghiúsítása érdekében.

Martin Ehrenhauser (NI). - (DE) Elnök úr! Az Atalanta-művelet elnevezésű európai biztonsági és védelmi politikai misszió december 8-án ünnepelte egyéves fennállását. A svéd elnökség szerint a művelet beváltotta a hozzá fűzött reményeket, amelynek során hatékonyan léptek fel a kalózkodás ellen, és nagymértékben csökkent a kalóztámadások száma. Eme utolsó állítás azonban erősen megkérdőjelezhető.

A Nemzetközi Tengerészeti Hivatal (IMB) jelentése szerint 2009 első kilenc hónapjában több kalóztámadás történt, mint 2008-ban egész évben. A fegyveres támadások száma összesen 200%-kal nőtt. A művelet pénzügyi hatékonysága is számos kérdést vet fel. A kalózkodás által a régióban okozott kár becsült mértéke összesen 200 millió dollár, ugyanakkor az EU és a tagállamok évente 408 millió dollárt költenek a probléma megoldására.

Az új európai biztonsági és védelmi politikai misszió Szomáliában csak tüneti kezelést adhat, de a probléma gyökerét nem oldja meg. Az EU-nak érdemes lenne hatékony parti őrséget felállítani az illegális halászat megakadályozására...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Dominique Baudis (PPE). - (FR) Elnök úr! Az európai légiforgalmi irányítás korszerűsítésére elindított SESAR-program óriási projekt.

De vajon a Bizottság milyen tervek alapján kívánja a SESAR-program közelgő megvalósítási fázisát bevezetni, különös tekintettel a környezetvédelmi, valamint tudományos és technológiai szempontból is nélkülözhetetlen program pénzügyi finanszírozására? Vajon a Bizottság követni fogja-e a 2007-es jelentésben szereplő ajánlásokat, amelyek alapján egy szakképzett, tapasztalt személynek kellene biztosítani a program politikai felügyeletét? Számos jogi, pszichológiai és technikai jellegű akadályt kell leküzdeni a tagállamok légtérének egységesítéséhez és a különböző országok képviselőiben dolgozó ellenőrök munkájának összehangolásához!

Ha Európa nem képes egységes, közös légtérrel teremteni, akkor hogyan lenne képes erős politikai egységben működni?

Edit Bauer (PPE). - (HU) Elnök úr! Mivel Ön is és a Bizottság is kifejezte azon szándékát, hogy követni fogja a szlovákiai államnyelvtörvény végrehajtását, szeretném felhívni a figyelmet a következőkre. A kormány nyilvánosságra hozta a végrehajtási rendelkezést, mely nem csak felülír törvényeket, de újabb korlátozásokat is bevezet. A végrehajtási javaslat kimondja, hogy a törvény legitim célja kizárólag az államnyelv védelme és támogatása a hivatalos érintkezésben, az államnyelvet használók jogainak védelme. Úgy fogalmaz, hogy ezen jogok védelme legitim célja a fizikai és jogi személyek esetében az alapjogokba és szabadságokba való beavatkozás, tehát teljesen nyilvánvaló, hogy a kisebbségekhez tartozó személyek jogairól és szabadságáról van szó. A végrehajtó intézkedésből az is kiderül, hogy mindenütt, akár húsz százalékon fölül, akár alul vannak, csak akkor használhatják a kisebbségi nyelvet, hogy ha egy harmadik személy, aki jelen van ebbe beleegyezik. Azt hiszem, hogy ez az abszurditás elfogadhatatlan Európában.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). - (PL) Elnök úr! A legutóbbi közös EU–Oroszország csúcson a felek memorandumot írtak alá egy energiaügyi figyelmeztető rendszer alapelveiről. Az Európai Bizottság bízik abban, hogy ennek segítségével elkerülhető lesz egy újabb, az év elejihez hasonló energiaügyi válság, amely azután robbant ki, hogy az orosz-ukrán vita következtében Moszkva megvonta a gázutánpótlást, és ezzel a lépéssel több európai ország gázellátását bénította meg majdnem három hétre.

A közelgő tél és az ezzel együtt növekvő gázfogyasztás miatt olyan alapelvek kidolgozására van szükség, amelyek az európai energiapiac vezérelveként szolgálnak. Az Európai Uniónak meg kell értenie, hogy a gázellátás időszakos szüneteltetése nemcsak a gazdaságra nézve jelent fenyegetést, hanem az európai integráció alapjait is veszélyezteti, amely az európai szolidaritás talaján támogatja a szabad piaci működést. Remélem, hogy az idei tél nem teszi próbára az eddig elhangzott nyilatkozatokat, és bízom benne, hogy a szolidaritás nem csak egy jelentéktelen, üres szó, hanem az uniós tagállamok együttműködésének valódi záloga.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). - Elnök úr! Bizonyára hallott már arról, hogy Romániában lezárult egy olyan kétéves időszak, amelynek során félévente különféle választásokat tartottak. A legutolsó az elnökválasztás volt, amelyet szoros küzdelemben, 70 000, elsősorban a diaszpórákban leadott szavazatoknak köszönhetően a jelenlegi elnök nyert.

Állampolgárként felháborítónak tartom azt, hogy a választási kampány során egyáltalán nem írhattam a jelenlegi elnököt bíráló posztot a blogomba, az Europolis blogba, emellett korlátozták a blogom olvashatóságát is az említett időszakban. Elfogadhatatlannak tartom ezeket a lépéseket, amelyekkel a szabad véleménynyilvánításhoz való jogot korlátozták, és azt is, hogy a kormányon lévő képviselők és követőik szabályozzák az internethasználatot.

Sajnálatos, hogy a demokráciának utat nyitó forradalom után –, amely 20 éve rengeteg emberáldozatot követelt – ilyen cselekedeteket egyáltalán megtérnek, sőt, támogatnak azok, akik most leszüretelik a demokrácia gyümölcsét egy igen szoros választási küzdelemből győztesen kikerülve

Frédéric Daerden (S&D). - (FR) Elnök úr! A vasúti áruszállításban 2007 óta nagykereskedelmi liberalizáció uralkodik. Azok a fuvarozók, amelyek nem közfeladatot ellátó szervek, mostantól sokkal kiélezettebb versenyhelyzetben kell hogy megállják a helyüket.

Sok országban ez azt jelenti, hogy a legjövedelmezőbb piaci szegmensekben nő a szállítási kapacitás, különösen a vegyes szállítás módok és a csak vasúti szállítás terén. Bár ennek ellentmond, hogy az egyedi küldemények vasúti szállításának népszerűsége nem túl nagy a magáncégek körében, mert az nem igazán gazdaságos.

Ha valóban fejleszteni szeretnénk a vasúti szállítást – a fenntartható mobilitás mozgatórugójaként –, akkor fontos, hogy támogassuk az egyedi vasúti küldeményszállítást. Máskülönben a közúti szállítás teljes mértékben teret nyer, ami szén-dioxid-kibocsátás csökkentésére tett törekvéseinknek minden tekintetben ellentmond. Mivel az egyedi vasúti küldeményszállítás a fenntartható mobilitási stratégia szerves része, ezért közfeladatot ellátó feladatként kell kezelnünk.

Az Európai Bizottságnak az állami beavatkozás feltételeire vonatkozó iránymutatásai alapján úgy véljük, abszolút lehetséges e szállítási mód támogatása, akár közfeladatok teljesítésére adott megbízás ellentételezéseként, akár támogatás formájában...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Vilja Savisaar (ALDE). - (ET) Elnök úr! Egy nagyon hétköznapi problémáról szeretnék beszélni, amely otthonom, Észtország számára rendkívül nagy jelentőséggel bír. Néhány évvel ezelőtt Észtország, Lettország és Litvánia nem rendelkezett a Baltikumot Európával összekötő vasúti kapcsolattal. A meglévő infrastruktúra nagyon rossz állapotban volt és csak kevesen használták. Mára már sok pozitív változás történt, mind a jelenlegi vasúthálózat felújításában, mind az európai normáknak megfelelő hálózat kiépítéséhez szükséges tanulmányok számának növekedésében. A Rail Baltica projekt megvalósításához nélkülözhetetlen az Európai Parlament és az Európai Bizottság jelentős mértékű támogatása, annak ellenére, hogy a térség népessége nem túl nagy, mivel a balti államok pénzügyi helyzete eléggé kilátástalan.

A projekt megvalósítása nemcsak azért fontos, mert végre használható vasúti összeköttetést eredményezne a térségben, hanem mert jelentős mértékben befolyásolná a három ország regionális és társadalmi politikáját. A balti államoknak szükségük van vasúti összeköttetésre Európával. Ennek gazdasági és környezetvédelmi okai is vannak, hiszen vonattal nagy mennyiségű áru szállítható a közúti vagy légi áruszállításnál sokkal környezetkímélőbb módon. Jelenleg a legfőbb összeköttetést a Via Baltica...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Angelika Werthmann (NI). - (DE) Elnök úr! Két kérdésről szeretnék röviden beszélni. Először, az egyenlő bánásmód kérdése elsősorban a nemek közötti egyenlőtlenséghez vezethető vissza, amelyet sürgősen orvosolni kell. Az lenne helyénvaló, ha a férfi dolgozókkal azonos képességű és szaktudású nők ugyanannyi

fizetést kapnának, mint az ugyanabban a pozícióban dolgozó férfiak. Ausztriában teljes káosz uralkodik. Minél képzetebbek a női munkavállalók, annál kevesebb lehetőséget kapnak az előrelépésre ugyanolyan szaktudással rendelkező férfi kollégáikhoz képest. A legfrissebb kimutatások szerint a női munkavállalók fizetése koruk előrehaladtával csökken. Ezt példázza, hogy a hatvan év feletti nők kb. 34%-kal keresnek kevesebbet azonos korú férfi kollégáiknál.

Szeretném arra is felhívni a figyelmet, hogy a gyermekeknek védelemre van szükségük. Szívesen megnéztem volna, hogy Ausztria hogyan építi be alkotmányába az ENSZ gyermekek jogairól szóló egyezményét. Remélem, hogy ez a kérdés hamarosan ismét terítékre kerül Ausztriában és kedvező eredménnyel zárul.

Iosif Matula (PPE). - (RO) Örömmel jelenthetem be a Tisztelt Háznak, hogy Traian Băsescu ismét megválasztották Románia elnökének. Románia 2007-ben, Băsescu elnök úr első elnökségi ciklusa idején csatlakozott az Európai Unióhoz, amiért ő maga is nagyon sokat tett. Új megbízatása során folytathatja az elkezdett reformokat és az európai uniós normák és értékek bevezetését Romániában.

Az elnökválasztás nyomán elmondhatjuk, hogy a választás a szigorú nemzetközi előírásoknak megfelelően zajlott le, amit az EBESZ megfigyelői is megerősítettek, valamint a román alkotmánybíróság határozata és az érvénytelen szavazatok újraszámolása is igazolt. A jelenlegi elnök tisztességes küzdelemben győzte le ellenfelét.

Băsescu elnök demokratikus győzelme, amelyet a Demokrata-Liberális Párt támogatásával ért el, az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoport győzelmét is jelzi. A Wilfried Martens és Joseph Daul vezette PPE képviselőcsoport képviselői biztosították támogatásukról Băsescu elnök urat, amit ismételten szeretnénk megköszönni nekik!

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - (RO) 2009 második negyedében a 27 tagállam bevétel a GDP 43,9%-át tette ki, míg kiadásai a bruttó hazai termék 49,7%-át. Ugyanebben az időszakban – az EU27 szintjén – a tagállamok adó- és társadalombiztosítási hozzájárulásai a tagállamok bevételeinek nagyjából 90%-át adták, míg a szociális jóléti kiadások a GDP mindössze 42,2%-át tették ki. A 27 tagállam költségvetési hiánya 0,8%-ról 5,8%-ra nőtt 2009 második negyedében. Az előző év hasonló időszakához képest a foglalkoztatási ráta 2%-kal, az ipari termelés pedig 10,2%-kal esett vissza. A leginkább érintett ágazatok az építőipar, a mezőgazdaság, az ipari termelés, a kereskedelem, valamint a közlekedés és a távközlés. Azt gondolom, hogy a következő Európai Bizottságnak olyan programot kell kidolgoznia, amelynek célkitűzése a gazdasági fejlődés elősegítése, a foglalkoztatás növelése és a tisztességes életkörülmények megteremtése.

Alf Svensson (PPE). - (SV) Elnök úr! Az antiszemitizmus egyre terjedőben van a világon, és Európát, az Európai Uniót sem kerüli el. Magától értetődik, hogy az Európai Parlamentnek meg kell birkóznia ezzel a szörnyeteggel, és meg kell próbálni még csírájában elfojtani ezt a jelenséget.

Természetesen Izrael Állam politikája, mint ahogy más országok politikája is, bírálható, hiszen nem létezik olyan állam, amely tökéletesen működik. Mindazonáltal Izrael politikája az antiszemitizmus „történetének” egy külön fejezete.

Feltételezem, hogy az Európai Parlament határozottan szembeszáll az antiszemita tendenciákkal, amelyek manapság egyre gyakrabban és egyre szélesebb körben jelennek meg.

Diogo Feio (PPE). - (PT) Elnök úr! Mai felszólalásomban a portugál gazdákat érintő, hozzáadottérték-adóval kapcsolatos intézkedésekre szeretném felhívni a Tisztelt Ház figyelmét. A közösségi szabályozás értelmében három lehetséges rendszer létezik: az általános rendszer rendezett könyveléssel, a kis- és közepes vállalkozásokban használható rendszer; valamint az átalányrendszer, amelyben nincs visszatérítés, de van lehetőség kártérítést kérni. Sajnos amióta Portugália is az EU tagja, semmilyen ilyen jellegű kártérítést nem kapott.

A Portugál állam ellen jelenleg jogsértési eljárás van folyamatban. A mostani adózási rendszer megközelítőleg 18 000 gazdát érint, és az összes értékesítésük 5,3%-ára vonatkozik. Véleményem szerint meg kell találnunk a módját annak, hogy a portugál jogszabályok összhangba kerüljenek a közösségi vívmányokkal.

Elnök. - Képviselőtársaim! Az egyperces felszólalások végére értünk. Szeretném elmondani, hogy rengeteg felszólalási kérelem szerepel a listán, kétszer annyi, mint amennyi felszólalásra időnk van. Ma a szokásosnál több időnk volt, azonban szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy ha az előző üléseken szót kaptak, akkor sokkal kevesebb esélyük volt arra, hogy ma is megosszák velünk gondolataikat. Azoknak is szót kell adnunk, akik még egyáltalán nem szólaltak fel. Sajnálom, de ez a szabály. Kétszer annyi felszólalás szerepel a listán, mint amennyit lehetőségünk van meghallgatni. Sajnálom, hogy nem kapott mindenki lehetőséget.

James Nicholson (ECR). - Elnök úr! Nagyra értékelem a hozzáállását, de az a tény, hogy kétszer annyi felszólaló szeretné elmondani véleményét, mint amennyire lehetőségünk van, jól jelzi, hogy választópolgáraink képviselőiben eljární mennyire fontos feladat.

Elnök úr! Arra kérem, hogy nézze a helyzetet a mi szemszögünkben. Félre ne értse, nem akarok panaszkodni, mivel tudom, hogy mennyire nehéz dolga van, de nem lehetne előre szólni, hogy egyáltalán sorra kerülünk-e a héten, mert akkor nem ülnénk itt hiába minden alkalommal egy óráig? Előre eldönthetné, hogy hány felszólalásra kerül sor az adott ülésen, és akik nem kapnak szót, visszajöhetnek legközelebb, vagy más módon szerezhethetnék érvényt ügyüknek. Jó ötletnek tartom, mivel így nem vesztegetné a képviselőtársak drága idejét.

Elnök. - Úgy vélem, hogy soha nem hiábavaló meghallgatni a képviselőtársak hozzászólását. Nem hiszem, hogy az ilyen hangnemnek helye van a teremben. Ma szinte mindenkinek alkalma nyílt felszólalni, akinek az előző ülésen nem adtam lehetőséget.

A mai utolsó egyperces felszólalás is elhangzott.

15. Válság a tejágazaton kívüli mezőgazdasági ágazatokban (vita)

Elnök. - A következő napirendi pont a tejágazaton kívüli mezőgazdasági ágazatok válságáról szóló bizottsági nyilatkozat.

Mariann Fischer Boel, a Bizottság tagja. – Elnök úr! Először is szeretnék köszönetet mondani Önöknek, hogy lehetőséget nyújtottak arra, hogy ma ismertethessem a mezőgazdasági ágazatban jelenleg uralkodó gazdasági helyzetet.

A pénzügyi és gazdasági válság hatást gyakorolt a mezőgazdasági ágazatra is. Láthattuk a kereslet csökkenését, az árfolyamok mozgását, és azt, hogy nehezebbé vált hitelhez jutni – mindezek hatással voltak a mezőgazdasági termékek áraira és a gazdák bevételeire.

A mezőgazdasági bevételekről készült hivatalos becslések csak a hét végén lesznek elérhetőek, de már sejthető, hogy a bevételek az előző évhez képest jelentős esést fognak mutatni 2009-ben, mivel viszonylag nőtték a termelési költségek és a mezőgazdasági piaci árak.

A 2008 őszi tapasztalt kezdeti csökkenés után a mezőgazdasági jövedelmek újbóli zuhanása várhatólag teljesen leírja a 2007 nyarán, majd egy évvel később kezdődően a mezőgazdasági termékeknek látott emelkedés által generált kivételes jövedelemnövekedéseket.

Elnök úr! Ha megengedi, nézzünk meg közelebbről néhány ágazatot. Kezdjük a gabonaágazattal. Itt 2008-ban jelentős árcsökkenést tapasztaltunk, főleg a jó aratás miatt. Ugyanakkor az elmúlt hónapokban nőtték az árak, különösen a búza és a kukorica esetében. E fejlemények fényében most nem lenne megfelelő különleges intézkedéseket foganatosítani, például intervenció tendert kiírni a kukoricára, vagy export-visszatérítéssel beavatkozni.

A helyzet alig különbözik a takarmányárpa esetében: csökkent a kivitel és alacsonyok a hazai árak, de – ahogy Önök is tudják – most kezdődött el az intervenció, és ez biztosan segíteni fog a takarmány-gabona piacokon.

A sertéshús ágazatában a helyzet még mindig kényes. A gazdasági válság akkor sújtott le az ágazatra, amikor az még nem állt talpra a 2007-ben átélt nehézségek után. Idén az árak alacsonyabbak, mint tavaly, ugyanakkor – és néha ezt pozitív oldalról kell nézni – azt láthatjuk, hogy az árak sokkal stabilabbak, mint 2007-ben és 2008-ban voltak. Noha az export a 2008-as szint alatt van, várhatólag még mindig sokkal magasabb lesz, mint 2007-ben.

Mindenesetre nem látom eléggé indokoltnak, hogy újabb piaci eszközt vezessünk be ebben a pillanatban, de biztosíthatom Önöket, hogy nagyon gondosan követjük a helyzet alakulását.

Ami a zöldségeket és gyümölcsöket illeti, a gazdasági válság alacsonyabb hazai fogyasztáshoz vezetett, és néhány exportpiacon is bizonyos mértékű csökkenést láttunk. Ez befolyásolta a termelők által elért zöldség- és gyümölcsárakat is. Ugyanakkor az ágazat sajátosságai miatt a legutóbbi zöldség- és gyümölcsreform során úgy döntöttünk, hogy az ágazat előtt álló kihívások kezelését úgy kell kezelni, hogy a termelői szervezeteket vonzóbbá tesszük és bevonjuk a válságkezelésbe.

A termelői szervezetek ma a teljes zöldség- és gyümölcstermelés 40%-át adják. Gazdaságilag erősebb egységekbe tömörülhetnek átmeneti alapon, amely fontos, mivel a mai válságok nem ismernek nemzeti határokat.

A 2007-es reform során ehhez ösztönzőket biztosítottunk a termelői szervezetek számára. Új válságkezelési eszközökkel ruháztuk fel őket, például a zöld betakarítással vagy a betakarítás el nem végzésével, amelyek kiegészítik a hagyományos elvonásokat.

Olyan jogi keretet is létrehoztunk, amely lehetővé teszi, hogy a zöldség- és gyümölcstermesztők befolyásolják és stabilizálják a piacot, azonban szükség van további, alulról építkező intézkedésekre, amelyekért a Bizottság nem tud felelősséget vállalni. Ezért bátorítom a termelői szervezetek létrehozását, és úgy gondolom, hogy a tagállamoknak és a gazdáknak meg kellene nézniük, hány termelői szervezet létezik a különböző tagállamokban. Nem túl bölcs dolog, ha a termelői szervezetek egymással versenyeznek ahelyett, hogy a kiskereskedelmi ágazattal versenyeznének.

Az olívaolaj-árak négy évvel ezelőtt rekordszintet értek el a kedvezőtlen időjárási feltételek miatt. Azóta három egymást követő évben kielégítő volt a szüret, és ez a gazdasági válsággal együtt fokozatosan nagyon alacsony szintre vitte az árakat. Emiatt a Bizottság idén korábban aktiválta újra a magántárolási támogatást. Azt láttuk, hogy a piac rögtön reagált, és az árak probléma nélkül visszaálltak.

Annak ellenére, hogy most már sorban negyedjére jók a betakarítási előrejelzések, a szüret elején a készletek alacsony szinten álltak. Láthatólag helyre fog állni a fogyasztás.

Összefoglalva: látom némi jelét a fellendülésnek. Egyetértek azzal, hogy szükség van a helyzet szoros figyelemmel követésére, és ezáltal közbeavatkozhatunk, ha szükséges.

Gyorsan végigfutottam a rövid távú intézkedéseken, de biztosíthatom Önöket, hogy a közép- és hosszú távú kérdéseket is vizsgáljuk, különösen a hozzáadott érték elosztását az élelmiszerláncban, valamint az áringadozások kezelésének módját. Biztos vagyok benne, hogy e fontos témákra is vissza fogunk térni.

ELNÖKÖL: KRATSA-TSAGAROPOULOU ASSZONY

alelnök

Albert Deß, *a PPE képviselőcsoport nevében.* – (DE) Elnök asszony! Biztos asszony! Hölgyeim és uraim! Tavaly, és idén is, a tejtermelők nagyon keményen hangot adtak aggodalmaiknak, itt, Brüsszelben is. A médiából származó hírek alapján az embernek az a benyomása, hogy csak a tejtermelők vannak nehéz helyzetben. De más gazdálkodási ágazatokat is érinti a válság. A tejtermelőkkel ellentétben a sertésenyésztők, a sertéshizlalók, a zöldség- és gyümölcstermesztők, a szőlősgazdák, és még a gabonatermesztők is hozzá vannak szokva, hogy jó és rossz idők járnak, ezért nem hallatják olyan erősen hangjukat. Ugyanakkor fontosnak tartom, hogy ma e gazdák helyzetére is rávilágítsunk.

Biztos asszony! Azt mondta, hogy a pénzügyi és gazdasági válság a mezőgazdasági ágazat egészét érintette, és hogy meg kellene vizsgálnunk, hogy milyen választ adjunk erre. Amikor az érintett gazdákkal beszélünk, ugyanazt hallom újra és újra: összességében megbirkóznak a piacokkal, eltekintve a kivételesen nehéz helyzetektől, mint amilyen múlt évben vagy idén volt a tejtermelők és mások számára. Ugyanakkor a gazdák azt nem értik, hogy mi, itt Európában miért terheljük őket még több bürokráciával. Azt mondják, hogy a földjeiket szeretnék művelni és az állataikat nevelni, nem pedig az egész napot a teendőik adminisztrálásával tölteni.

A gazdálkodóink évszázadok óta úgy állítanak elő élelmiszert, hogy nem vezetnek hatalmas nyilvántartást. A földek hozama nőtt, az állattenyésztés fejlődött, és ma papírmunkával terheljük le gazdáinkat. Nemrégiben azt hallottam, hogy a mezőgazdasági miniszterek az adminisztratív terhek csökkentéséről tárgyaltak. A gazdálkodóink ezt már nem nagyon hiszik el. Remélem, hogy végül előre tudunk lépni ebben, és hagyjuk, hogy a gazdálkodóink tegyék, amihez legjobban értenek, más szóval élelmiszert állítsanak elő – egészséges élelmiszert mintegy félmilliárd ember számára. Támogatnunk kellene őket ebben, és biztosítani, hogy ezt a jövőben is meg tudják tenni.

Paolo De Castro, *az S&D képviselőcsoport nevében.* – (IT) Elnök asszony! Biztos asszony! Hölgyeim és uraim! Ismét csak a mezőgazdasági ágazat válságáról vitázunk.

Az elmúlt hónapokban a Parlament több alkalommal vitázott a tejágazatot komolyan sújtó nehézségekről, valamint felkérte a Bizottságot és a Tanácsot, hogy sürgősen tegyen lépéseket. Értünk el eredményeket, bár

csak részleges eredményeket, de e kezdeményezések alapján 300 milliós különalapot hoztak létre a válsághelyzet kezelésére.

Ugyanakkor most tudomásul kell vennünk, hogy a tejtermelő ágazatot sújtó válság gyorsan eléri az európai mezőgazdaság más ágazatait is, hiszen ahogy Fischer Boel asszony az imént elmondta, a búza-, olívaolaj-, valamint a zöldség- és gyümölcs piacok vészjósló jeleket mutatnak.

Ami a tejágazatot illeti, ciklikus jelenséggel állunk szemben, amely elkerülhetetlenül a kereslet visszaesését és a piacok ebből eredő stagnálását eredményező, nehéz gazdasági helyzettel jár együtt. E válság kétségkívül aggasztó méretet kezd ölteni, ahogy azt az Európa számos régiójában a gazdák által szervezett tüntetések is megmutatták. Ezek egy súlyos és vészjósló helyzet, valamint az ágazat egészének jövőjéért való, széles körű aggodalom előjelei.

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság december 1-jei utolsó ülésén ezért egyhangúlag úgy döntöttünk, hogy meghívjuk a Bizottságot a Parlamentbe, hogy számoljon be előttünk a mezőgazdaságunkat sújtó válság helyzetéről és a különböző termelőágazatokban megfigyelhető tendenciákról. E fronton elsősorban azt várjuk, hogy a Bizottság minden rendelkezésére álló intézkedést használjon fel a piac stabilizálására és a fogyasztás újbóli növekedésének ösztönzésére, ugyanakkor hisszük, hogy ezt a lehetőséget meg kell ragadni ahhoz, hogy a jövőbe tekintsünk és biztosítsuk, hogy a közös agrárpolitika továbbra is fontos európai politika maradjon, amely Észak-Svédországtól Dél-Ciprusig valamennyi polgár és európai régió érdekeit szolgálja.

A gazdák azonnali válaszokat várnak, és ma azért vagyunk itt, hogy felelősségünk tudatában felgyorsítsuk a lépéseket, határozottan kezeljük a válságot és hasznunkra fordítsuk a friss tapasztalatokat, hogy idővesztés nélkül gyorsan orvosoljuk a helyzetet, amely félő, hogy még rosszabbra fordul. E tekintetben szeretnénk választ és híreket kapni a Bizottságtól.

Marian Harkin, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony! Szeretném megköszönni a biztos asszonynak, hogy ismertette a helyzetet. Ugyanakkor csak egy olyan területre szeretnék koncentrálni, ahol cselekedni tudunk, és ez a nem engedélyezett GMO-k alacsony arányú jelenléte a takarmánybehozatalban, valamint ennek hatása az európai takarmánygyártásra, mivel ez átfogó kérdés.

Levelet küldtem Barroso elnöknek – amelyet számos parlamenti képviselő aláírt –, és azt válaszolta, hogy a Bizottság gyors lépéseket tett három géntechnológiával módosított termék engedélyezésére, és egy negyedik folyamatban van. Ugyanakkor még mindig csak kullogunk.

Jövőre Brazília lesz a probléma: 22 hónapra egyszerűsítették jóváhagyási rendszerüket, és a probléma nem fog eltűnni. Mindannyian tisztában vagyunk azzal, hogy a mezőgazdasági ágazatot alacsony árak bénítják, és úgy gondolom, hogy az európai gazdák legalább annyit elvárhatnak, hogy a termelési költségek ne emelkedjenek amiatt, hogy az EU nem képes megfelelő gyorsasággal engedélyeket kiadni. Az egy dolog, hogy alacsony eladási árak vannak, de dupla büntetés, ha a termelési költségek nem a világpiaci árakon állnak. Írországból idén május óta a késleltetett engedélyezések többletköltsége 23 millió EUR volt.

Végezetül annyit, hogy az alacsony jelenlét kérdése mindig előttünk lesz, és miközben a gyorsan működő engedélyezési rendszer javítani fog a helyzeten, továbbra is szükségünk lesz technikai megoldásra.

Martin Häusling, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony! Biztos asszony! Hölgyeim és uraim! Fischer Boel asszony! Nagyon tömör választ adtak a válságok kérdésében, és nem hallottam, hogy bármilyen lehetséges megoldást említettek. A válság nem csupán a tejágazatban van jelen, ez igaz; válságban van a gabonaágazat is, további koncentráció figyelhető meg a zöldségtermesztés területén, és az utóbbi 10 évben elvesztettük sertésfenyésztőink 50%-át. Ez nem csak amiatt van, hogy válságon megyünk keresztül, biztos asszony, hanem azért is, mert a mezőgazdasági politikánk az elmúlt években rossz irányba haladt. Igazán be kellene vallania, hogy a liberalizáció megbukott, és nem a világpiaci megközelítés a válasz a mezőgazdaságra.

Az elkövetkező néhány év meghatározó lesz abból a szempontból, hogy merre tart a mezőgazdaságunk. Ezért hálásak vagyunk, hogy Párizsban a 22 agrárminiszter világosan rámutatott, hogy merre kellene az európai mezőgazdaságnak tartania. Ezek közül sokkal egyetértünk. Megbízható tervezésre van szükségünk az ágazatban, az agrárpolitikának pedig fenntarthatónak kell lennie. Ezt is régóta támogatjuk.

Az árak a termelők számára csökkennek, a fogyasztók számára azonban nem. Ez azt jelzi, hogy az agrárpolitikánk valójában csak a nagybani érdekeket szolgálja. Biztos asszony! Helyesen mondta, hogy e tekintetben erősíteniünk kell a gazdák helyzetét, de arra sohasem ad választ, hogy hogyan is kellene ezt tennünk. Mi megpróbálunk majd választ adni erre. Ez ugyanis létfontosságú lesz az elkövetkező néhány

évben. A gazdák nem lehetnek egyszerűen nyersanyagtermelők. Piaci erővé kell válniuk, és ebben szükségük van a támogatásunkra.

Az árakra nehezedő állandó nyomás rossz minőségű termékeket fog eredményezni a mezőgazdasági ágazatban. A még nagyobb gépesítés a biodiversitás további csökkenéséhez fog vezetni, a gépesített mezőgazdaság pedig növelni fogja a CO₂- és metánkibocsátást. Nem beszélhetünk a klímavédelemről úgy, hogy közben folytatjuk a gépesítést!

Ezért nekünk itt, a Parlamentben nagyon komolyan kell vennünk a munkánkat a következő néhány évben. Reméljük, hogy az új Bizottsággal eredményes lesz az együttműködésünk.

James Nicholson, az ECR képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony! Valamennyien megértjük a mezőgazdaság sok egyéb ágazatának aggodalmait, és már bizonyosan azt gondolják, hogy túl nagy hangsúlyt helyezünk a tejágazat előtt álló problémák megoldására. De azok, akik közülünk részt vettek ebben, tudják, hogy nem volt választási lehetőség, hogy a tejágazat problémáit meg kellett oldani, és remélhetőleg már jó úton járunk az ágazat néhány problémájának megoldásában. Most más területekre kell összpontosítanunk.

Beszéltünk például a gabonatermesztők előtt álló problémákról, akik hosszú napokig a legalacsonyabb áraktól szenvedtek, ahogyan az én körzetemben a burgonyatermesztők és az almatermesztők. Listával is szolgálhatok azon területekről, ahol súlyos problémák állnak fenn. De az egyik legnagyobb probléma – és itt alá szeretném támasztani, amit Harkin asszony mondott – az Európai Unióba importálandó, újfajta GMO-vetőmagok engedélyezésének elhúzódása.

A takarmány árát emeljük, amely sertés-, baromfi- és marhatenyésztőinket sújtja, ezen engedélyezések felgyorsítása pedig nagyban segítene a helyzeten. Túlbürokratizálás és túlszabályozás veszélye fenyegeti gazdálkodóinkat; látni fogják ezt január 1-jén, amikor végrehajtják a CPID-t, amely véleményem szerint teljes időpocsékolás.

A középtávú felülvizsgálat sok változást hozott számunkra, és még továbbiakra készülünk. De véleményem szerint újra meg kell vizsgálnunk, hogy e változások milyen hatást gyakorolnak az ágazatra. A szakterületemen szerzett tapasztalatokból tudom, hogy sok juhtenyésztő és marhatenyésztő egész egyszerűen otthagyná az ágazatot.

Ez nagyon aggasztó tendencia. Mindkét ágazat esetében meg kell vizsgálnunk, hogy hogyan támogatjuk őket. Tudunk többet tenni értük? Ott tudjuk tartani őket? Mert emlékeznünk kellene arra, hogy számos ágazat, így a juh- és a marhatenyésztés, környezetileg érzékeny terület, hegyvidéki területeken és más lehetőséget nem nyújtó területeken végzik, és úgy gondolom, hogy át kellene még egyszer tekintenünk, hogyan is támogatjuk ezeket az ágazatokat.

Patrick Le Hyaric, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök asszony! Biztos asszony! Elmondták, hogy a mezőgazdasági válság mély, amit már eddig is tudtunk. A kis- és közepes gazdaságok már nem tudnak megbirkózni vele. Ugyanakkor, biztos asszony, ezt nem technikai probléma eredményezte, hanem az Önök által folytatott deregularizáció, a közös agrárpolitika alapelveinek aláásása; az, hogy elutasították a minimális munkabérhez való visszatérést és átfogó szabadkereskedelmi megközelítést alkalmaztak, amely ellentétes a közösségi preferencia elvével.

Eljött az idő, a közös agrárpolitikáról folytatott elmélkedés új korszakának előestéjén, hogy a mezőgazdasági munkát általános érdekű tevékenységnek tekintsük, amely hozzájárul a közös jóléthez. Az új agrárpolitikának egyben élelmiszerügyi, környezetvédelmi és területi politikának is kell lennie.

Először azonosítanunk kell e politika célkitűzéseit és irányát, mielőtt a költségvetési vonzatokról döntenénk. Ez minden esetben az elvégzett munkáért járó, alapvető minimális bér garantált kifizetését jelentené, és olyan produktív mezőgazdaságot eredményezne, amely hozzáadott értéket és munkahelyeket teremt, valamint ösztönzi az élelmiszer-önrendelkezést tiszteletben tartó és az éhínség ellen küzdő mezőgazdasági fejlődést.

Ma minden jel arra utal, hogy a társadalmi, környezetvédelmi és egészségügyi hatékonyság a humánus, egyéni gazdálkodói, és nem ipari léptékű mezőgazdaságtól függ. Ezt kell vitáink középpontjába állítanunk, ha véget akarunk vetni a mezőgazdasági válságnak.

Lorenzo Fontana, az EFD képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök asszony! Biztos asszony! Hölgyeim és uraim! A mezőgazdaság világában tomboló jelenlegi válság az Európai Unió által elindított gyors területi terjeszkedés és – mindenekelőtt – a piacok rendkívül gyors globalizációjának nyilvánvaló következménye.

A mezőgazdasági ágazatot védelmezni kell az Európai Unió működéséről szóló szerződésben, és különösen annak 32–38. cikkében meghatározott elvek alkalmazása révén, külön hivatkozva azon célkitűzésekre, amelyek végrehajtása érdekében egyedi jogszabályokat kell követni. Ebben az ágazatban a piaci válság esetén történő intervenciót irányító szabályok nem teszik lehetővé számunkra, hogy jelentős választ adjunk a mezőgazdasági ágazat igényeire, különösen a gazdák védelmére, olyan rendkívül nehéz hónapokban, amelyek a mezőgazdaság egészét érintik és leginkább a zöldség- és gyümölcságazatot, így például az alma-, az őszibarack-, valamint a gabona-, így a búza és a kukoricatermesztést.

A gazdákat nem csupán segíteni kell, hanem a szerződés alapvető szabályainak megfelelően piaci védelmet kell biztosítani számukra. Ez jelenleg sajnos csak korlátozott mértékben történik meg. Ezt láttuk előzőleg a tejágazat és most a zöldség- és gyümölcsstermesztés válságánál.

Európa számára elérkezett az idő, hogy hathatósabb intézkedéseket tegyen annak érdekében, hogy valóban teljes körű támogatást nyújtsunk gazdálkodóinknak, gazdaságainknak és termőföldünknek, amelyeket sajnos túl gyakran elhanyagolunk. Ezért tehát jobb lenne komolyan átgondolni, hogy mit tettünk az európai piacon a mezőgazdasági termékeinknek az Unión kívülről származó termékekkel szembeni elősegítésére, és megismétlem: különösen a zöldség- és gyümölcsstermesztés vonatkozásában.

Azzal, hogy az egész Európai Unió által betartandó egyedi szabályokat állítunk fel, amelyeket a mezőgazdasági termékek kereskedelme terén jelentős partnerünknek számító harmadik országokkal is betartatunk, talán elkezdhetünk olyan piacot kialakítani, amely kevésbé torz, valamint jobban védi gazdálkodóinkat és az EU agrártermékeit.

Georgios Papastamkos (PPE). - (EL) Elnök asszony! A vidék gazdaság ágazatai valóban szenvednek: a búza, az olívaolaj, a zöldségek és gyümölcsök, valamint a gyapot. Tudniuk kell, hogy Görögországban gyakran dühösek az őszibarack-termesztők. Elég, ha annyit mondok, hogy jelenleg megközelítőleg 200 000 tonna őszibarack komposztot nem sikerült eladni.

A búzatermesztés területén még mindig kritikus a helyzet, a tagállamokban pedig azonnal aktiválni kell az állami beavatkozási eszközt. Támogatnunk kell az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel és az oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel ellátott termékeket.

Az állattenyésztés is hatalmas válságon megy keresztül. Említették a tejágazatot, amelynek megvédése érdekében – nagyon helyesen – lépéseket tettünk. Észak-Görögország állattenyésztői blokádnak alá vonták az evzónai határátkelőt, és egyik elfogadható követelésük az, hogy a származási hely nevét vegyék fel az oltalmi jelzéssel ellátott tejtermékek közé. Véleményem szerint az oltalom alatt álló eredetmegjelölés a termelőket és a fogyasztókat is védi.

Több intézkedésre van szükségünk a mezőgazdasági termékek támogatása érdekében úgy az Európai Unióban, mint az Európán kívüli harmadik országokban. Tovább kell folytatnunk a piacok ésszerűsítését, hatékonyan kell ellenőriznünk az ellátási lánc átláthatóságát, valamint csökkentenünk kell a termelői és fogyasztói árak közötti réseket.

Ahogy a 2010-es költségvetésről szóló vita keretében is fenntartottam, különösen fontos, hogy a költségvetésben megfelelő mozgásteret tartsunk fenn a mezőgazdasági kiadások tekintetében, hogy a mezőgazdaság más területeinek előre nem látható szükségleteit is ki tudjuk elégíteni.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). - (HU) Szinte az egész európai agrárium válságban van, amelyet nem csak a világgazdasági válság és visszaesés, a belső és a külső piacok beszűkülése okozott, hanem a KAP politikája is, az a neoliberális politika, amelyet az előző években az Európai Bizottság folytatott. Ez nagymértékben hozzájárult a jelenlegi válsághoz. Ha már most ilyen nagy jövedelmezőségi gondjai vannak az agráriumnak, mi lesz, ha az agrárköltségvetést 2013 után, ahogyan sokan akarják, drasztikusan csökkentik. Európa biztonságos élelmiszer-ellátása fog megkérdőjeleződni.

Jelenleg különösen aggasztó az állattenyésztés, a sertéstartók, a zöldség- és gyümölcsstermelők helyzete. Az jó, hogy a biztos asszony, a termelési értékesítési szervezeteknek több pénzt kíván adni, de ez még mindig nem elegendő a szektor gondjainak rendezéséhez, és nagyon riasztó, hogy az Európai Unió marhahúsból immár hat éve nettó importőrré vált, kiszolgáltatottak lettünk a külső piacoknak.

Julie Girling (ECR). - Elnök asszony! Ha tudni akarja, milyen nehéz is a gazdák helyzete, csak vessen egy pillantást az Egyesült Királyság kormánya által módosított alacsony jövedelmi küszöbire. Ez az a szint, amely alatt egy családot szegénységben élőnek kell tekinteni. A legutóbbi adatok szerint a brit gazdák egynegyede esik ebbe a kategóriába.

A gazdák segítése azonban nem csak a mezőgazdasági politikáról szól. Átfogó megközelítést kell alkalmaznunk. A fogyasztók csúcsmínőségű élelmiszert akarnak vásárolni, amelyet otthonukhoz a lehető legközelebb állítottak elő. Az Európai Parlamentnek figyelembe kell vennie a fogyasztók arra vonatkozó igényét, hogy az élelmiszer címkéjén világosan fel legyen tüntetve a származási ország, hogy pontosan tudják, honnan is származik az élelmiszer. Már sok élelmiszeren van származásiország-megjelölés, és semmi okunk nincs nem kiterjeszteni a kötelező származásiország-megjelölést a többi ágazatra, ideértve a feldolgozott élelmiszerek főbb összetevőit is.

Lehetőségünk lesz erre a jövő év elején itt, a Parlamentben. Élünk hát vele.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Éveken keresztül és a közös agrárpolitika egymást követő módosításai során hívtuk fel a figyelmet e politika következményeire és a javasolt alternatívákra. Sajnos senki nem hallgatott ránk, és mára katasztrofális helyzetbe kerültünk, ahogy a portugál mezőgazdaság is. Figyelmeztettünk az agrárélelmiszerek nemzetközi kereskedelmének liberalizációjával járó következményekre. Azt mondtuk, hogy a mezőgazdaságot nem lehet úgy kezelni, mint valami iparcikket, és ki kell hagyni a Kereskedelmi Világszervezettel folytatott tárgyalásokból, hogy ne válhasson tőzsdei és pénzügyi spekulációk prédájává.

Mindig azt mondtuk, hogy az élelmiszer-önrendelkezést és az élelmezésbiztonságot kiemelt kérdésként kell kezelni, és megfelelő figyelmet kell fordítani a földet művelőkre. Ezért elleneztük a termelési támogatások eltörlését és a tejkvóták megszüntetését. Minden alkalommal rámutattunk, hogy a déli uniós országok mezőgazdaságának olyan egyedi sajátosságai vannak, amelyeket tiszteletben kell tartani, ha meg akarjuk őrizni csúcsmínőségű élelmiszergyártásukat, köztük a bort, az olívaolajat, a zöldségeket és gyümölcsöket, a rizst, valamint a más területeken uralkodó körülményektől nagyon eltérő környezetben előállított hús- és tejtermékeket.

Ezért ragaszkodunk ahhoz, hogy e politikákat felül kell vizsgálni, hogy számba vegyük a termelési tényezők magas költségét, így a gázolaj, az elektromos áram, a műtrágya, a takarmány, a hitel és a biztosítás árát. A termelők támogatását és a vidéki területeken való munkahelyteremtést célzó politikák elfogadásával kell támogatnunk a gazdákat.

Itt az ideje, hogy kiemelten kezeljük a családi gazdálkodást és a vidéket – amely egyre kihaltabb lesz –, valamint a regionális termelést és az őshonos fajokat. Gazdálkodóink megérdemlik ezt, mert ők azok, akik megtermelik azt, ami a táplálkozásunkhoz szükséges.

John Stuart Agnew (EFD). - Elnök asszony! Úgy tűnik, mintha ideiglenesen csatlakoztam volna Harkin asszony rajongói klubjához, amikor felhívtam a figyelmüket az állattakarmányozás alapvető válságára azzal, hogy egy 60 000 tonnás szójabab-szállítmányban található GMO-anyagra utaló nyomok elhanyagolható mennyiségére utaltam.

Ha ezek a maradékanyagok nem az EU által engedélyezett csoportba tartoznak, akkor a szállítmányt nem engedik kirakodni. Ilyen esetben a fuvarozó költsége 2,3 millió GBP, de ugyancsak súlyos veszteséget okoz az, hogy mivel a kamionok üresen térnek vissza a malmokba, így az utóbbiak nem tudnak vásárlóiknak rövid időn belül alternatív fehérjeforrást biztosítani.

A Bizottság – mivel e kérdésben hatalmas nyomás nehezedett rá – még négy géntechnológiával módosított kukoricafajtát engedélyezett, amelyeket biztonságos szennyezőanyagoknak tekintenek. Több évbe telhet, mire egy ilyen engedély megszületik, miközben az amerikai gazdaságokban folyamatosan alkalmaznak új, géntechnológiával módosított kukoricafajtákat. Ez a probléma úgy egy év múlva újra fel fog bukkanni.

Jelenleg számos géntechnológiával módosított len- és gyapottermék létezik, amelyek könnyen belekeveredhetnek véletlenül egy nagy szójaszállítmányba, és emiatt máris elutasításra kerül a szállítmány.

Helytelen, hogy míg egy kis tűréshatár megengedett a kövek, a föld, rovartetemek, fémalkatrészek és a faforgács esetében, zero toleranciát alkalmaznak akár egyetlen egészséges kukoricaszem esetében is.

A zero toleranciát hirdető politika által okozott bizonytalanság miatt rendkívül megnöttek a fuvarozók biztosítási díjai, amelyeket átterhelnek az állattenyésztőkre – nem is beszélve a tenyésztő aggodalmáról, amikor megtudja, hogy takarmányrendelése nem teljesíthető.

Ez nagyon aggasztó helyzet, és felesleges válságot okoz a hús- és tojástermelésben. Szorgalmazom, hogy a Bizottság e kérdést gyakorlatiasabb és ésszerűbb módon közelítse meg, és más szennyező anyagokhoz

haszonlóan a géntechnológiával módosított anyagok belekeveredése vonatkozásában is állapítson meg toleranciaszintet

Giovanni La Via (PPE). - (IT) Elnök asszony! Hölgyeim és uraim! Én is szeretném megköszönni a biztos asszonynak az elemzését, de szeretném kiemelni, hogy néhány termelőágazatban milyen méretű válság bénítja a mezőgazdaságot nagyszerű Európánk bizonyos területein.

Különösen lényeges, hogy a búzatermelést az elmúlt hónapokban sújtó válság mostanra olyan szintre vitte le az árakat, ahol már annyira alacsonyak, hogy nem fedezik a költségeket, és ebben az évben Európa számos régiójában csökkent a bevetett területek nagysága, aminek 30%-nak kellene lennie, különösen a távoli területeken, ahol korlátozott lehetőségek állnak rendelkezésre alternatív felhasználásra. Másrészt a zöldségek és gyümölcsök tekintetében a biztos asszony rámutatott az új közös piacszerzés egyik jellemzőjére, amely a termelői szervezetekre hagyja, hogy a kezeljék a válságot.

A működési programok keretében erre elkülönített források természetesen korlátozottak és semmiképpen sem megfelelőek olyan mértékű strukturális válságok esetén történő beavatkozáshoz, mint a most tapasztalt. Valószínűleg megfelelnek a követelményeknek azzal, hogy zöld szüretet tartanak vagy a jó években a kereslet és a kínálat kisebb egyenlőtlensége esetén megsemmisítik a termés egy kis részét, de semmiképp sem a mostanihoz hasonló, kiterjedt válság esetén.

Ugyanez elmondható az olívaolaj- és más ágazatok esetében, de úgy hiszem, hogy ezen a ponton fontos, hogy felkérjük a Bizottságot egy javaslatcsomag elkészítésére, egy olyan mindenre kiterjedő javaslatra, amely az összes olyan ágazatot érinti, amelyek esetében – a tejen kívül – még mindig nem történt külön lépés a válság kezelésére.

Iratxe García Pérez (S&D). - (ES) Elnök asszony! A mezőgazdasági ágazat nem volt immunis a gazdaságot általánosan sújtó nehézségekkel szemben. Hónapokkal ezelőtt lehetőségünk volt megvitatni a tejtermelők helyzetét, de még akkor is sokunk azt mondta, hogy a válság a mezőgazdaság más részeit is érinti.

Az egész ágazat nehéz helyzetben van: a termékek többsége esetében alacsonyak a termelői árak, és számos gazdaság mutatói a jövedelmezőségi küszöb alá kezdtek esni. Ez a helyzet rámutatott a mezőgazdaság és az élelmiszerágazat értékláncában megjelenő egyenlőtlenségekre. Az ármeghatározási rendszert átláthatóvá kell tenni és újra egyensúlyt kell teremteni az érintett felek tárgyalási képessége között a jelenlegi jogszabályok keretében.

E nehéz helyzetben szintén nyugtalanító kérdés gazdáink versenyképességének csökkenése, akik versenytársaikkal szemben magas termelési költségekkel kénytelenek megbirkózni. Azt kérem, hogy közös támogató intézkedések kerüljenek meghatározásra és hogy a megoldások ne az egyes tagállamok reakciói képessége körül forogjanak.

Peter Jahr (PPE). - (DE) Elnök asszony! Először is szeretném elmondani, hogy nagyon hálás vagyok, hogy ezt a kérdést ma megvitatjuk, mert a média azt a benyomást keltheti, hogy a válság csak a tejágazatot sújtja. De ez nem így van, és ezért rendkívül fontos az érintett gazdák számára, hogy ma az Európai Parlamentben megvitassuk helyzetüket.

A gazdasági válság súlyosan érintette a gazdákat. A legutóbbi pénzügyi év az évtized egyik legrosszabbja volt. Számos gazdaságnak nagymértékben csökkent a nyeresége, és így sok gazda nagyon nehéz helyzetbe került. A gazdasági válságok felfedik a hiányosságokat – az emberek okozta hiányosságokat. A válságok csak akkor válnak katasztrófává, ha semmit nem tesznek ellenük. Pontosan azért tudjuk e hibákat orvosolni, mert a gazdasági válságok az emberi hibákat fedik fel.

Minden válságban van lehetőség, és pontosan ezt a lehetőséget kell megragadnunk. Ennek érdekében a Bizottságnak először is gyorsabban és következetesebben kell reagálnia a gazdasági egyensúly bármilyen zavara esetén. Másodszor létre kell hoznunk a szükséges politikai keretet ahhoz, hogy a gazdák maguk szabályozhassák a piacot. Harmadszor, a termelői szervezetek jogi hatáskörét jelentősen meg kell növelni. Negyedszer, a piac szabályozása révén jelentős mértékben fejleszteni és egyszerűsíteni kell a mezőgazdasági nyersanyagok megújuló energia előállításához való felhasználását. Végül, a bürokrácia csökkentéséről folytatott üres beszéd helyett valóban hosszú távon kezelni kellene ezt a problémát.

A kérésem tehát még egyszer a következő: tanuljunk a válságból és használjuk ki a benne rejlő lehetőséget – tartozunk ennyivel magunknak és mindenekelőtt az európai gazdálkodóknak. E tekintetben a Bizottságtól 2010 elejére intézkedéslistát várok, amelyet részletesen megvitathatunk az illetékes bizottságban.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). - (PT) Biztos asszony! Szeretném megköszönni, hogy újra itt lehetek e Házban – amely állandó volt megbízatása alatt –, még ha a Bizottság átmeneti időszakában is van. A mezőgazdaság problémái ugyanakkor nincsenek tekintettel a politikai naptár szeszélyeire, a gazdálkodók pedig tőlünk várják, hogy problémáikra, nehézségeikre és aggodalmaikra megoldást nyújtsunk.

Ahogy mindannyian tudjuk, a gazdasági válság a mezőgazdaságot is érintette – nem csupán a tejágazatot, ahogyan a média sugallta, hanem más ágazatokat is. A tej-, a zöldség- és a gyümölcs-, a gabona- és az olívaolaj-ágazatot is súlyos csapás érte az elmúlt hónapokban, akárcsak előzőleg a húsipart a termelési költségekben akkor történt emelkedések miatt.

A zöldség- és gyümölcsstermesztés esetében a helyzet valószínűleg még rosszabb lesz, amikor a most elfogadás alatt lévő új megállapodás értelmében a piac még szélesebben megnyílik a marokkói termékek előtt. Ahogy a biztos asszony rámutatott, a piacok pozitív jeleket mutattak az elmúlt hetekben, de emiatt ne nagyon örüljünk, hiszen ha fellendülés kezdődik, az valószínűleg az olajár növekedésével fog járni, és ez szükségszerűen megemeli a mezőgazdasági termelési költségeket.

Ezért, biztos asszony, a politikai naptár ellenére a Parlamentnek kérelmeznie kell, hogy a Bizottság adjon választ e kérdésekre. A gazdák politikai jelekre várnak a Parlamenttől és a Bizottságtól, a ma itt folytatott vita időzítése tehát tökéletesen érthető, remélve, hogy a Bizottság tud valamiféle jelzést adni és elmondja, milyen információkkal rendelkezik és milyen intézkedéseket javasol rövid távon e problémák enyhítésére.

Michel Dantin (PPE). - (FR) Elnök asszony! Biztos asszony! Köszönöm még egyszer a figyelmüket.

A 2007–2008-as árválság kiemelte a fogyasztók áringadozásokkal szembeni gyenge pozícióját. A 2009-es mezőgazdasági válság sokkal rombolóbb hatással volt a gazdaságokra, mint ahogy az a mutatókból kitűnik. Hogy miért? Mert a mezőgazdasági árak fellendülő tendenciáját sokak fenntarthatóként írták le, és mivel a gyanútlan gazdák túl sokat fektettek be 2008-ban és 2009 elején – messze túl sokat, mivel a 2000-es évek eleje óta késedelem állt be.

Biztos asszony! Ön számos alkalommal kifejezte abbéli vágyát, hogy a piac szabályozásába már ne ugyanúgy avatkozzunk közbe. De elfelejtettük az elmúlt 20 évben, hogy a mezőgazdasági árucikkek elsősorban élelmiszerek és hogy a lánc mindkét végén bizonyos fokú árstabilitásra van szükségünk? Árstabilitásra van szükség egyfelől a fogyasztói oldalon, mivel más pénzügyi kötelezettségvállalások miatt (pl. jelzáloghitel, gyermeknevelés vagy szabadidős tevékenységek) a fogyasztók nem rendelkeznek az áringadozások elviseléséhez elegendő fölösleggel. Termelői szinten másrésről azért van szükség árstabilitásra, mert üzleti tevékenység folytatásához jelentős tőkére, komoly beruházásokra van szükség.

Az ágazatokon belül működő, az ellátási lánc minden elemét tartalmazó szervezetek, valamint az új szereplők megjelenése – a hatalmas étkeztetési ágazatra, valamint a gyorsfagyasztott és friss termékeket ellátító vállalatokra célok – minden kétséget kizáróan az árstabilizálás egyéni eszközeinek bevezetéséhez vezetne.

Biztos asszony! Ön szerint elindulhatunk valahogyan ebbe az irányba és készen áll a Bizottság az ilyen irányú vitákban való részvételre?

Diane Dodds (NI). - Elnök asszony! Szeretném megköszönni a biztos asszonynak, hogy újfent eljött meghallgatni minket, és csak egy-két olyan kérdésre szeretnék rávilágítani, amelyek az elmúlt hónapokban Észak-Írország mezőgazdaságában nagyon hangsúlyosak voltak. Biztosan olvasta, biztos asszony, hogy Fermanagh megyében az elmúlt hetekben óriási áradások pusztítottak. Ez a gazdák számára nagyon súlyos nehézségeket okozott, nem utolsósorban a mezőkön ragadt állatállománynak a sok lezárt és az eső miatt járhatatlanná vált utak miatt való korlátozott megközelíthetősége miatt. Ez befolyásolni fogja azt is, hogy hogyan tudják eltakarítani a sáriszapot és az elszennvedett károkat. Bátorítanám a Bizottságot arra, hogy e kérdést vizsgálja meg, és jelezze, hogy az ágazatban van-e lehetőség a gazdák közvetlen megsegítésére.

Ugyancsak bátorítanám a Bizottságot arra, hogy vizsgálja meg a burgonyatermesztés helyzetét Észak-Írországban. Számos burgonyatermesztő írt nekem mostanában, mivel az elmúlt hetek hatalmas esőzései is nagyon súlyosan érintették őket. Csillapíthatatlan aggodalmukat fejezik ki amiatt, hogy fel tudják-e szedni majd a burgonyát, és a téli hónapok közeledtével gyorsan közelítő fagy miatt attól tartanak, hogy el fogják veszíteni a termést. Ez tehát olyan ágazat – és az észak-írországi mezőgazdaság része –, amelyen nagyon nehéz időket él.

Épp a napokban tojástermelőkkel is találkoztam, akik jelenleg épp a megerősített ketrecekre való átállásban vannak. Szeretnék a Bizottságtól garanciát kapni arra, hogy e ketrecek belátható időn belül nem kell újra lecserélniük, és megint csak arra biztatnám a Bizottságot, hogy ezt vizsgálja meg.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). - (IT) Elnök asszony! Biztos asszony! Hölgyeim és uraim! A mezőgazdasági ágazatot sújtó válság rendkívül súlyos és fennáll a veszélye, hogy visszafordíthatatlan.

Régióban, Apuliában, az olíva termesztés a fő tevékenység és az egyik legnagyobb jövedelemforrás. Idén 100 kilogramm olíva ára 30 euróra csökkent, egy kilogramm olaj nagykereskedelmi ára pedig 2,50 euróra; ilyen árnál pedig a termelők veszteséggel termelnek. Félő, hogy az extra szűz olívaolajat, a zöld aranyat, amely mindig is földem büszkesége volt, most utoléri a polgári és társadalmi halál. Szerte a régióban a gazdák úttorlaszokat emelnek és tüntetéseket tartanak.

Őn azt mondja, hogy minden rendben van és az árak ismét emelkednek, de én más helyzetet vázoltam fel, amelyet nap mint nap tapasztalok, így tehát ismerek. Sürgős intézkedésekre van szükség, és azt kérném, hogy ahogyan a tej esetében is, szolidaritási alapot aktiváljunk az olívaolaj, valamint a zöldség- és gyümölcs termesztés esetében is. Az olíva termesztés esetében külön sürgősségi intézkedéseket kérek, különösen azt, biztos asszony, hogy az olívaolaj jellemzőiről szóló 2568/91/EGK bizottsági rendeletet módosítsák úgy, hogy az magában foglalja a mágneses magrezonanciával történő képalkotást mint elemzési módszert. Ez lehetővé tenné, hogy felfedjük az áruházakban folyó csalást, ahol a polcokon „extra szűz olívaolaj” címkéjű üvegekben tisztított vagy finomított olajak keverékét árulják.

Elisabeth Köstinger (PPE). - (DE) Elnök asszony! Fischer Boel asszony! Nagyon köszönöm a jelentését. Ez fontos jelzés a gazdálkodók felé, akiknek e feszült piaci helyzettel együtt kell élniük.

Jelentésében a mezőgazdasági ágazatban történt keresletcsökkenésre is utalt. Pontosan ezért fontos, hogy megerősítsük ezt az ágazatot és ösztönözzük az értékesítést. A Bizottságnak most – jobban, mint valaha – korai stádiumban kell felismernie a válsághelyzeteket, függetlenül az adott termelési ágtól, valamint gyorsan és hatékonyan lépéseket kell tennie e válsághelyzetek megfékezésére.

Meggyőződésem, hogy egy olyan érzékeny ágazatnak, mint amilyen az élelmiszergyártás, különösen szüksége van piaci eszközökre. A mezőgazdaság járulékos előnyei, azaz a mezőgazdasági kultúrtájaink nyitottságának megtartása, valamint a vidék, a biodiverzitás és még sok egyéb megőrzése, pótolhatatlanok. Mindezt meg kell tartanunk, és az új agrárpolitikáról folytatandó viták során figyelembe kell vennünk.

Marc Tarabella (S&D). - (FR) Elnök asszony! Biztos asszony! Szeretném megköszönni a mezőgazdasági termékek különböző típusainak árváltozásaival kapcsolatos felvilágosítást. Azt a következtetést vonták le, hogy továbbra is figyelemmel kell követnünk a helyzetet annak érdekében, hogy szükség esetén lépni tudjunk.

Őn tényleg rátapintott az áringadozásra, amely a modern idők gazdálkodóinak első számú ellensége, és én csak szót szeretnék emelni az árszabályozásra vonatkozó közpolitika visszaállítása és fenntartása iránti igény mellett, valamint annak – valószínűleg jövőbeli – szükségessége mellett, hogy e szabályozási politikát például egy ár- és árrés megfigyelő központ révén hozzák létre, amely a termelés valamennyi résztvevője számára méltányosan állapítja meg az árat, legyen szó termelőről, feldolgozóvállalatokról vagy forgalmazókról.

Ha ma hagyjuk, hogy az árszabályozás egyénileg történjék, mindig lesz egy kis haszonkulcs az értékesítőknek, egy kis haszonkulcs a feldolgozóvállalatoknak és veszteség a termelőknek, és ezáltal a helyi mezőgazdaságnak továbbra is jelentős problémákkal kell szembenéznie. Végezetül, elnök asszony, nem hagyhatjuk figyelmen kívül azt sem, hogy késznek kell lennünk tárgyalni az Egyesült Államokkal – különösen a búza árának tekintetében, amelyet Chicagóban rögzítenek, ugyanis ez globális, és nem csupán európai kérdés.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE). - (ES) Elnök asszony! Biztos asszony! Aggodalommal tölt el, hogy a koordináció hiányát gyakran úgy értelmezik, hogy a mezőgazdaságban nem alkalmazzák a fenntarthatósági kritériumokat.

Két kérdést szeretnék feltenni: először is, amikor Dél-Európában elsivatagosodást tapasztalunk, amit súlyosan befolyásol a klímaváltozás, és ha a földhasználat a legfontosabb dolog, akkor miért fizetünk pénzt azért, hogy olajfákat és szőlőtőkéket vágjanak ki? Európa tehát pénzt fizet azért, hogy még több sivatagja legyen! Meg fogják ezt állítani?

Másodszorban, a Marokkóval kötendő megállapodás: ha Európa közös külpolitikát folytat, meg kell védenie polgárait és az európai termelést. Európa térden állva tárgyal Marokkóval, figyelmen kívül hagyva a kölcsönösség elvét, valamint az egészség garantálása, és a rovarirtókra és az élelmiszer-minőségre vonatkozó programok fenntartása nélkül.

Hogyan lehetséges, hogy ez a folyamat a kvóták tetejébe nem csupán ajtót nyit még termékek előtt is, hanem még a minőséget is kockára teszi?

Béla Glattfelder (PPE). - (HU) Rendkívül fontos, hogy beszélünk a mezőgazdasági ágazatok válságáról, hiszen több olyan terv szivárgott ki, ami arról szól, hogy hogyan kívánják a mezőgazdasági támogatásokat 2013 után leépíteni. Mindig gondoljunk arra, hogy az elmúlt időszakban végrehajtott liberális intézkedéseknek milyen súlyos következményei voltak. Tanuljunk ezekből a példákból, ne kövessük el újra ezeket a hibákat. A mezőgazdaság jelentősége a következő időszakban jelentős mértékben növekedni fog, hiszen egyre több ember éhezik a Földön.

Ami az egyszerűsítéseket illeti, sajnos a gazdák azt tapasztalják, valahányszor egyszerűsítésről beszélnek, valójában ez nem következik be, egyre bonyolultabb és bonyolultabb rendszereknek kell megfelelniük. Új állatjóléti intézkedéseket vezetnek be egymás után. Ezek mind növelik a költségeket, amikkel a versenytársainak nem kell szembesülniük és minden egyes új állatjóléti intézkedésnek egyre nagyobb energiafelhasználás a következménye és egyre több CO₂ kibocsátás.

ELNÖKÖL: LAMBRINIDIS ÚR

alelnök

Karin Kadenbach (S&D). - (DE) Elnök úr! Barroso úr az iránymutatásairól szóló vita során azt mondta, hogy a fenntarthatóság és a biodiverzitás megőrzése az Európai Unió kiemelt politikai célkitűzései a jelenlegi jogalkotási periódusban. E célkitűzéseket ezért minden politikai területen követni kell, és természetesen különösen a mezőgazdaság területén. Szeretném ma hangsúlyozottan kérni Önöket, hogy támogassák ezen intézkedéseket – és csak azokat –, amelyek hozzájárulnak a biodiverzitás és a fenntarthatóság megőrzéséhez.

Seán Kelly (PPE). - Elnök úr! Üdvözlöm ezt a vitát. Az említett problémák között több olyan van, amellyel nem tudunk sokat kezdeni, de másokkal kapcsolatban rettenetesen sokat tudunk tenni. A kollégák különösen a túlszabályozottság problémáját említették; erről sok gazda beszél szerte az Európai Unióban. Az emberek géntechnológiával módosított élelmiszerekről is említést tettek, és teljesen egyetértek velük ebben: e területen lépni kell.

Ugyanakkor van még egy terület, amely szerintem ugyancsak fontos számunkra, és ez az élőállatexport területe. Fennáll a veszélye, hogy olyan sok szabályt hozunk, hogy a rendszer túl költségessé válik, különösen az olyan szigetországról marhát exportáló gazdálkodók és más személyek számára, mint Írország.

Néha azt gondolom, érdekes lenne összevetni például a mai napon ide, a Parlamentbe érkező képviselők utazási menetrendjét a tengerentúlra exportált állatok utazási menetrendjével, és néha szerintem a képviselők stressz-szintje magasabb lenne.

E tekintetben nagyon óvatosnak kellene lennünk, valamint nem kellene túlszabályozás és túlárzás miatt kiszorulnunk a piacról.

Elnök. - Köszönöm, Kelly úr. Mivel mindenkit biztatni kellene, hogy más nyelveket is használjon e Házban, hadd jegyezzem meg, hogy Ön a beszédét azzal kezdte, hogy: „Kegyelem (angolul: mercy), elnök úr!”. Feltételezem, hogy nem a kegyelemet kérte, hanem köszönömöt akart mondani – persze nem görögül, mert az úgy hangzott volna, hogy „Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε”!

Gabriel Mato Adrover (PPE). - (ES) Elnök úr! A mezőgazdasági ágazat helyzete nem csupán aggasztó. Inkább tarthatatlannak nevezném: a gazdák jövedelme zuhan és minden egyes nap nagyobb különbség van a gazdák bevétele és a fogyasztói árak között. A nemzedékváltás már utópia, a szövetkezeti megállapodásokat pedig sorozatosan megsértik, ahogyan a marokkói paradicsomok szégyenteljes esetében is történt, amelyet az Európai Csalás Elleni Hivatal is elismert, a Bizottság viszont nem tett határozott lépést. A növény-egészségügyi szabályokat és ellenőrzéseket különböző szinteken alkalmazzák és így nagyon igazságtalan helyzeteket teremtenek.

Ha ehhez elszigetelt eseteket is hozzáadunk, mint a banánágazatra vonatkozó vám csökkentését, amelynek teljesen negatív következményei lesznek, vagy azt, hogy az állattenyésztők számára lehetetlenné vált a termelési költségek viselése, egyetértenek velem abban, hogy az ágazat jövője legalábbis bizonytalannak nevezhető.

Ezenfelül a legtávolabbi régiók mezőgazdasága esetében a jövő nem csupán bizonytalan, hanem rendkívül aggasztó. A gazdák gazdálkodni akarnak, de ez napról napra egyre nehezebb számukra. A Bizottságnak el kell fogadnia a mezőgazdaság jelentőségét. Vágjunk neki bátran!

Herbert Dorfmann (PPE). - (DE) Elnök úr! Biztos asszony! Hölgyeim és uraim! Valóban az a helyzet, hogy számos mezőgazdasági ágazatban válság tapasztalható. Ennek kétségkívül számos oka van. Egyik valószínűleg az agrárpolitika elmúlt években történt liberalizációja. Ha egyre több biztonsági hálót veszünk ki a közös agrárpolitikából, akkor az áringadozások nőni fognak. És ez még nagyobb problémákat okoz a gazdáinknak.

Ezért rövid távon a célnak mindenképpen a válság megoldásának kell lennie. Ugyanakkor mindenekelőtt meg kell vizsgálnunk agrárpolitikánk felülvizsgálatá kapcsán azt, hogy mit tehetünk ezekkel az áringadozásokkal. A Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően nekünk, itt a Parlamentben, az a feladatunk, hogy aktívak legyünk. Az, hogy az agrárminiszterek az elmúlt napokban a Tanácson kívül, Párizsban találkoztak, hogy megvitassák ezt a kérdést, elviekben természetesen helyes. Ugyanakkor a Parlamentben az a dolgunk, hogy az európai gazdálkodóknak megmutassuk új szerepünket. Demokratikus megoldásokat kell találnunk a jövőbeli agrárpolitikánk számára.

Mariann Fischer Boel, a Bizottság tagja. – Elnök úr! Most megpróbálok az itt felmerült kérdések közül néhányra választ adni, de úgy gondolom, hogy ez a vita világosan megmutatja, hogy a mezőgazdasági ágazat előtt álló nehézségeket mindenki megértette.

Először is egy kicsit megdöbbenve hallottam, hogy a mezőgazdasági ágazatból kivontuk a biztonsági hálót. Ez természetesen nem így van. Pontosan van biztonsági hálónk arra az esetre, ha gazdálkodóink támogatásra szorulnak. Folyamatos biztonsági hálónk van, és ez a közvetlen kifizetés. Működik, és a gazdákat szolgálja. Aztán ott vannak a különböző intervenciók rendszerei, a magánraktározás, az export-visszatérítési rendszerek, amelyeket szükség esetén működésbe hozhatunk.

Ami az egyszerűsítést, a könnyítést és a bürokráciát illeti, teljes mértékben egyetértek Önökkel, hogy meg kellene próbálnunk a lehető leginkább könnyíteni gazdáink helyzetén, és éppen ezért fogok a Tanács szerdai ülésén felvetni néhány megvitatandó egyszerűsítési javaslatot.

A Tanács 39 különféle javaslatot terjesztett elő, és csak néhányat tudunk támogatni. A többi inkább politikai jellegű, és a 2013 utáni időszakra vonatkozik, de biztos vagyok abban, hogy a javaslatokat rendkívül érdekesnek fogják találni.

A GMO-kérdéssel kapcsolatban felszólaló képviselőknek szeretném mondani, hogy feltételezem tudják, hogy teljesen ugyanezeket vallom én is, és fontosnak tartom, hogy megoldást találjunk a nem engedélyezett géntechnológiailag módosított szervezetek jelenlétének technikai arányával kapcsolatban. A következő Bizottságtól elvárom, hogy előterjesszen ilyen irányú javaslatot.

Igaz, hogy az Európai Unió a legnagyobb agrártermék-importőr, ugyanakkor a legnagyobb agrártermék-exportőr is. Ez azért van, mert rendkívül jó márkáink vannak: az európai termékeket a tengerentúli piacokon csúcsmínőségűnek tartják. A saját termelésünk megvédésének gondolata tehát ártana a mezőgazdasági ágazatunknak.

Tehát továbbra is láthatónak kell lennünk az exportpiacokon, és úgy gondolom, hogy a jövőben – remélem, az Európai Parlament ezt teljes mértékben támogatni fogja – sokkal több pénzre lesz szükségünk csúcsmínőségű termékeinknek az új, feltörekvő piacokon való előmozdítására. Úgy gondolom, sokkal jobb teljesítményre vagyunk képesek, csak egy kis támogatásra van szükségünk.

Aztán a szabályozási kerettel kapcsolatban – nem hallottam kifejezetten ezt kifejezést, de szerintem ez van a témában tett észrevételek mögött. Ma már a gazdálkodók szerződést köthetnek az iparral, a tejjel, a húsokkal, hogy egy bizonyos mennyiséget fix áron adhassanak el. Ma már megtehetik ezt a gazdák. És tudják, hogy a tejágazatért felelős magas szintű csoportban e rendszer javításának önkéntes módjait vizsgáljuk.

Biodiverzitás: tökéletesen egyetértek, hogy ez fontos, és éppen ezért vettük fel a biodiverzitást a közös agrárpolitika 2008. novemberi állapotfelmérésekor az új kihívások közé. Ez tehát kiemelt jelentőségű kérdés, és teljes mértékben egyetértek a tisztelt képviselő észrevételeivel.

Az intézkedéseket illetően: minden pillanatnyilag rendelkezésre álló eszközt felhasználunk. De új kezdeményezéseket az ideiglenes Bizottság nem tud benyújtani. Biztos vagyok benne, hogy ismerik e problémát, és ezért remélem, hogy az új Bizottság minél hamarabb munkába tud állni.

És persze nagyon boldog vagyok, hogy az együttdöntést bevezető Lisszaboni Szerződésnek hála, az Európai Parlament a jövőben fontos szerepet kap. Ez nem csupán a tisztán mezőgazdasági kérdésekről szóló együttdöntés, hanem a költségvetésről szóló is. Így aztán Önök is hatalmas befolyással fognak rendelkezni a mezőgazdaság 2013 utáni időszakának pénzügyi lehetőségei felett.

Bár nem innen fogom tapasztalni, de garantálhatom, hogy figyelemmel fogom kísérni, hogyan látják el új feladataikat a mezőgazdaság terén.

Elnök. - A vitát lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Luís Paulo Alves (S&D), írásban. – (PT) A gazdasági és pénzügyi válság gazdálkodói és szociális válságba is rántott minket, és ezért üdvözlöm a vitát a Parlamentben, bár elég későn kerül rá sor. A (gabona-, sertéshús-, olívaolaj-, zöldség-, gyümölcs- stb.) termelők jelenleg rendkívül nehéz körülményekkel dacolnak a kereslet zuhanása miatt, és előállítási költségeikhez képest nagyon alacsony árat kapnak termékeikért. Ugyancsak nehéz a hitelfelvétel. E problémák súlyosan befolyásolják jövedelmüket. A mezőgazdasági áringadozás nagyon összetett kérdés, amely befolyásolja a gazdáknak szükséges tervezést és előreláthatóságot, valamint erőteljes hatást gyakorol a rentabilitási és beruházási szintekre. Ezért lényeges, hogy garantálni tudjuk a gazdaságok fenntarthatóságának feltételeit és bizonyos szintű árstabilitást is biztosítsunk, hogy a termelők termékeik minőségének növelésével biztosítani tudják megélhetésüket, ami pozitív hatással lesz az egész láncre – a termelőtől a fogyasztóig.

Spyros Danellis (S&D), írásban. – (EL) A többszörös foglalkoztatás általánosan elterjedt az EU-ban, célja pedig a mezőgazdasági jövedelmen felüli jövedelem biztosítása. Mivel egy kisebb gazdaság valószínűleg több állással rendelkező munkavállalókat foglalkoztat, egy kisebb gazdaságot értelemszerűen jobban sújt a válság, mint egy nagy gazdaságot, mert:

- a mezőgazdasági jövedelem csökkenésén kívül, függetlenül az érintett termelési ágazat típusától, a következőkkel is meg kell birkóznia:

- a nem mezőgazdasági jövedelem csökkenése vagy megszűnése, miközben:

- a jövedelmi biztonság, amelyet közvetlen segély formájában kap, nem elegendő az abszolút értelemben vett tisztességes életszínvonalhoz.

Következésképpen a termelési ágazat típusától függetlenül horizontális célzott segítyt kell nyújtani a kis gazdaságoknak, hogy kezelni tudják a válságot.

16. A dohai fejlesztési menetrend távlatai a WTO hetedik miniszteri konferenciáját követően (vita)

Elnök. - A következő napirendi pont a Bizottsághoz a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság nevében Moreira úr által intézett szóbeli választ igénylő (B7-0232/2009) kérdés a dohai fejlesztési menetrendnek a WTO hetedik miniszteri konferenciáját követő távlatairól (O-0126/2009).

Vital Moreira, szerző. – (PT) Néhány héttel ezelőtt abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy én vezethettem a Parlament Nemzetközi Kereskedelmi Bizottságának delegációját, amely részt vett a Kereskedelmi Világszervezet hetedik miniszteri konferenciáján, Genfben. Bár a dohai forduló – vagyis a dohai fejlesztési menetrend – nem szerepelt a miniszteri konferencia hivatalos napirendjén, valójában a WTO tagországaiból érkező hivatalos delegációk legtöbbször megragadta a lehetőséget és kifejtette álláspontját e témával kapcsolatban, kijelentvén, hogy 2010 végéig szeretnék lezárni a dohai fordulót.

Köztudott azonban, hogy a közelmúltban semmilyen előrelépés nem történt a tárgyalásokon. Ezért engem ért a megtiszteltetés, hogy az általam elnökölt Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság nevében megkérdezzem a Bizottságtól a következőket:

Először is, tudja-e értékelni a Bizottság a „jelenlegi állást” a dohai forduló főbb tárgyalási területein, különösen a mezőgazdaságban, a NAMA-val (nem-mezőgazdasági piacokhoz való hozzáférés) és a szolgáltatásokkal kapcsolatban? Milyen főbb eredményeket ért el a Bizottság a WTO hetedik miniszteri konferenciáján? Az Ön véleménye szerint, mely kérdésekről folytatnak továbbra is egyeztetéseket, és melyek bizonyulnak a tárgyalások legnehezebb témáinak?

Másodszor, milyen hatással lesz a WTO miniszteri konferenciája a dohai forduló jelenleg zajló egyeztetéseire? Hogyan fogja a Bizottság biztosítani, hogy a tárgyalások lényege a fejlődésre irányul? Tud-e értékelést adni a Bizottság arról, hogy mi a valószínűsége annak, hogy még a jövő év vége előtt sikeresen zárul majd a dohai fejlesztési menetrend fordulója?

Harmadik, és egyben utolsó kérdésem az, hogyan szándékozik a Bizottság bevonni az európai parlamenti küldöttség tagjait a dohai forduló jelenleg zajló tárgyalásaiba és a WTO szerkezetébe?

Mivel a kérdést a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság nevében tettem fel, szeretném végezetül hangsúlyozni, hogy ez a parlamenti bizottság nagy jelentőséget tulajdonít annak, hogy kivegye a részét az új felelőségekből, és hogy éljen mindazokkal az új hatáskörökkel, amelyeket a Lisszaboni Szerződés ruház rá, valamint szeretne a nemzetközi kereskedelem terén szorosabb és gyümölcsözőbb együttműködést kialakítani a Bizottsággal. Ez természetesen feltételezi, hogy a Bizottság is kész együttműködni a Parlamenttel, kezdve azzal, hogy válaszol az általunk feltett kérdésekre.

Mariann Fischer Boel, a Bizottság tagja. – Elnök úr! a WTO hetedik miniszteri konferenciája, amelyet Genfben tartottak, fontos lehetőség volt arra, hogy eszmét cseréljünk minden WTO-taggal a szervezettel kapcsolatos prioritásairól. Véleményem szerint szükséges hangsúlyozni, hogy ez a hetedik miniszteri konferencia nem tárgyalási célzattal ült össze: sokkal inkább különféle témákról folytatott megbeszélés volt.

A mi prioritásaink sora, természetesen, a dohai fejlesztési menetrenddel kezdődik. Ha sikerül lezárni, Doha nem csak Európára lesz kedvező hatással, hanem az egész világgazdaságra. Mindannyian megszenvedjük, ha tovább nő a protekcionizmus, ahogy mindannyian nyerünk azáltal, ha a gazdaság megerősödik. Doha a legjobb kereskedelmi politikai eszköz, amely e két fronton rendelkezésünkre áll.

Doha azt a fejlődést is magával hozná, amelyet a legszegényebb országok közül oly sokan keresnek. Mindezt különösen a piachoz való hozzáférésre vonatkozó új szabályok, a farmok reformja és a vámkönnyítések révén érné el. Az érintett országok fejlődését már eddig is figyelembe vették a dohai tárgyalások minden területén.

De természetesen csak akkor tudjuk lezárni a dohai fordulót, ha minden WTO-tagállam részt vesz benne. A valóság pedig az, hogy az Egyesült Államoknak komoly fenntartásai vannak, és megszorításokról tárgyal a nagy, feltörő gazdaságokkal. Néhány hónapon belül kiderül, hogyan alakulnak ezek a tárgyalások, mivel egyre közeledik a G20-ak számára a dohai forduló lezárására meghatározott 2010-es határidő.

Úgy vélem, abban mindannyian egyetértünk, hogy ha 2010 vége előtt szeretnénk lezárni a dohai fordulót, akkor még 2010. március vége előtt be kell vezetnünk a mezőgazdasági és a nem-mezőgazdasági piachoz való hozzáférés (NAMA) lehetőségeit. Ez a végső határidő. Mindeközben tovább dolgozunk azon, hogy az Európai Unió érdekei ne sérüljenek az olyan területeken, mint a kereskedelem és a szolgáltatások, valamint a földrajzi jelzések oltalma.

A miniszteri konferencia Dohán kívül a WTO tagjai számára lényeges egyéb kérdésekkel is foglalkozott. Prioritásaink közé tartozik a WTO szerepe megerősítésének szükségessége a protekcionizmus felügyelete és elemzése terén; a WTO-hoz való csatlakozás – úgymint, például, a legkevésbé fejlett országok WTO-hoz való csatlakozása, amelyet véleményünk szerint támogatni kell; a regionális szabadkereskedelmi megállapodások számának növekedése – itt biztosítanunk kell, hogy ezek kiegészítsék a többoldalú kereskedelmi megállapodások rendszerét; és végül, a kereskedelmi politika hozzájárulása az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez. A WTO tagjai egyetértettek abban, hogy ezek közül számos kérdésen tud, és dolgozhat a szervezet. Így én magam arra számítok, hogy e téren lesz előrelépés.

Ami az utolsó kérdését illeti, természetesen minden fejleményről, különösen a dohai fordulóról folyamatosan tájékoztatjuk a Parlamentet. A Lisszaboni Szerződés valójában kiváló lehetőséget biztosít arra, hogy egy lépéssel továbbvigyük a Parlamenttel való együttműködésünket, és ez az elkövetkezendő években a Bizottság kereskedelmi politikájának egyik legfőbb prioritása lesz.

Georgios Papastamkos, a PPE képviselőcsoport nevében. – (EL) Elnök úr! Mi támogatjuk a többoldalú kereskedelmi rendszert és azt, hogy a Kereskedelmi Világszervezet őrökdi a szabályalapú kereskedelmi rendszer felett, amely rendszer garantálja a globalizáció hatékonyabb kezelését és a globalizáció előnyeinek tisztességesebb elosztását.

Pontosan a WTO *acquis* az, amely a jelenlegi gazdasági válság alatt rengeteget tett annak megelőzése érdekében, hogy a szervezet tagjai ne folyamodjanak korlátozó kereskedelmi intézkedésekhez, ugyanakkor elegendő teret hagyott a gazdaság helyreállítását célzó cselekvések számára.

Mi, az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoportja, támogatjuk a dohai fejlesztési menetrendnek a tárgyalások integrált, ambiciózus és kiegyensúlyozott eredményére alapuló integrációját. Ösztönözzük a Bizottságot, hogy tartsa fenn szilárd tárgyalási pozícióját, amely célja, hogy valóban

megegyeztetse az európai termékek és szolgáltatások piachoz való hozzáférését mind a fejlett, mind a feltörekvő gazdaságokban.

Ami a mezőgazdaságot illeti, felszólítom a Bizottságot – és szeretném, ha ezt lejegyezné, Boel asszony –, hogy tartsa magát szigorúan a Tanács által ráruházott tárgyalási felhatalmazáshoz, amely értelmében tárgyalási pozíciójának korlátaira kereskedelmi partnereink hozzájárulása is vonatkozik. Szeretném hangsúlyozni, hogy határozottan ki kell tartanunk a földrajzi jelzésekkel kapcsolatos álláspontunk mellett.

A dohai fejlesztési menetrend eredményeképpen segíteni kell a fejlődő országoknak, különösen a legkevésbé fejlett országoknak a világkereskedelmi rendszerbe való hatékonyabb integrációját.

Végezetül, felszólítunk a Kereskedelmi Világszervezet és más nemzetközi szervezetek közti közös munka megerősítésére, hogy ezáltal segítsük a kereskedelmi és nem kereskedelmi szempontok – úgymint a környezet fenntarthatósága, az elegendő élelem és az élelmezésbiztonság, valamint a tisztességes munkakörülmények – közti kölcsönös támogatást és kohéziót.

Harlem Désir, az S&D képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr! Biztos asszony! Hölgyeim és uraim! A dohai tárgyalások 2001-ben kezdődtek abból a célból, hogy helyrehozzák a nemzetközi kereskedelmi rendszer azon egyenlőtlenségeit, valójában igazságtalanságait, amelyeket a WTO-t létrehozó uruguayi fordulót követően vezettek be.

Ezáltal elismerték, hogy az uruguayi forduló nem tartotta be minden ígéretét, amelyet a fejlődő országokkal kapcsolatban tett, és hogy a kereskedelmi szabályok szempontjából a déli országok tisztességtelenül hátrányt szenvednek, különösen a mezőgazdaság terén, mert ezek a kereskedelmi szabályok megengedik a leggazdagabb országoknak, mind azt, hogy védjék saját piacukat, mind pedig azt, hogy továbbra is támogassák a termelésüket, ideértve az exportra szánt termelést is, aminek következtében számos déli gazdálkodó ment csődbe. A gyapot vált a helyzet szimbólumává.

A „fejlesztési forduló” megnyitásával a WTO tagjai elkötelezték magukat amellett, hogy helyrehozzák a többoldalú kereskedelmi szabályokat annak biztosítása érdekében, hogy a kereskedelem valóban minden kontinensen és minden országban gazdasági és társadalmi fejlődést eredményezzen.

Így hát sosem szabad elfelejtenünk, hogy a tárgyalások e fordulója más, mint a többi, és hogy még ha mint minden tárgyalásnál, mindenki azokban a témákban várja az előrelépést, amely őt érinti – az ipari országok esetében ez az ipari termékeket és szolgáltatásokat jelenti –, kezdettől fogva elfogadott tény, hogy ez a forduló elsősorban az egyensúly helyreállítását célozza, mégpedig a fejlődő országok javára.

Ma, a hetedik miniszteri konferenciát követően, csakúgy, mint annak előtte, megakadtak a tárgyalások, most gyakorlatilag a washingtoni Capitolium-domb lejtőin, míg annak idején Cancún homokjában süppedtek meg, akkor nagyrészt az Európai Unió követeléseinek köszönhetően.

Azzal, hogy túl sokat követeltek a tárgyalásokon, az iparosodott országok veszélybe sodorták a tárgyalási forduló végeredményét, sőt, még a WTO hitelét is. Mindenki csak a saját céljait tartja szem előtt, ahelyett, hogy a közös célra koncentrálna, vagyis arra, hogy a tisztességesebb kereskedelmet ösztönző tisztességesebb szabályokon alapuló többoldalú kereskedelmi kereteket hozzunk létre, amely elősegíti a fenntartható fejlődést és a szegénység felszámolását.

A jelenlegi holtponthoz vezető első következménye, hogy megnövekedett a kétoldalú kereskedelmi megállapodások száma, amelyek gyakran még kedvezőtlenebbek a déli országok számára. Ez tehát egy lépés hátra.

Az Európai Uniónak ezért világossá kell tennie álláspontját. Elsődleges cél, hogy ezt a fordulót mint fejlesztési fordulót zárjuk le, és ne próbáljunk meg túltenni egymáson az ipari termékek és szolgáltatások terén sem. Nem tekinthetünk ezekre a tárgyalásokra is a szokásos, szűk látókörű módon, vagyis úgy, hogy mindenki csak a saját hasznát lesi.

Ez ugyanis patthelyzethez vezet, miközben mindenki szem elől téveszti a lényegét: azt, hogy a nemzetközi kereskedelmi rendszernek olyan új szabályokra van szüksége, amelyek az új globális kormányzás részét fogják képezni, amelyekre mindenki igényt tart, különösen a G20-ak óta, hogy az által küzdünk meg napjaink kihívásaival, amelyek nem mások, mint tisztességes fejlődés minden földrészen, a szegénység felszámolása, az élelmezésbiztonság, a szociális jogok és a tisztességes munkakörülmények tiszteletben tartása, valamint az éghajlatváltozás elleni küzdelem.

E tárgyalások alatt az Európai Uniónak meg kell mutatnia, mit tesz annak biztosítása érdekében, hogy a kereskedelmi szabályok elősegítsék a helyzet jövőbeni javulását. A következő vitapontokat ezen az alapon kell megfontolni:

– a mezőgazdasággal kapcsolatban: a 2008. júliusi vállalások tiszteletben tartása; az eljárásokkal kapcsolatos tárgyalások lezárása; egyedi, megkülönböztető bánásmód garantálása, a különleges termékek tiszteletben tartása, a mechanizmusok ellenőrzése; a mezőgazdasági támogatás fejlesztése a fenntartható mezőgazdasággal és az élelmiszerbiztonsággal összhangban;

– a NAMA-termékekkel kapcsolatban: olyan mértékű vámcsökkentés kérése a fejlődő országoktól – azonnal befejezem –, amely megfelel az ő fejlettségű szintjüknek;

valamint

– a szolgáltatásokkal kapcsolatban: minden egyes ország azon jogának védelme, hogy továbbra is szabályozhassa közszolgáltatásait.

Michael Theurer, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr! Biztos asszony! Hölgyeim és uraim! A Kereskedelmi Világszervezet hetedik miniszteri konferenciáját két hete rendezték meg Genfben. A Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport képviselőjeként volt alkalmam részt venni ezen, és társszerzőként hozzájárulhattam a jelen közös állásfoglalási indítványhoz is.

Négy tanulságot lehet és kell levonnunk az ottani tapasztalatokból. A gazdasági és pénzügyi válság a világkereskedelemben is meredek visszaesést okozott. Ennélfogva életbevágóan fontos, hogy gyorsan le tudjuk zárni a dohai fordulót, ezzel adva új lendületet a világ gazdaságnak.

A tisztességes és szabad világkereskedelem olyasvalami, amit Doha el tud érni, és el is kell érnie. Az Európai Unió messzire ment, hogy kompenzálja partnereit, különösen a fejlődő országokbeli partnereit. Ígéretet tettünk például arra, hogy megszüntetünk minden mezőgazdasági termékre vonatkozó exporttámogatást.

Most már le kell zárunk a tárgyalásokat. Ahhoz, hogy ez megtörténjen, szükség van a politikai akarat kinyilvánítására. Mi, az ALDE képviselőcsoport, elszántak vagyunk, le kell zárunk a dohai fordulót. Most! Ezért rendkívül fontos, hogy ennek érdekében egyesítsük erőinket. Az Európai Unió ebben vezető szerepet játszhat, és így is kell tennie. Ezen kívül összekötő szerepet is vállalunk kell, így például, össze kell hoznunk az Egyesült Államokat, a feltörekvő gazdaságokat és a fejlődő országokat, épp úgy, ahogy arra közös állásfoglalásunkban is felhívunk.

A lakossági tudatosság szintjét is emelnünk kell. Szélesebb körű támogatásra van szükségünk a polgárok részéről. Hangsúlyoznunk kell a világkereskedelem előnyeit, mivel a világkereskedelem és a szabad és tisztességes kereskedelem mindannyiunk számára jó.

Dohán kívül nem látok más alternatívát. A másik lehetőség a kétoldali megállapodások versenye lenne, amely viszont veszélybe sodorná a gyengébb országok hozzáférését, valamint azt, hogy az emberi jogok és a környezetvédelem is a célok közt szerepeljen. Ez nem történhet meg. Ezért le kell zárunk a dohai fordulót, mégpedig most.

Martin Häusling, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! A dohai forduló immár nyolc éve húzódik, holott a fejlődő országok nagy része nem is akarta azt. Kezdetben az Egyesült Államok és Európa volt az, aki a „fejlesztés” fogalmának használatával ki akarta kényszeríteni a fejlődő országok hozzájárulását. Az azóta eltelt időben a tárgyalások kétszer zátonyra futottak. Csak a nagy mezőgazdasági exportőrök, Brazília és Argentína, valamint talán India érdekelt igazán abban, ami itt folyik. Valójában az EU is tett egy lépést hátra, ha megnézzük az EU elmúlt néhány évbeli rutinszerű követeléseit és azt, mi is fekszik előttünk az asztalon a következő néhány évre vonatkozólag.

Mindazonáltal, valóban vetnünk kell egy objektív pillantást arra, mit is eredményezett az elmúlt néhány év, a húszéves liberalizációs politika kívül. Részben ez a liberalizációs politika felelős azért a gazdasági és pénzügyi válságért, amelyet most megtapasztalunk. Nem tehetünk úgy, mintha folytathatnánk ugyanígy a továbbiakban. Azt már meg sem említem, milyen hatással lenne az a világ klímájára, ha ugyanígy folytatnánk, ahogyan ezelőtt, megfelelő szabályok nélkül.

Konferenciát tartottunk Genfben, ahol a válság közepette mindenki kifejtette, hogy tovább kell folytatnunk, amit eddig, és hogy egyszerűen csak várjunk, míg elmúlik a válság, és akkor majd ott folytatjuk, ahol abbahagytuk. Újra és újra elhangzott, hogy a dohai forduló új lendületet fog adni a gazdasági fellendülésnek.

Holott minden adat arra utal, hogy nem ez a helyzet, valamint hogy a végrehajtásra szánt idő és időszak túlságosan hosszú lesz. Egy másik visszatérő kijelentés volt, hogy akkor a fejlődő országok is osztoznak majd a fellendülésben. Nos, ha objektív módon számot vetünk, meg kell állapítanunk, hogy a fejlődő országok többsége számára nem fejlődést, hanem annak az ellenkezőjét fogja eredményezni. A fejlődő országok többsége számára a végeredmény inkább negatív lesz, mint pozitív. Ezért sok fejlődő ország számára nem javasoljuk, hogy a válság kellős közepén együttműködjenek velünk.

Még ha a Kereskedelmi Világszervezet egyetlen tagja, vagy az Európai Parlament egyik nagy képviselőcsoportja sem meri kimondani, mi, a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja kimondjuk: felszólítjuk a résztvevőket, hogy hagyják végre abba a dohai fordulót, amely már évekkel ezelőtt zsákutcába jutott, és amely jelenleg egyáltalán nem jelent megfelelő megoldást. Véleményünk szerint a WTO-nak reformra van szüksége, és jelenlegi formájában nem alkalmas a világgazdasági válság megoldására. A jövőben tisztességes kereskedelemre, és nem csupán elviekben szabad kereskedelemre van szükségünk.

Ha visszanézünk a mezőgazdasági ágazat elmúlt húsz évére, mit hozott valójában a tartós liberalizáció? Azt eredményezte, hogy az iparosodott országokat óriási nyomás kényszerítette a racionalizációra. A folyamatokat iparosították, a fejlődő országoknak pedig ebből gyakorlatilag semmi sem jutott a megingott piacokon kívül. Ahelyett, hogy a tárgyalásokon az élelmiszer-önrendelkezés elvének adtuk volna meg az öt megillető helyet, abszolút elsőbbséget biztosítottunk a totális szabadkereskedelem elvének. Ezért a Zöldek állásfoglalása arra szólít föl, hogy ne fektessünk be több politikai tőkét a holtvágányra jutott dohai fordulóba. Arra szólítunk fel, hogy vegyen új kezdetet a folyamat.

Jan Zahradil, az ECR képviselőcsoport nevében. – (CS) Elnök úr! Biztos asszony! Természetesen gazdasági recessziót, vagy válságot élünk meg, amely kellemetlen, de az efféle válságok jönnek és mennek, ezek ciklikus összetevői a piacgazdaságnak, és nem szabad őket ürügyként használni arra, hogy széles körű, gazdasági korlátozásokat vezessünk be, mert ezek a szabályok a válság elmúltával is fennmaradnak; és ez a nemzetközi kereskedelemre is vonatkozik. Az Európai Uniónak ezért kereskedelmi kapcsolatai terén nem szabad bedőlnie a protekcionizmus csábításának, mivel ezzel nem csak magunknak ártanánk, hanem főleg azoknak, akiket segíteni igyekszünk, vagyis különösen a legkevésbé fejlett országoknak, amelyek globális kereskedelmi rendszerbe való bekapcsolódását elő kell segítenünk.

Az Európai Konzervatívok és Reformerek képviselőcsoportjának nevében szeretném üdvözölni az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az ALDE Képviselőcsoportjának megközelítését, akik a WTO hetedik miniszteri konferenciája után velünk együtt kiegyensúlyozott állásfoglalás-tervezetet dolgoztak ki a Dohát követő fejlesztési menetrenddel kapcsolatban. A nemzetközi kereskedelem fejlődésének ezt a fejlesztési menetrendet kell szolgálnia, és ha az Egyesült Államoknak ez gondot okoz, akkor az Európai Uniónak kell vezető szerepet vállalnia a dohai forduló sikeres lezárásában, és közvetítenie kell abban, hogy a legkevésbé fejlett országok teljes mértékben részt vehessenek a világkereskedelemben.

Az európai integráció a szabad kereskedelemmel kezdődött. Az EU, vagy az Európai Közösség is kereskedelmi zónaként indult, és az Európai Bizottság – mind jelen, mind jövőbeni felállásában – emlékezni fog az európai integráció gyökereire, és vissza fog térni azokhoz. Továbbra is segítenünk kell a legkevésbé fejlett országok világkereskedelembé való teljes bekapcsolódását, valamint további, a multilaterális kereteket kiegészítő kétoldalú és regionális szabadkereskedelmi egyezmények létrehozását.

Helmut Scholz, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr! Biztos asszony! A bizottsági elnök által a jelen vitában felvetett kérdések a globális körülményeket tükrözik. A világgazdasági rendünk egyensúlya katasztrofális. Kétmilliárd ember él mérhetetlen szegénységben. Az éghajlatváltozás már eddig is több mint 40 millió embert kényszerített lakhelye elhagyására, és a globális pénzügyi kereskedelem elburjánzása az elmúlt 80 év legsúlyosabb gazdasági válságához vezetett.

Zahradil úr! Nekünk itt most történelmi jelentőségű feladatunk van abban, hogy újtárá indítsuk a világgazdaság teljesen új szabályozását, amelyet a fenntarthatóság, a környezetvédelem, a társadalmi igazságosság és az élelmiszerbiztonság céljainak kell meghatározniuk. Genfre visszatekintve csak azt mondhatom, hogy a WTO-konferencia e tekintetben elbukott. Az előzetes remények ellenére az országok egybegyűlése által kínált lehetőség elveszett.

Nyilvánvaló, hogy a dohai közvetítők még mindig egy teljesen idejétmúlt – és legyünk őszinték – kudarcot vallott tárgyalási felhatalmazás keretein belül működnek. Az Egységes Európai Baloldal/az Északi Zöld Baloldal Képviselőcsoportja véleménye szerint ezen sürgősen változtatni kell, mert Genf és Róma kudarca, valamint a jelenlegi komplikált koppenhágai tárgyalások közvetlenül összefüggnek egymással.

Ezért felszólítom a Bizottságot, hogy közvetlenül dolgozzon együtt az Európai Parlamenttel egy új tárgyalási megbízás kidolgozásán a WTO további fejlesztése és átalakítása érdekében. Ennek magában kell foglalnia azt, milyen nagy jelentősége van a világkereskedelem felépítésének a világválságok kialakulásában és potenciálisan azok leküzdésében is, és foglalkoznia kell a kereskedelmi kapcsolatok elengedhetetlen újraszabályozásával is.

Bastiaan Belder, az EFD képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr! A dohai fordulóban előállt patthelyzet kétségkívül sötét árnyékot vetett az e hónap elején rendezett WTO-csúcsra. Gazdasági válság idején, amikor a 2010-es kilátások épp oly barátságtalanok, mint az eddigiek, a dohai forduló sikeres lezárása a legfontosabb politikai célok között szerepel. A kereskedelmi forgalom jelentős bevételeire, valamint a prosperitás növekedésére vonatkozó becslések reményt adnak arra, hogy megvalósulhatnak az arra vonatkozó genfi vállalások, hogy 2010. az áttörés éve legyen a dohai forduló szempontjából.

Holland polgárként nagy érdeklődéssel várom a biztos asszony véleményét két, hazám kormánya által a WTO-csúcson előterjesztett javaslattal kapcsolatban. Miként értékeli a „zöld előfutárok” csoport WTO-n belüli létrehozását, amelyet azok az országok alkotnának, amelyek el akarják törölni a fenntartható termékeket sújtó kereskedelmi vámokat, ezáltal ösztönözve azok használatát? Valamint, biztos asszony, Ön osztja-e Hollandia képviselőjének azon véleményét, miszerint a WTO tárgyalási rendszerének növekedése nem tartott lépést a globalizációval? Ön tesz-e majd ennek megoldása érdekében?

Marine Le Pen (NI). – (FR) Elnök úr! Dacára annak, hogy a kereskedelem elmúlt 30 évben folyó liberalizációja kudarcot vallott, és hogy ez a fejlett országok iparának általános visszafejlődéséhez, valamint a fejletlen országok elszegényedéséhez vezetett, dacára a pénzügyi és bankválságnak, és most a tagállamok hitelválságának, amellyel kapcsolatban minden független közgazdász egyetért abban, hogy azt a pénzügyi és kereskedelmi globalizáció okozta, a WTO főigazgatója, Lamy úr még mindig a teljes nemzetközi kereskedelem liberalizációjának felgyorsítására törekszik.

Minden rendelkezésünkre álló statisztika azt mutatja, hogy a globalizáció tömeges munkanélküliséghez és a bérek csökkenéséhez vezetett, aminek csak az vethet véget, ha az európai fizetések egy szintre kerülnek a kínai és indiai fizetésekkel.

Ezt a gazdasági fejlesztési modellt kell az Európai Uniónak felajánlania az európaiak számára?

Létezik másik modell is: az európai gazdaságok törvényes védelme az alacsony jövedelmeket biztosító országok tisztességtelen versenyével szemben. Ennek a védelemnek pedig kéz a kézben kell járnia egy, a tisztességes kereskedelmet garantáló, új nemzetközi monetáris rendszer létrehozásával. Elfogadhatatlan, mivel logikátlan, hogy a kereskedelmi tárgyalásokat elválasszuk a monetáris tárgyalásoktól.

Lamy úr és mindazok, akik támogatják az ellenőrizetlen szabadkereskedelmet, nem a közjót védik, hanem sokkal inkább az őket fizető pénzügyi és kereskedelmi intézmények érdekeit. Ha az európai intézmények továbbra is ezt az irányt követik, a WTO-t és az IMF-et ma sújtó legitimitási válság továbbra is elkerülhetetlenül fennmarad.

Ha ez az Önök célja – hogy lerombolják Európa iparát és mezőgazdaságát, és hogy alulfejlett gazdasági térséggé változtassák a kontinensünket –, tegyenek úgy, ahogy Lamy úr mondja.

Ha viszont szeretnék megmenteni Európát, úgy helyezték át Lamy urat más tisztségbe, ahogy azt Maurice Allais, Nobel-díjas francia közgazdász is mondja. Ez az egyetlen olyan áthelyezés, amelyet Európa üdvözlne.

Béla Glattfelder (PPE). – (HU) Az elmúlt öt évben az Európai Unió kereskedelmi hiánya riasztó mértékben, három és félszeresére nőtt. A kereskedelmi hiány ilyen mértékű növekedése fenntarthatatlan. Ennek a kereskedelmihiány-növekedésnek a fele Kínával folytatott kereskedelemről származik. A gazdasági világválság hatására jelentősen lecsökkent ez a kereskedelmi hiány, de a megmaradt kereskedelmi hiánynak a fele, szinte a teljes egésze 2009 első felében a Kínával szemben fennálló kereskedelmi hiányunkkal egyenlő.

Nemrég olvastam egy amerikai szerző könyvét, amely a következő példát írja le. Az Európa partjainál kifogott halat lefagyasztják, majd Kínába szállítják hajóval. Ott kiolvasztják, kicsontozzák, majd újra lefagyasztják és hajóval visszahozzák Európába, azért mert Kínában annyival olcsóbbak a munkabérek, hogy megéri óriási energiateljesítménnyel fagyasztani, szállítani, fagyasztani és megint szállítani a halat Európába. Minden egyes megszűnt európai munkahely mögött sok száz kiló CO₂-kibocsátás növekedése áll.

A mostani kereskedelmi rendszer ösztönzi a CO₂-kibocsátás növekedését. Több európai munkanélküli több CO₂-kibocsátással egyenlő. Kína Kiotó aláírása óta háromszorosára növelte a CO₂-kibocsátását azért, mert

ehhez semmilyen szankció nem kapcsolódik. Az új WTO-szabályok csak akkor elfogadhatók, ha klímavédelmi szempontok is beépülnek ebbe. Ha nem ösztönzik, hanem gátolják a CO₂-kibocsátás növekedését. Szankciókra van szükség.

Kader Arif (S&D). - (FR) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! A dohai forduló célja világos volt. A fejlődés elősegítésére szánták, és olyan fordulónak kellett volna lennie, amely lehetővé teszi azon egyenlőtlenségek kiigazítását, amelyek a hírhedt washingtoni konszenzus keretében a mai napig alkalmazott liberális politikákból fakadóan a fejlődő országokat sújtják.

Nem meglepő – bár véleményem szerint sajnálatos –, hogy most, amikor válságidőszakot élünk, a háttérben pihennek a méltányos kereskedelmet pártoló álláspontok. Az Egyesült Államok ellenében, amely nem fog addig lépni, míg el nem fogadják az egészségügyi reformot, valamint a szakszervezetek és a főbb ipari lobbicsoportok egyre növekvő ellenállása közepette, Európa nem fogja tudni elmozdítani a határokat, ezért aztán valószínűtlen, hogy a közeljövőben megállapodás szülessen.

E Parlament többsége ezért, a helyzet adta előnyöket kihasználva, visszatér az agresszív kereskedelem ideológiájához, amely kizárólag a nagyobb piacra jutás érdekeire alapszik. Fogjuk a válságra! Mindemellett, hogy elsősorban a piacok megnyitására és a kereskedelem útjában álló minden akadály felszámolására törekcsenek, a jobboldalon állók arról is teljesen megfeledkeznek, hogy a mi saját érdekünk, hogy erős kereskedelmi partnereink legyenek, akik teljes mértékben részei a világkereskedelem rendszerének. A valóság az, hogy egy efféle megállapodás eredményeként egyetlen fejlődő ország sem erősödne meg.

Désir úrral, képviselőcsoportunk jelen állásfoglalással foglalkozó előadójával egyetemben, mi is számos módosítást nyújtottunk be a jobboldali európai politikai pártok által szövegezett közös, kompromisszumos szöveghez. Természetesen, szeretném látni, hogy elfogadjuk saját képviselőcsoportom módosításait, de ez úgysem fog megtörténni.

Ez az oka, hogy módosításaink több kérdést is érintenek. Először is alapvetően fontos, hogy a közszolgáltatások a tárgyalások keretein kívül maradjanak, mert azok az emberek alapvető szükségleteihez kapcsolódnak, ezért nem tehetjük ki őket a piacnak.

Továbbá külön bánásmódot igényelnek azok a termékek, amelyek érzékenyek a fejlődő országok szempontjából, különösen érvényes ez a mezőgazdaságra. A pénzügyi és gazdasági válság beköszönte kisöpörte az emberek tudatából az élelmiszerválságot. Ne feledjük, hogy az élelmiszer-önrendelkezésnek abszolút prioritást kell élveznie, elsőként kell szerepelnie a millenniumi fejlesztési célok között.

Végezetül, véleményünk szerint a fejlődő országokban fenn kellene tartani az állami beavatkozás lehetőségét, nemcsak a közbeszerzési szerződések liberalizációjának kizárása, hanem az új iparágak védelme révén is.

Ez a néhány pont, amelyek nem alkotnak hosszú, kimerítő listát, az annak biztosításához szükséges minimumot jelenti, hogy a dohai forduló valóban a fejlesztést segítse. Ha ezek nem jelennek meg a végső szövegben, arra fogom kérni képviselőcsoportomat, hogy ne szavazza azt meg.

(Taps)

Niccolò Rinaldi (ALDE). - (IT) Elnök úr! Biztos asszony! Hölgyeim és uraim! Először is szeretnék rámutatni, hogy néhány hónappal ezelőtt, a Kereskedelmi Világszervezet irányítóbizottságának ülésén kívül, amelynek én magam is tagja vagyok, egy namíbiai kollégánk csalódottságát fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy bizonyos európai mezőgazdasági és nem mezőgazdasági termékek ára Namíbiában alacsonyabb, mint a helyi termékeké. Ez egyike azon piaci torzulásoknak, amelyekre a dohai fordulónak megoldást kell adnia.

E tekintetben mi, a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoportja, benyújtottunk egy módosítást, amely felszólít – és természetesen nem csak Európára gondoltunk, hanem, amint azt a biztos asszony is tudja, az Egyesült Államokra is –, az exporttámogatások minden formájának teljes, mihamarabbi eltörlésére.

Másodszor, a szolgáltatásokkal kapcsolatban számos más dolog közül azt szeretném kiemelni, hogy világosan meg kell különböztetni a szolgáltatásokat és a közszolgáltatásokat. Doha kontextusában küzdenünk kell és kötelezettséget kell vállalnunk a szolgáltatások liberalizációjának megvalósításáért, ami gyakran azt jelenti, hogy olyan igazi nemzeti oligarchákkal kell kiállnunk, amelyek megfojtják a helyi gazdaságok fejlődését. Ezek a nemzeti kiskirályságok léteznek a kommunikáció ágazatában, a bank-, a biztosítási és más egyéb ágazatokban is. És itt valóban meg kell próbálnunk határvonalat húzni a közszolgáltatások és minden más közé, amely előbbieknek, természetesen, a nemzetállam felelősségi körébe kell tartozniuk.

Harmadszor, valami, amit még eddig nem említettünk: jelenleg a Lisszaboni Szerződés korszakát éljük, így hát én, csakúgy, mint kompromisszumos állásfoglalásunk, felszólítom a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az intézményközi megállapodást.

Egészen új *modus vivendi* kell kialakítanunk a Parlament és a Bizottság kapcsolatában, hogy a Parlament teljes mértékben lépést tudjon tartani minden tárgyalással és a tárgyalások különböző szakaszaival, hogy már a tárgyalások ideje alatt is fogadhasson el ajánlásokat, és hogy teljes és felelősségteljes szerepet vállalhasson itt csakúgy, mint az EU-hoz csatlakozni kívánó országokkal folytatott, más, ugyanakkor hasonló tárgyalások kapcsán.

Jacky Hénin (GUE/NGL). - (FR) Elnök úr! December 5-én Maurice Allais, Nobel-díjas közgazdász azt mondta, hogy a válság valódi gyökere a Kereskedelmi Világszervezetben rejlik, és hogy sürgős reformra van szükség: az ő elemzése szerint a jelenlegi tömeges munkanélküliség a kereskedelem általános liberalizációjának eredménye – amely liberalizáció csak a gazdagoknak kedvez.

Az emberek szenvedésére süketen, a WTO, a G20-ak és a Bizottság továbbra is csak a nemzetközi finanszírozásnak és az óriás, kapitalista, multinacionális cégeknek igyekszik a kedvére tenni, miközben bármi áron igyekszik lezárni a dohai fordulót, és abszurd háborút indít a protekcionizmus ellen. Ennek elérése érdekében nem haboznak meghamisítani a gazdaságtörténetet, és a protekcionizmusnak tulajdonítani az 1929-es gazdasági válságot és a második világháborút. A szegénytelen cinizmust a végsőkéig fokozván azt állítják, hogy mindezt a legszegényebb országok érdekében teszik.

Amint azt Maurice Allais és más tisztán látó közgazdászok megmutatják, a kereskedelem totális liberalizációja mindenkit mindenki más ellen uszító versenyt teremt és a termelés áthelyezését hozza magával, növelve a bérkorlátozásokat, a tömeges munkanélküliséget, és ezáltal a gazdaságunkat sújtó válságot. Ha nem cselekszünk, oda jutunk, hogy a világméretű szabadkereskedelem sokkal hamarabb lerombolja a civilizációnkat, mint a globális felmelegedés.

Sürgős és alapvetően fontos tehát, hogy a mérsékelt protekcionizmus útjára lépjünk, ami racionális, társadalmilag helyes és igazságos lépés, amely a különböző népek és kontinensek közti, kölcsönösen előnyös együttműködést jelentené.

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Elnök úr! Forradalomra van szükségünk a demokráciában. Nagyon pontosan emlékszem, hogy azok a viták, amelyeket ma folytatunk, tíz évvel ezelőtt kezdődtek ebben a Házban. Önhöz fordulok, biztos asszony, hogy szenteljen külön figyelmet annak, amit Désir úr mond, valamint annak, amit a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja és néhány baloldali képviselő elmondott.

Nem látják, hogy azzal a megközelítéssel, amellyel az Európai Unió megkezdte a tárgyalásokat, becsületes közvetítőként nem tudjuk leküzdeni az azzal kapcsolatos egyenlőtlenséget, amit jelenleg Koppenhágában látunk, és hogy valójában új megközelítésre van szükségünk? Számos tekintetben, amit ma csinálnak, a fejlődő országok már nem fejlődő országok többé. Most már feltörekvő gazdaságok, iparosodott országok, amelyek nagyon is öntudatosak. Ha nekünk, Európában, nem sikerül felvállalnunk, hogy tisztességes követelményekkel újrakezdjük, pontosan ott fogjuk végezni, ahol nem szeretnénk, vagyis a protekcionizmusnál, valamint 1933. és az azt követő évek megismétlésénél.

George Sabin Cutaş (S&D). - (RO) Elnök úr! Biztos asszony! Hölgyeim és uraim! Nem szeretnék vitába szállni néhány előttem felszólaló képviselőtársammal, de úgy vélem, hogy a Kereskedelmi Világszervezet szerepe mára sokkal fontosabbá vált, mivel a gazdasági környezetre ható jelen helyzet összetettsége megkívánja, hogy egy többoldalú intézmény felügyelje a kereskedelmi gyakorlatot.

A Kereskedelmi Világszervezet a dohai fejlesztési menetrend révén, világosabb szabályok bevezetésével tovább fogja javítani a globális kereskedelem és befektetések körülményeit. Tekintettel a dohai fejlesztési menetrend által a gazdasági növekedésben, valamint a munkanélküliség és szegénység csökkentésében betöltött fontos szerepre, úgy vélem, hogy a menetrendet 2010 folyamán le kell zárni, és a fejlesztési kritériumot mint legfőbb pillért kell megtartani. A menetrend ekkor válhat a számos gazdasági szereplő tevékenységét koordináló határozott keretté, amely segítségünkre lesz a recesszióból való kilábalásban és a gazdaság helyreállításának megkezdésében.

Végezetül, szeretném javasolni, hogy az Európai Bizottság rendszeres, naprakész tájékoztatással lássa el az Európai Parlamentet a dohai fejlesztési menetrenddel kapcsolatos tárgyalások aktuális állásáról.

Paul Rübig (PPE). - (DE) Elnök úr! Biztos asszony! Szeretném külön megköszönni a biztos asszonynak, hogy nagyon világossá tették az Európai Unió álláspontját a genfi tárgyalások folyamán, mert számunkra a dohai forduló azt jelenti, hogy új kereteket biztosítsunk a jelenleg válságban lévő világ gazdaságnak.

Nem hinném, hogy különösebben könnyen menne 153 tagállamnak, hogy egyetértsenek egy közös megoldásban, de különösen a kis- és középvállalkozások szempontjából – és az európai gazdaság gerincét ezek alkotják – a kereskedelem megkönnyítése, természetesen az egyik legfontosabb dolog, amit keresztül kell vinnünk, ha azt szeretnénk, hogy a gazdasági növekedés a jövőben is világszerte elérje a 2-3%-ot, hogy biztos foglalkoztatást biztosíthasson ne csak itt Európában, hanem a világ számos szegény országában is.

Ezért az is lényeges számunkra, hogy megvédjük az általunk termelt termékeket, különösen a mezőgazdaság területén, mégpedig az eredetmegjelölés eszközével, hogy a hozzáadott értéket, megfelelő módon, helyileg lehessen kiaknázni.

Marc Tarabella (S&D). - (FR) Elnök úr! Először is szeretnék bejelenteni egy riasztó tény, és rögtön szeretnék megoldást is javasolni rá.

A riasztó tény, amit felfedeztem az, hogy a WTO azon az úton halad, hogy százalmas kudarcot valljon annak a célnak az elérésében, amelynek eléréséért létrehozták, vagyis a szegénység csökkentéséért – a legszegényebb országokban –, amint azt ma is sokan kiemelték. Ma egymilliárd ember szenved az alultápláltságtól, akik közül 700 millióan, paradox módon, gazdálkodnak.

Mezőgazdasági szempontból a megoldás nem más, mint hogy kétségkívül véget kell vetnünk az exportra termelő monokultúráknak, különösen Afrikában, és ezekben az országokban a háztáji gazdálkodásnak kell elsőbbséget biztosítanunk a nemzetközi kereskedelem ösztönzése helyett.

Vagy tovább haladunk a jelenlegi úton, és az afrikai kontinens még mélyebbre jut, vagy radikálisan irányt váltunk, hogy végre lélegzethez jussunk, különösen Afrikában, és ismétlem, ennek módja a háztáji gazdálkodás lesz, amelynek előnyt kell élveznie a nemzetközi kereskedelemmel szemben.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Itt az ideje, hogy változtassunk a nemzetközi kereskedelem prioritásain, és hogy az emberek által a hétköznapiakban megtapasztalt, és az egyre növekvő munkanélküliséggel és szegénységgel párosuló pénzügyi, gazdasági, élelmiszer- és társadalmi válsághoz való hozzájárulása alapján elutasítsuk a szabadkereskedelmet. A szabadkereskedelem csak a leggazdagabb országok, valamint a legfőbb gazdasági és pénzügyi csoportok érdekeit szolgálja.

Alapvető változásra van szükség a tárgyalásokban, hogy előtérbe kerüljön a fejlesztés, a társadalmi előrelépés, tisztességes munkahelyek teremtése, valamint az éhség és a szegénység elleni küzdelem. Ez az adóparadicsomok felszámolását, az élelmiszer-önrendelkezésbe és az élelmezésbiztonságba való befektetést, a minőségi közszolgáltatások támogatását és a kormányok azon jogának tiszteletben tartását jelenti, hogy megőrizték saját gazdaságaikat és közszolgáltatásaikat, különösen az egészségügy, az oktatás, az ivóvízellátás, a kultúra, a kommunikáció és az energiaellátás terén.

Mariann Fischer Boel, a Bizottság tagja. – Elnök úr! Szeretnék arra visszautalni, amit az egyik tisztelt képviselőtársam mondott – arra, hogy az Európai Uniónak becsületes közvetítőként kell fellépnie a tárgyalások során. Nem cáfolom ezt, de nem szeretném, hogy az Európai Unió legyen az egyetlen bankár ebben a fordulóban.

Széles körben elismert, hogy az Európai Unió alapvető szerepet játszott abban, hogy mederben tartsa a tárgyalásokat. Ennek oka, hogy az ezt megelőző fordulók idején rendkívül sérülékenyek voltunk a mezőgazdaságunk miatt; a tárgyalások során azonban már nem ez volt a helyzet. Erős javaslatot tettünk az asztalra, és ez azt jelenti, hogy most nagyon kedvező helyzetben vagyunk.

De azt is el kell mondanom – és nem csak itt, de máshol, többek közt a genfi tárgyalásokon is elmondtam –, hogy az Európai Unió nem fog több engedményt adni a mezőgazdaság terén. A végső határáig mentünk annak, amit megtehetünk, amit el is ismertek.

A dohai fejlesztési menetrend célja egyértelműen a fejlesztés volt. Úgy vélem, hogy a most asztalon lévő tárgyalási szövegek azt mutatják, hogy ha le tudjuk zárni ezt a fordulót, az valóban fejlődést fog maga után vonni. Így például, a piacok megnyitását illetően a fejlődő országokra más kötelezettségek fognak vonatkozni, mint a fejlett országokra, és a legszegényebb országoknak – a legkevésbé fejlett országoknak – pedig egyáltalán nem is kell majd megnyitniuk a piacaikat. Az Európai Unió támogatta ezt a rugalmas megközelítést.

Ma az Európai Unió az egyetlen olyan iparosodott blokk, amely teljes mértékben, minden területen vámok és kvóták nélkül megnyitotta a piacát a legkevésbé fejlett országok előtt. Egyetlen más iparosodott ország sem tett annyit, mint mi, de ha le tudjuk zárni ezt a fordulót, azok a blokkok is kénytelenek lesznek hozzánk hasonlóan cselekedni.

Azzal kapcsolatban, hogy elég jó-e a megállapodás, azt gondolom, hogy több mint 150, teljesen más megközelítést alkalmazó ország között konszenzust teremteni valószínűleg mindig azt jelenti, hogy sosem találjuk meg a létező legjobb megoldást. De úgy vélem, hogy az Európai Unió által benyújtott ajánlatok erősek, és bizonyára előnyére válnak a világkereskedelemnek.

Végezetül szeretném ismét kifejezni a Bizottság azzal kapcsolatos hajlandóságát és nyitottságát, hogy a Parlament ezentúl fontos szerepet töltsön be azon kereskedelmi témájú viták során való együttműködésben és azok átláthatóságában, amelyekben a jövőben minden bizonnyal részünk lesz.

Elnök. – A vitát lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Filip Kaczmarek (PPE), írásban. – (PL) Hölgyeim és uraim! A hosszan tartó, tisztességes fejlődésnek a kereskedelem lehet az alapja. A piac segítségével sosem fogjuk felszámolni a világon a szegénységet és az éhséget. Azok, akik másként gondolják, arra ítélik a szegényeket, hogy folyamatosan segíyen, folyamatos függőségben, és folyton a jövő bizonytalanságában kelljen élniük. Csak egy valódi piacgazdaság felépítésével lehet kiemelni a szegény országokat és azok lakosait jelenlegi függőségük csapdájából. A globalizáció áldás lehet, és nem átok. A Kereskedelmi Világszervezet dohai fejlesztési fordulója tárgyalásainak felfüggesztése rengeteget ártott a fejlődő országoknak. Ez annál is inkább aggasztó, mert az élelmiszer-, olaj- és gazdasági válság idején történt. Minden lehetőséget meg kell tennünk annak érdekében, hogy helyreállítsuk a többoldalú kereskedelmi rendszerbe vetett bizalmat. Ha nem találunk megoldást erre a problémára, a szegények, a kirekesztettek és a megfélemlítettek ugyanott lesznek hagyva, ahol most vannak. Köszönöm a figyelmüket.

Tokia Saifi (PPE), írásban. – (FR) A dohai forduló lezárása továbbra is gondot jelent, és a december elején Genfben megrendezett hetedik miniszteri konferencia sem teremtette meg azokat a körülményeket, amelyek megerősíthetnék a nemzetközi kereskedelem többoldalú keretrendszerét. Tény, hogy a WTO munkája létfontosságú a világgazdaság helyreállása szempontjából. A válság utáni világnak, amely az egymástól való kölcsönös függőség világa lesz, meg kell majd védenie magát a gazdasági nacionalizmustól és a túlzott protekcionizmustól, mégpedig azáltal, hogy odafigyel a szabályozásra és a tisztességes kereskedelmi környezet megővésére. Most jobban, mint valaha, az emlékeztünkbe kell idéznünk, hogy a célunk a dohai forduló ambiciózus és kiegyensúlyozott lezárása. A mezőgazdasági részre vonatkozó konstruktív javaslatok (számos engedmény és a KAP reformja) révén, úgy vélhetjük, hogy az Európai Unió lényegesen hozzájárult ahhoz, hogy a folyamat közelítsen a megállapodás felé. Ezért, ezt a sok engedményt most a nem-mezőgazdasági piaci hozzáféréssel (NAMA) és a szolgáltatásokkal kapcsolatos előrelépésnek kell követnie. A WTO egy nemzetközi testület, amely segíthet az egyenlőtlenségek leküzdésében és a fejlődő országok kereskedelmi kapacitásának megerősítésében. Mindazonáltal, képesnek kell lennie a megújulásra, és figyelembe kell vennie a kereskedelem és a fenntartható fejlődés közti kölcsönhatásokat.

17. Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele: SE/Volvo - AT/Steiermark - NL/Heijmans (vita)

Elnök. - A következő napirendi pont a Reimer Böge által a Költségvetési Bizottság nevében készített jelentés (A7-0079/2009) az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről: Svédország - Volvo; Ausztria - Steiermark; Hollandia - Heijmans (COM(2009)0602 - C7-0254/2009 - 2009/2183(BUD)).

Reimer Böge, előadó. – (DE) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! Ma újra egy, az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről szóló javaslatot vitatunk meg. Egyre gyakoribbak ezek a jelentések. Ezúttal a jelentés Svédországnak és Ausztriának a gépjárműipari ágazatban bekövetkező, valamint Hollandiának az építőipari ágazatban bekövetkező elbocsátásokkal kapcsolatos kérelméről szól.

Szeretném ismét emlékeztetni Önöket, hogy az évi 500 millió eurós felső korláttal rendelkező alap célja egyes egyedül azoknak a munkavállalóknak a segítése, akik a világkereskedelemben bekövetkezett fő strukturális változások következményeit szenvedik el, illetve kizárólag azáltal segíteni őket, hogy további oktatásban és képzésben vehessenek részt, és lehetőségük legyen újra megfelelő munkát találniuk.

Számunkra újra csak fontos ebben a tekintetben általános megállapításként hangsúlyozni, hogy a jövőben csak egyedi javaslatokat vagy egyedi jelentéseket lehessen benyújtani többszörös, a Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybeviteléről szóló kérelmek helyett, mint ahogy ebben az esetben történt, amely remélhetőleg az utolsó ilyen lesz.

Szeretnénk rámutatni újra, hogy a Globalizációs Alkalmazkodási Alap által nyújtott segítség nem helyettesítheti az olyan intézkedéseket, amelyek meghozatala a nemzeti jog vagy kollektív megállapodás alapján a vállalatok felelőssége, sem azokat, amelyek a vállalatok vagy az ágazatok átszervezésére vonatkoznak. Számunkra még mindig maradt egy bírálható pont – és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság biztosan nem fog engedni ezen a téren – ez pedig az, hogy a kifizetési előirányzatokat nyilvánvalóan rendszeresen az Európai Szociális Alaptól utalják át, az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap azonban végső soron egy önálló, konkrét eszköz saját célkitűzésekkel és határidőkkel.

A szóban forgó három kérelemben szereplő teljes összeg, amelyről ma beszélünk, és amelyről ezen a héten döntenünk kell: 15,9 millió euró. Ebben a tekintetben a svéd és a holland kérelem a jogalap 2. cikkének a) pontján alapul, nevezetesen legalább 500 fő elbocsátása négyhónapos időszak alatt egy vállalkozáson belül egy tagállamban. Az osztrák kérelem a 2. cikk b) pontján alapul, nevezetesen legalább 500 fő elbocsátása kilenchrónapos időszak alatt, különösen kis- és középvállalkozásoknál. Mint említettem, a svéd kérelem a Volvo személygépkocsi-gyártónál történő elbocsátások teljes számára, 4 687 főre vonatkozik, továbbá 23 szállítványozójára vagy felhasználói termelőjére. Svédország 9,8 millió eurót kérelmezett erre az Alaptól.

Az osztrák kérelem kilenc vállalatnál történt 744 elbocsátást érint, amelyből 400 fő támogatását kérelmezik az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapból. Ebből a célból Ausztria 5,7 millió euróért folyamodott. A holland kérelem 570 fő bekövetkező elbocsátására vonatkozik egy vállalatnál, a Heijmans N.V.-nél, közülük 435 fő támogatását kérelmezik, amelynek teljes összege körülbelül 386 000 euró.

A Bizottság értékelése szerint, amelyet alapos vizsgálatot követően mi is támogatni tudunk, a kérelmek megfelelnek a meghatározott támogathatósági feltételeknek. Anélkül, hogy befolyásolni akarnám a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságnál dolgozó kollégáimat, szeretném hangsúlyozni, hogy ez a bizottság, ahogy az eljárás során erről megegyezés született, véleményt fog közzétenni a Költségvetési Bizottság határozatát megelőzően, és alaposan tanulmányozni fogja a részleteket. Ez a vélemény például rámutatott, hogy a svéd esetben az említett 4 687 elbocsátásból mindössze 1 500 fő fogja megkapni a támogatást.

A Heijmans esetében például megállapítható, hogy további 400 fő elbocsátására került sor, amely főként határozott idejű szerződéssel alkalmazott munkavállalókat érint, akik nem szerepelnek a kérelemben. E tekintetben mindig léteznek egyedi kérdések, amelyeket nagyon helyesen fel kell tenni, ám amelyek nem akadályozhatnak meg bennünket abban, hogy általában véve zöld utat adjunk a kérelmezett alapok engedélyezésének.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) Elnök úr! Tisztelt európai parlamenti képviselők! Szeretném megköszönni az előadónak, hogy támogatja a Bizottság által előterjesztett javaslatot, amelynek célja, hogy válaszként a svéd és osztrák autóipari, valamint a holland építőipari ágazatban történő elbocsátásokra forrásokat biztosítson az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapból.

Böge úr, támogatásához több megjegyzést is fűzött, amelyek közül kettő költségvetési természetű volt, amelyeket volt alkalmam megvitatni az előző vita során, és amelyekre szeretnék ma visszatérni.

Az első költségvetési pont, amelyet Ön felvet, a finanszírozási forrásokra vonatkozik. Ön azt mondja, hogy az Európai Szociális Alap nem lehet az egyetlen finanszírozási forrás. Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap költségvetési szempontból különleges eszköz, amelynek nincsenek saját forrásai. A forrásokat kiutalás előtt át kell utalni, amely először is olyan költségvetési tételek azonosítását jelenti, amelyek megfelelő lehetőségeket kínálnak, másodsorban ajánlást kell tenni a költségvetési hatóságnak arra, hogy az ilyen módon azonosított összegeket költségvetési módosítás útján lehívják. Ezt az intézkedést szükség szerint, eseti alapon hajtják végre.

Igaz, mindeddig az Európai Szociális Alap volt a finanszírozás fő forrása. Ez nem csupán az alap hasonló természetének eredménye. Jórészt annak a következménye, hogy ez az alap jelentős forrásokkal rendelkezik. 2009-ben az Európai Szociális Alapnak majdnem 11 milliárd eurós forrás állt rendelkezésére a kifizetésekre. November végére ebből az összegből 6 milliárd eurót használtak fel. Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak kifizetett teljes összeg 2009-ben 53 milliót tett ki, ami annyi, mint az Európai Szociális Alap kiosztott költségvetési forrásainak 0,5%-a. Az általunk választott módszer, amely egy bizonyos nézőpontból logikusnak és könnyebbnek tűnt más módszerekkel, egészen mostanáig nem hátráltatta vagy kockáztatta az Európai

Szociális Alap célkitűzéseinek teljesítését. Mindazonáltal egyetértek azzal, hogy diverzifikálni kell a kifizetések forrásait, és biztosíthatom Önöket, hogy a Bizottság foglalkozik ezzel a témával. Ezért remélem, hogy a legközelebbi alkalommal be tudunk Önöknek mutatni néhány lehetséges forgatókönyvet.

Az Ön által felvetett második pont nem kizárólagosan a költségvetésre, hanem inkább a döntéshozatalra vonatkozik, minthogy Ön azt kéri, hogy a jövőben a Bizottság az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapból való forráslekérésről szóló javaslatait külön dokumentumokban nyújtsa be. A Bizottság tisztában van az egyedi elbíráláson alapuló megközelítés előnyeivel, amelyek tökéletesen kizárhatják például a titkos megállapodások vagy garanciák kockázatát. Igaz, hogy az eredetileg használt módszer teljes egészében szabályos megközelítés volt, amely bizonyos mértékig megkönnyítette a problémák adminisztratív kezelését, véleményem szerint azonban a gyakorlati és politikai alapok határozottan az egyedi elbíráláson alapuló megközelítés mellett szólnak, és a Bizottság ezt a módszert fogja mostantól használni.

Lambert van Nistelrooij, a PPE képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr! Szokatlan idők szokatlan intézkedéseket követelnek. Európa, ezzel a nagyon különlegesen egyedi eszközzel, a Globalizációs Alkalmazkodási Alappal, állja a szavát. A holland építőipari vállalatnál, a Heijmans N.V.-nél bekövetkező több mint 700 munkavállaló tömeges elbocsátása, – nem beszélve más országokban, például Belgiumra vagy az Egyesült Királyságra vonatkozó számokról – célzott cselekvést követel. A brabanti régióban, amely az én lakhelyem is, fontos szerepet tölt be az építőipari ágazat, és az ilyen tömeges elbocsátások hatásai messze a régió határain túl is érzékelhetők.

Európa fellépése helyesen a szakértelem és a tudás megőrzésére irányul. A válság az emberek számára azt jelenti, hogy elvesztik állásukat, még ha a tapasztalat arra tanít is, hogy nagy a hiánya a képzett szakemberekből, különösen az építőiparban. Egy mobilitási központ, ezenfelül a szakértelem és – ahol lehetséges – a munkahelyek megőrzése, megfelelő eszköz a Heijmans számára. A holland minisztériumok valamint a regionális hatóságok például az észak-brabanti tartományban azon dolgoznak, hogy felgyorsítsák a kimondottan célzott, projektekbe, az infrastruktúrába és az építőiparba való befektetéseket. Ennélfogva arra törekszünk, hogy megmutassuk a munkájukat elvesztő embereknek, hogy pénzügyi értelemben is aktív segítséget nyújtunk.

Újra rámutatnék arra – különösen ezen a héten, a koppenhágai eseményekkel a háttérben –, hogy különösen nagy szükségünk van energiaellátásra és energiaügyi intézkedésekre az építőipar és a közlekedés terén is. Módosítottunk már szabályokat a Parlamentben egyéb területeken – ezzel kapcsolatban felhívnom a figyelmüket a regionális alapokból történő gyorsított kifizetésekre és előlegekre –, ezért a Parlament aktív hozzájárulását támogatni kell. Egy olyan vállalatnak, mint a Heijmans, amely mindig a folytonosságra és a minőségre összpontosít, szintén a hasznára válna ez. Ennek szellemében teljes szívvel támogatjuk e három javaslatot, különösen a Heijmansra vonatkozót.

Frédéric Daerden, az S&D képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! Az alaphoz egyre gyakrabban érkeznek kérelmek. Ennek fő oka a kontinensünk által tapasztalt gazdasági válság.

A válság az európai ipar alapvető ágazatait érinti, ahogyan ezt az utóbbi három, az autóipar és az építőipar területéről érkező kérelem is mutatja, amelyek kedvező választ kaptak.

Szeretném megragadni az alkalmat, és emlékeztetni Önöket arra, hogy az alapot szabályozó rendelet legutóbbi módosítása nélkül, amelynek révén a gazdasági válság bekerült a jogosultsági feltételek közé, a hozzánk érkező kérelmek közül, jogi értelemben, sok nem részesülhetett volna kedvező elbírálásban.

Ez azt mutatja, hogy az Európai Parlament intézményén belül, amikor a politikai jó szándék van jelen, egyszerű politikai eszközöket bocsátunk polgártársaink rendelkezésére a válsággal szemben. A politikai jó szándék még inkább működhet, hiszen Böge úr jelentését olvasva úgy látom, hogy az alap működésének javítását célzó alapvető pontok benne vannak: a kérelmek kezelésének felgyorsítása a válságra való hatékony reakálás érdekében, az együttesen beadott kérelmek beszüntetése, valamint az Európai Szociális Alapon kívüli finanszírozás igénybevétele.

Ez utóbbi ponttal kapcsolatban a legjobb megoldás az lenne, ha az alap, más alapokhoz hasonlóan, önállóan utalhatna ki kifizetési előirányzatokat, de ismerjük a Tanács ezzel kapcsolatos álláspontját, és tökéletesen megértem, amit a biztos úr mondott.

Örömmre szolgál látni a jó szándékok együttes igyekezetét. E tekintetben nincs kétségem afelől, hogy az alap tagadhatatlan hasznossága és a Parlament akarta együttesen elérni, hogy az alap megerősítését célzó törekvésünk sikerrel járjon.

Marian Harkin, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap kézzelfogható kifejeződése a világkereskedelemben bekövetkezett fő szerkezeti változások miatt a munkájukat elvesztő munkavállalókkal való szolidaritásnak.

E Parlament képviselőiként némi elégedettséggel tölthet el bennünket, hogy hozzájárulhatunk ahhoz, hogy enyhítsük e munkavállalók számára az elbocsátások egyes közvetlenebb hatásait azáltal, hogy csakugyan reményt adunk nekik a jövőre nézve.

Szerepünknek azonban nemcsak az Alap jóváhagyására kellene korlátozódnia. A mi felelősségünk mindent megtenni annak biztosítására, hogy az összes feltétel teljesül, továbbá hogy megtegyük, ami csak hatalmunkban áll, hogy biztosítsuk, hogy a Globalizációs Alap többletértéket tartalmazzon.

A Foglalkoztatási Bizottság által felvetett egyik fontos kérdés, hogy a tagállamok által javasolt intézkedések a Strukturális Alapok által társfinanszírozott egyéb intézkedéseket egészítik ki, és valóban többre van szükségünk, mint annak egyszerű megerősítésére, hogy ez a helyzet. Szükség van annak bemutatására, hogy valóban ez a helyzet, mivel ez segíteni fog az említett többletérték biztosításában.

A többletérték továbbá abból a tényből is következik, hogy az EGAA nem fogja azokat az intézkedéseket helyettesíteni, amelyek a vállalatok felelősségi körébe tartoznak, ezzel szemben hasznosan egészíti ki a nemzeti szintű intézkedéseket.

Miközben az Alapnak a 2007–2013-as többéves pénzügyi keret költségvetési felülvizsgálatának eljárásához adott többletértékét értékeljük, az értékelésnek, véleményem szerint, folyamatosnak kellene lennie, és elővigyázatosnak kell lennünk ezen a területen.

Egy másik, számomra némileg nyugtalanító probléma a férfiak és nők közötti egyenlőségnek és a megkülönböztetés tilalmának megvalósítása az Alap keretein belül.

Gyors pillantást vetettem a három támogatást kapó programnak a nemek közötti megoszlására, és 91, 72, illetve 79%-ban férfiakat érintenek. Utánanéztem néhány korábban indított programunknak, és a mutatók szerint a finanszírozás sokkal nagyobb százaléka jut el az elbocsátott férfi munkavállalókhoz. Ez vagy statisztikai torzítás eredménye, vagy az a helyzet, hogy valamilyen okból kifolyólag a kérelmek nagyobb számban készülnek a férfi munkavállalók számára.

Végül, minden kérelmet gondosan kell értékelnünk, mert döntő fontosságú, hogy a támogatás a lehető leggyorsabban és hatékonyabban váljék hozzáférhetővé.

Marije Cornelissen, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr! Szeretném azonnal világossá tenni, hogy e három kérelem esetében hozzájárulhatunk az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) alkalmazásához. A kérelmek megfelelnek a feltételeknek, ennek következtében az elbocsátott munkavállalók jogosultak az alapból érkező támogatásra.

Szeretném azonban megragadni a lehetőséget, hogy felhívjam a figyelmet az EGAA egy lényeges hiányosságára. Jelenleg közös képet alakítunk ki Európa gazdaságának jövőjéről és munkaerőpiacáról. A Parlament különböző képviselőcsoportjai talán nem értenek teljesen egyet abban, hogy pontosan hogyan is csináljuk, vagy hogy meddig mehetünk el ebben a tekintetben, nagyvonalakban azonban jórészt egyetértünk. Nagyobb fenntarthatóság és széleskörűség szükséges. Ha el szeretnénk érni ezeket a célkitűzéseket, most kell megragadnunk a lehetőséget. Most van itt az ideje a válsággal való küzdelemben, hogy olyan intézkedéseket hozzunk, amelyek közelebb visznek bennünket a fenntartható gazdasághoz.

Véleményem szerint lehetőséget szalasztunk el az EGAA jelenlegi igénybevételével. Szégyen és gyalázat, hogy az alap, amely a válsággal való szembenézésre szolgáló egyik eszközünk, nem előre mutat. Mernünk kell valós választási lehetőséget teremteni. Ha biztosítjuk, hogy azok az emberek, akik most elveszítik az olyan szennyező iparban betöltött állásukat, mint például az autóipar, olyan továbbképzésben részesüljenek, amely által olyan fenntartható ágazatokban kapnak majd munkát, amely a jövő felé mutat, ahelyett, hogy a múltban ragadnának, az világossá teszi, merre törekszünk, továbbá az innovatív, nyitott és fenntartható gazdasághoz is közelebb kerülünk egy lépéssel.

Hynek Fajmon, az ECR képviselőcsoport nevében. – (CS) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! A mai napon további eseteket vitatunk meg, amelyek az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapból való források felszabadítására vonatkozik. Ez annak a kérdése, vajon áll-e rendelkezésre pénz a svéd, az osztrák és a holland kormánytól érkező, az autó- és építőipari vállalatoknál bekövetkező elbocsátásokkal kapcsolatos kérelmek teljesítésére. Eddig is számos hasonló hozzájárulást hagytunk már jóvá. Véleményem szerint azonban ez az

intézkedés helytelen, és az Európai Uniónak nem volna szabad folytatnia ezt a gyakorlatot. Két érvet szeretnék felhozni álláspontom támogatására.

Először is ez az intézkedés igazságtalan. A globalizációnak vagy inkább a versenynyomásnak az Unió majdnem minden kisvállalkozásban dolgozó munkavállalója és munkaadója ki van téve. Ennek következtében sok munkahely szűnik meg és keletkezik naponta Európában. A munkahelyek elvesztésével kapcsolatos támogatás azonban az Unióban, uniós szinten csak a nagyvállalatok esetében jár, ahol elegendően nagy számú munkahely szűnik meg. A kisvállalatoktól elbocsátott emberek nem juthatnak hozzá a támogatás e formájához, ezért ez szelektív és végső soron igazságtalan intézkedés.

Másodsorban ezt a kérdést, véleményem szerint, nemzeti szinten kellene megoldani, mivel azon a szinten is elégséges forrás, információ és szakpolitika áll rendelkezésre.

Miguel Portas, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (PT) Elnök úr! A Svédországban, Ausztriában és Hollandiában elbocsátott munkavállalók támogatása mellett fogunk szavazni. Minden olyan kérelem azonban, amely az alap igénybevételére irányul egyre inkább zavarba hoz az alap korrektségét és hatékonyságát illetően.

Először is, ami a hatékonyságot illeti, az alap 2009-ben 16 000 munkavállalót támogatott, ami csepp a tengerben az elbocsátások számát tekintve, és 53 millió eurót használt fel a lehetséges 500 millióból. Másodsorban, ami a korrektséget illeti, miért van az, hogy egy svéd autógyári munkavállaló mintegy 6 500 eurónyi, míg egy osztrák autógyári munkavállaló 14 300 eurónyi támogatást kap?

Hogyan magyarázzam meg ezt egy portugál textilipari munkavállalónak, aki mindössze 524 euró támogatást kapott, miközben katalán kollégája 2 000 eurót kaphat? És ami még ennél is rosszabb, miért van az, hogy a holland kérelemben a határozott idejű szerződéssel dolgozó munkavállalókat kihagyták minden támogatásból, amikor őket éri a legnagyobb veszteség? Nem lehet továbbra is arra használni ezt az alapot, hogy növeljük a gazdag és szegényebb országok munkanélkülisége közötti különbségeket, vagy hogy hangsúlyozzuk a köztük lévő egyenlőtlenségeket.

Marta Andreasen, az EFD képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Az Európai Unió költségvetési eszközöket vezetett be, hogy támogatást nyújtson a világkereskedelemben bekövetkezett főbb strukturális változások miatt elbocsátott munkavállalóknak, amely változások közül sokat közvetlenül vagy közvetetten az Európai Unió befolyásolt.

Ez azonban fokozatos, lassú megoldást jelent. Azok képzésének támogatása, akik bizonyos iparágban elvesztették a munkájukat, nem fogja megoldani az adott iparág helyzetét, sem egy alternatív iparág teremtésében nem fog segíteni, amely felszívna ezt a munkaerőt. Ez csak az adófizetők pénzének pocsékolása. Ha az Európai Unió valóban segíteni kívánna nyújtani Európának ahhoz, hogy kijusson a válságból, a válság okának vizsgálatával és annak megoldásával foglalkozna, ehelyett azonban inkább jótékonykodónak akar tűnni, aki majd eljön, hogy megmentsse a szegényeket.

Ez az intézkedés természetesen kezdetben támogatásra fog találni az Európai Unióban az érintettek körében. Ezenfelül a jelentés és a szavazásra javasolt állásfoglalási indítvány nem határozza meg a támogatandók körét – úgymint hány iparágat érint, és az egyes iparágon belül mennyi vállalatot. Ami a legnyugtalanítóbb, hogy a jelentés a támogatások kifizetésének felgyorsításának szükségességét hangsúlyozza anélkül, hogy egyetlen egyszer is megemlítené annak szükségességét, hogy bizonyosságot szolgáltatassanak arról, hogy az alapok a megfelelő emberekhez jutnak el a megfelelő célból. Ami még nagyobb baj, hogy a jelentés nem követeli meg a támogatás hatásainak rendszeres felülvizsgálatát, a 2007–2013-as többéves pénzügyi keret eljárásán belüli általános vizsgálatára hagyva az értékelés feladatát.

Tisztelt kollégák! Az adófizetők pénzéről beszélünk, olyanokról, akik közül szintén sokan elvesztették a munkájukat, és nem kapnak támogatást, akik közül sokan komoly pénzügyi problémákkal küzdenek. Hogyan vehetjük ennyire semmibe az ő pénzüket? Visszautasítom ezt a megoldást, és arra buzdítom Önöket, hogy tegyék ugyanezt.

Angelika Werthmann (NI). - (DE) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! Az Európai Unió a Globalizációs Alkalmazkodási Alapban olyan költségvetési eszközzel rendelkezik, amely a világkereskedelemben bekövetkezett főbb változások által érintett munkavállalók számára nyújt pénzügyi segítséget. Most a Globalizációs Alkalmazkodási Alap közvetlen segítséget nyújt hazámban az érintett személyeknek. Sok alkalommal rámutattam már, hogy a Globalizációs Alkalmazkodási Alapot nem szabad helytelenül a multinacionális vállalatok biztonsági megoldásaként tekinteni, hanem közvetlenül az érintett polgárok megsegítésére kell fordítani. Ebből kifolyólag az ellenőrzési mechanizmusok mellett foglalkozni állást, és

szeretnék rendszeres helyzetjelentéseket látni Stájerországról. Ezt az alapot pontosan ott használják, ahol a társadalomnak a leginkább szüksége van rá, nevezetesen magukat az érintett személyeket segíti. Ez egy jó dolog, amelyet az Európai Unió tesz a polgáraiért.

Paul Rübig (PPE). - (DE) Elnök úr! Biztos úr! Örömmre szolgál, hogy a mai vita témája az, hogyan küzdhetünk meg a globális válsággal és a munkanélküliséggel. Ez természetesen rengeteg ártatlan vállalkozást érint, amelyek egyszerűen csak túl kevés megrendelést kapnak, ezért nincs forgalmuk. Ennélfogva likviditáshiányban szenvednek, és emiatt elveszítik hitelképességüket.

Hálás vagyok azért, hogy itt különösen a kis- és középvállalatokra összpontosítunk. Úgy vélem, az átmeneti segítség különösen fontos számukra, hogy folytathassák a munkájukat, és kihasználhassanak bármilyen adódó új lehetőséget a piacokon. Figyelmes elemzésnek kell alávetnünk a finanszírozás eredményeit, hogy lássuk, hol vált be a gyakorlat, és hol tudtunk ténylegesen segíteni a munkahelyek megőrzésében, és mindenekelőtt hol sikerült az elbocsátott munkavállalóknak a munkaerőpiacra való beilleszkedése a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban.

Most a gyors segítségnyújtás a fő, ezért én is támogatom az Alap lehető leggyorsabb igénybevételét, különösen az osztrák Stájerország esetében, ahol az egész autógyártó régió érintett, és emellett sok beszállító is, akik természetesen különösen fontosak az infrastruktúra szempontjából. Úgy vélem, helyes, hogy ezt az 5,7 millió euró összeget rendelkezésre bocsátjuk. Ebben a tekintetben azonban azt szeretném kérni, hogy minden olyan esetben, amelyben ma kedvező döntést hozunk, készüljön elemzés, és a pénz ne csak egyszerűen elfolyjon, hanem legyen rá bizonyíték, hogy újjáépítést eredményez, vagy, hogy új vállalatokat létesítenek, és aktív gazdasági tevékenység teszi majd lehetővé a jövőben, hogy a régió visszanyerje a lendületét, amellyel egészen mostanáig bírt. Köszönöm, biztos úr.

Evelyn Regner (S&D). - (DE) Elnök úr! Az osztrák kérelem, amely az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alaphoz (EGAA) fordul támogatásért, Stájerország összesen kilenc gépjárműipari beszállítójának korábbi munkavállalóira vonatkozik. Ha közelebbről tekintjük ezt az esetet, azonnal látjuk, hogy ez az EGAA klasszikus esete, nevezetesen a helyreigazító segítség nyújtásának esete. Az EGAA pontosan ezt tudja nyújtani, és erre a célra létesült, más szóval azért, hogy támogatást nyújtson azoknak, akiket közvetlenül érintenek a globalizáció negatív hatásai, és akiknek munkájuk hirtelen elvesztése által kell szenvedniük a pénzügyi piaci spekulánsok felelőtlensége következményeitől.

Stájerországot, sajnos a gépjárműipari keresletől való nagy függősége határozza meg. Ez azt jelenti, hogy az egész régiót rosszul érinti a piac, különösen, a gépjárművek iránti kereslet jelenlegi zuhanása. A gépjárművek eladása 59,4%-kal csökkent. Ebben az összefüggésben az 5,7 millió euró kiváló befektetést jelent az elbocsátott munkavállalóknak a munkaerőpiacra való beilleszkedésére. Más szóval élve, ez a befektetés lehetőséget nyújt a munkavállalók számára, hogy helyi foglalkoztatási alapítványokat látogathassanak, különösen a gépjárműipari ágazat számára, miközben meg is könnyíti azoknak az intézkedéseknek a végrehajtását, amelyek célja a munkavállalók felkészítése és képesítése.

ELNÖKÖL: KOCH-MEHRIN ASSZONY

alelnök

Milan Cabrnoch (ECR). - (CS) Hölgyeim és uraim! Ezen a héten véleményt kell nyilvánítanunk az Európai Bizottság javaslatáról, amely az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapból történő pénzügyi források felszabadítására vonatkozik három esetben: Svédország, Hollandia és Ausztria esetében. Újra döntenünk kell, sajnos, három össze nem függő és nagyon különböző esetben.

Szeretnék rámutatni arra, hogy az Európai Parlament egy alkalommal már kérte a Bizottságot, hogy a források felszabadításáról szóló kérelmeket egyesével mutassák be és vitassák meg. A kérelmeket ezúttal is kétértelműségek egész sorozata kísérte. A svéd kérelem esetében például nem világos, milyen mennyiségű forrást fognak felhasználni, továbbá az osztrák kérelemnél ijesztő a munkájukat elvesztettek számára kérelmezett források fejenkénti mennyisége. Míg a korábbi projekteknél személyenként néhány száz eurós összeget kértek, Ausztria most 14 300 eurót kér minden egyes munkanélküli személy számára. Továbbra sem vagyunk meggyőződve arról, hogy a javaslatok megfelelnek azoknak a céloknak, amelyekért a globalizációs alapot létrehozták, és nem támogatjuk a források felszabadítását.

Paul Rübig (PPE). - (DE) Elnök asszony! csupán arra szeretném használni a kék kártyát, hogy egy ponton helyesbítsem az elhangzottakat. Az osztrák támogatást nem csak egy személynek utalják ki.

Franz Obermayr (NI). - (DE) Elnök asszony! Mint láthatja, ez tisztán osztrák ügy, és Stájerország, egyik erősen sújtott tartományunk, nagy aggodalomra ad okot számunkra, mivel egyrészt a gépjárműiparban a népesség átlag feletti aránya dolgozik, másrészt természetesen ezen ipar termékei aránytalanul magas százalékának exportja miatt. A kereslet globális esése miatt 744 fő elbocsátására került sor, mint ezt már korábban említettük, és nagy örömünkre szolgál, hogy 400-an az érintettek közül támogatásban részesülnek az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapból. Ez nagymértékben üdvözlendő.

Ebben az esetben – és az előző felszólaló szavaira való tekintettel is szükséges megvilágítani – nem egyszerű szerkezetátalakítási segélyekről van szó, hanem egyéni munkavállalók segítségéről azáltal, hogy segítséget nyújtanak nekik a megélhetési költségekben és a továbbképzésekre vonatkozó intézkedésekben. Ebben a tekintetben egyetértek Cornelissen asszonnyal, aki azt mondta, hogy a továbbképzésnek különösen a jövő felé kell mutatnia. Képzettebb munkavállalókra van szükségünk a jövőben, és a technológia és a megújuló energia területén szerzett továbbképzés minden bizonnyal megéri a fáradságot. Stájerország kétségkívül mellette fog állni.

Gunnar Hökmark (PPE). - (SV) Elnök asszony! Egy ilyen vita során érdemes emlékezni arra, hogy a globalizáció volt az, ami Európát gazdaggá tette, ami munkahelyeket teremtett és befektetéseket létesített. Az exportok nyitottak utat új üzleti lehetőségek és a nagy vállalkozások előtt. Az importok lehetőséget nyújtottak a polgároknak, hogy jólétben élhessenek olcsó árukkal és szolgáltatásokkal, amelyek együttes eredménye volt a megújulás.

Állandóan nagymértékű változás van jelen, amely új vállalkozások, új munkahelyek és új alkalmak létrejöttét teszi lehetővé. Ezek a széles körű változások közvetlenül a társadalmon hagyják a bélyegüket, és sosem volna szabad megpróbálnunk megakadályozni, hogy ez megtörténjen. Mindazonáltal könnyebbé kell tennünk az átmenetet az érintettek számára. Minden tagállamnak kötelessége lenne biztosítani, hogy az átállás biztonságban és olyan módon történjék, amely rengeteg lehetőséggel szolgál.

Az Európai Unió nem nyújthat ilyen lehetőségeket egyetlen alapból. Túl nagyok és túl jelentősek a változások. Ha úgy gondoljuk, hogy mindez megoldható egy globalizációs alappal, akkor nem vizsgálunk pontos képpel a helyzetről. Mi elleneztük, hogy efféle alap jöjjön létre. Amikor azonban a gépjárműiparról van szó, belátjuk, hogy Európa jelen pillanatban különleges helyzetben van a különféle európai és nemzeti szintű támogatások sokaságával, és nemcsak a torzítás veszélye fenyeget, amely az egyes szereplőknek nyújtott állami támogatásokból származik, hanem az is, hogy ezt a torzítást növeli, ha a különböző régiókban lévő vállalatok és iparágak nem jutnak ugyanolyan mértékű támogatáshoz. Ezt tekintetbe véve e javaslat mellett fogunk szavazni, mivel már olyan mértékben előrehaladtunk a támogatási eljárásban, hogy ha nem nyújtunk támogatást, az a verseny torzulását okozná. Azt azonban hangsúlyozni szeretnénk, hogy nem folytathatjuk így tovább a jövőben.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). - (FR) Elnök asszony! Szeretném hangsúlyozni, hogy az általunk létesített Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap a munkavállalók számára jött létre, azért, hogy javítsa a foglalkoztathatóságukat. Ezért ez az a pillanat, amikor valóban alapvető intézkedéseket kell hoznunk. Ezt a megközelítést alkalmazzuk, amikor a Globalizációs Alkalmazkodási Alappal foglalkozó csoporton belül megvizsgáljuk az eseteket, hogy biztosítsuk, hogy a munkavállalók beilleszkedhetnek a munka világába, és megtarthatják munkahelyüket, mert nem létezik társadalmi beilleszkedés szakmai beilleszkedés nélkül.

A második pont, amelyet hangsúlyozni szeretnénk, az a gépjárműipari ágazat súlyos állapota, és arra kérem a gépjárműgyártókat, amelyeket súlyosan érint a válság, hogy alakítsák át termékeiket úgy, hogy mind az új környezetvédelmi célkitűzéseknek, mind a fogyasztók új igényeinek megfeleljenek. Az ágazat jövője forog kockán.

Végül pedig felkérek mindenkit, hogy támogassa a Költségvetési Bizottság javaslatát – továbbá megköszönöm Böge úrnak javaslatát – és kérem, ahogyan Rübigh úr tette, intézkedéseink hatásának ellenőrzését.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - (RO) A múlt évben számos, az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapból történő hasonló támogatást hagytunk jóvá annak érdekében, hogy kiegészítő támogatást nyújtsunk azoknak a munkavállalóknak, akik a világkereskedelemben bekövetkezett főbb változások következményeitől szenvednek. A gazdasági válság drasztikus hatással volt a világkereskedelemre.

A régióban, ahonnan jövök, az elmúlt év során nagyjából 2 500 elbocsátásra került sor a vas- és acéliparban, megközelítőleg 700 a hajógyártásban, és bejelentették, hogy ezt körülbelül 6 000 fő elbocsátása fogja követni a vasúti közlekedési ágazatban. Ezért vélem fontosnak, hogy felkészüljünk arra, hogy 2010-ben a gazdasági válság következtében számos hasonló kérelem fog érkezni. A meglévő eljárásnak egyszerűnek kell lennie,

hogy az államok és a kedvezményezettek könnyen hozzáférhessenek. Svédország júniusban, Ausztria júliusban, Hollandia pedig augusztusban nyújtotta be a kérelmét, ami mutatja, hogy több hónap telt el a kérelmük benyújtása óta. Ezért vélem úgy, hogy az eljárásnak egyszerűnek kell lennie.

Seán Kelly (PPE). - Elnök asszony! Miután néhány hete itt ültem, amikor a Parlament megszavazta a Dell Lengyelországba való áttelepítése miatt elbocsátott saját limericki választóim globalizációs finanszírozását –, továbbá tavasszal Waterford Crystal munkavállalói szintén hasonló segítséget fognak kérni –, nyilvánvalóan támogatom a Svédországra, Ausztriára és Hollandiára vonatkozó ma esti javaslatokat.

Elhangzott néhány anomália, amelyeket röviden megismételnék. Először is úgy gondolom, a kezdési időpontot kell megvizsgálni. Másodszor az időköznek tükröznie kell a folyamat hosszúságát, nemcsak a konkrét két évet, mint ahogyan jelenleg történik. Harmadszor, ami az igazgatást illeti, nagyon fontos, hogy ne ragadják magukhoz, különösen ne a kormányzati szervek. Negyedszer – és még inkább hangsúlyozva – annyi segítséget kell adni a vállalkozóknak, amennyit csak lehetséges. Az Unióban a kezdő vállalkozások harmincöt százalékát olyan emberek indították, akik munkanélküliek voltak. Ha segítik őket, termelni fognak. A szükség találékonyságot szül, és azt gondolom, nagyon fontos, hogy minden segítséget megadjunk számukra, amit csak tudunk.

Andreas Mølzer (NI). - (DE) Elnök asszony! Ha feltételezzük, hogy a legtöbb munkahely Európa-szerte – nemcsak hazánkban, Ausztriában – veszélyben forog a globalizáció hatásai miatt, akkor különösen arra kell gondolnunk, hogy a fiatal munkavállalók – akik közül néhányat még nem jegyzetek be munkanélküliként, mert épp most végeztek el egy képzést vagy most fejezték be az iskolát – ennek következtében veszélyben vannak. Különös gondot kell fordítanunk annak biztosítására – és ez vonatkozik Ausztriára elsősorban –, hogy az ilyen intézkedéseket azon munkavállalók támogatására használjuk fel, akiknek első alkalommal kell beilleszkedniük a munkaerőpiacra, hogy lehetőséget adjunk számukra, akár az Európai Uniótól érkező segítség által, az uniós munkaerőpiacra való bejutásra.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. - (CS) Hölgyeim és uraim! Véleményem szerint a vitából világosan látszik, hogy az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap működik, és megállapíthatjuk, hogy immár több tucat alkalommal használták, és minden alkalommal figyelemre méltó hasznot hozott azok számára, akik felhasználták az alapot. Biztosként mindig is arra törekedtem, hogy megismerjem e terület eredményeit, amely természetesen nem valódi elemzés, hanem csupán közvetlen tapasztalat, és örömmre szolgált látni, milyen pozitívan értékelték az alapot azokon a területeken, ahol működött.

A vita során sok komoly kérdés felmerült, amelyek választ várnak, és amelyek világos és realisztikus véleményt kívánnak. Az első, hogy az alapot csak nagyvállalatok használhatják. A tapasztalat szerencsére azt mutatja, hogy az alapot bárki használhatja, tekintet nélkül arra, hogy nagy vagy kis országról, nagy- vagy kisvállalatról van szó, és ez volt eredeti szándékunk is. Az újonnan kiigazított szabályok egyértelműen lehetővé teszik, hogy az alapot az olyan kis- és középvállalkozások munkavállalói esetében is fel lehessen használni, amelyek a válság által érintett területeken tevékenykednek. Ebből következően az alap megkülönböztetés nélkül működik, és senkit nem részesít hátrányos megkülönböztetésben.

Szeretném továbbá hangsúlyozni az alapnak azt a lényeges jellemzőjét, hogy inkább az embereknek kíván segíteni, mint a vállalatoknak, és ebből a nézőpontból tehát nem tekinthetjük az olyan vállalatok életmentő gépezetének, amelyeknek nincs valódi reménye a gazdasági értelemben vett működésre, hanem épp ellenkezőleg. Az alap segít az elbocsátott embereknek gyorsan munkát találni azokon a területeken, ahol létezik. Ezért tehát ez egy olyan alap, amely elvileg a szerkezetváltást hajtja végre és könnyíti meg.

Aggodalmak merültek fel a nemek egyenlőtlen megoszlása kapcsán az egyik felszólalás, azt hiszem, Harkin asszony felszólalása során. Ez az egyenlőtlenség, amely valóban létezik a jelentések szintjén, mindössze azt bizonyítja, hogy a válság, főként az első szakaszában, kifejezetten azokat az iparágakat sújtotta, ahol a férfi munkavállalók vannak többségben. Ma is a gépjárműiparról és az építőiparról beszélünk, más szóval, két olyan ágazatról, ahol a férfi munkavállalók vannak többségben. Ezért a teljes számot tekintve az alap több segítséget nyújtott a férfiaknak. A válság sajátos módon változtatta meg a munkaerőpiac szerkezetét, és megjegyeztem Obama elnök megállapítását, aki kijelentette, hogy ez év végére az Egyesült Államok munkaerőpiacán aktívan alkalmazott munkavállalók többsége nő lesz. Az Egyesült Államokban is tehát a válság igen meglepő eredményt hozott a férfiak által dominált iparágakban. Ami a kérdést illeti, egyáltalán nem létezik nemek közötti egyenlőtlenség az alap koncepciójában vagy szerkezetében.

A vita továbbá természetesen felvetett néhány gondolatot arra vonatkozóan, hogyan lehetne az alapot módosítani és javítani. Meg kell, hogy mondjam, a Bizottság természetesen nem tekinti az alapot megváltoztatatlannak, mintha a Zeusz fejéből kipattanó Pallasz Athénéé volna. Ember alkotta intézmény,

amelyen mindig lehet javítani a tapasztalatok és viták alapján. Ezért, véleményem szerint, nincsenek itt lényeges akadályok.

Egy másik kérdés a finanszírozás módjának kérdése kapcsán merült fel, más szóval, az alapnak önálló költségvetési tételekként a költségvetésbe való integrálásának kérdése. Ez minden bizonnyal olyan kérdés, amelyet politikai szinten fognak megvitatni, pénzügyi szempontból nézve azonban nem lehetett eredményt elérni ilyen módon, és, véleményem szerint, a tény, hogy ettől eltérő, ám hatékony módszerrel vettünk igénybe forrásokat, már önmagában értékes.

Hölgyeim és uraim! Azt szeretném mondani, hogy kétségtelenül igaz, hogy a módosított szabályok és a válság nyomása olyan helyzethez vezettek, amelyben több lesz az egyedi eset, de amint azt már kijelentettem, a Bizottság elfogadja az egyenkénti elbíráláson alapuló megközelítés elfogadása mellett szóló érvek súlyát, ezért ezen módszer szerint fogunk eljárni.

Befejezésként szeretnék köszönetet mondani a Költségvetési Bizottság parlamenti képviselőinek és a kérdésben érintett minden parlamenti képviselőnek, mert a vitából világosan kitűnt, hogy az összes vitás kérdést, amely az ilyen összetettséggű határozatoknál jelen van, fontolóra vettek. Véleményem szerint szintén világosan látszott a vitából és a Bizottság javaslatából, hogy az összes eset a globalizációs alkalmazkodási alap hatálya alá tartozik. Ezért örömmre szolgál, hogy az Önök vitája megerősítette a Bizottság nézetét, és azt várom, hogy a szavazás ugyanebbe az irányba fog mutatni, vagy legalábbis remélem.

Reimer Böge, előadó. – (DE) Elnök asszony! A biztos úr szavai nem igényelnek kiegészítést. Támogatom az általa elmondottakat, különösen záró megjegyzéseit a Globalizációs Alkalmazkodási Alap jövőbeni fejlesztésének kérdéséről az egyéb programokhoz kapcsolódóan – különös tekintettel az Európai Szociális Alapra –, amelyről természetesen majd egy újabb intenzív közös vitát tartunk.

Tökéletesen világos, hogy a Globalizációs Alkalmazkodási Alap nem semlegesítheti a szerkezeti változás következményeit, továbbá a globalizáció kihívásait sem tudja elfogadni vagy leküzdeni, és ez természetesen nem is áll szándékában. Mindazonáltal bizonyosan segíteni tud az érintetteken, akik a foglalkoztatás szempontjából nehéz helyzetbe kerültek, miután elbocsátották őket, és képzettségek megszerzése által lehetőséget adhat számukra, hogy újra kilátásuk legyen arra, hogy munkát találjanak. Ez olyan dolog, a szubszidiaritásról szóló vita ellenére, amely természetesen szintén szerepet játszik ebben az összefüggésben, amelyet támogatnunk és üdvözlünk kell, mint az Európai Szociális Alap minden intézkedéséhez tartozó kiegészítő alapot, amellyel szintén rendelkezünk.

Ezen a ponton csak még egy dolgot szeretnék elmondani, ez pedig az, hogy minden bizonnyal léteznek olyan programok a nemzeti csakúgy, mint az uniós költségvetésekben, amelyek esetében több alapja volna megkérdőjelezni a felhasználás értelmét, mint egy olyan alap esetében, amely közvetlenül nyújt támogatást a nehéz kiinduló helyzetben lévő embereknek.

Elnök. - A vitát lezárom.

A szavazásra szerdán kerül sor.

18. A foglalkoztatási és társadalmi integrációs célú európai mikrofinanszírozási eszköz (Progress) (vita)

Elnök. - A következő napirendi pont Göncz asszony jelentése (A7-0050/2009) a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság nevében a foglalkoztatási és társadalmi integrációs célú európai mikrofinanszírozási eszköz (Progress mikrofinanszírozási eszköz) megteremtéséről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra vonatkozó javaslatról (COM(2009)0333 - C7-0053/2009 - 2009/0096(COD)).

Pervenche Berès (S&D). - (FR) Elnök asszony! Megjegyzem, hogy az előző vita során arra a vitára hivatkozott, amelyre most a Progress-ről folytatott vitaként kerül sor.

E Parlament határozata értelmében azonban, amelyet az Elnökök Értekezlete is megerősített, csak a „mikrofinanszírozási” eszközről fogunk szavazni. Ezért úgy gondolom, hogy ez a pontosítás nagyon fontos. Ez a vita a mikrofinanszírozásról, nem pedig a Progress programról szól.

Kinga Göncz, előadó. – (HU) Köszönöm szépen Elnök asszony és köszönöm szépen ezt a tisztázást, hisz nagyon lényeges, hogy most a mikrofinanszírozási eszközről fogunk beszélni. A következő vitában szeretném Spidla biztos urat is köszönteni. Hadd kezdjem azzal, hogy amikor a jelentéstevője lettem ennek a programnak,

akkor azt gondoltam, hogy nagyon könnyű dolgom lesz, hisz széleskörű egyetértés és támogatás övezte, ami egyébként a vita során is látszott. Sok minden miatt volt széleskörű ez a támogatás, egyrészt a kríziskezelésnek az egyik eszköze is pont azokat fogja segíteni, akik a legnehezebb helyzetben vannak, munkanélkülivé válnak és a pénzügyi krízis miatt nem jutnak egyébként banki hitelhez, segítséghez, egyrészt.

Másrészt az eszköz tipikusan olyan eszköz, amely nem halat ad, hanem halászni tanít meg és pontosan azt a kreativitást szabadítja fel, amire a legnagyobb szükségünk van a krízis pozitív kimenetele szempontjából. A harmadik ilyen szempont, aminek széles körű támogatottsága volt és van is, az az, hogy azt gondolom, hogy ez a pénzügyminiszterek álma, abból a szempontból, hogy az Európai Unió forrásai megsokszorozódnak. Részben az Európai Befektetési Bank forrásai adódnak hozzá, részben egyéb kereskedelmi bankok forrásai, hisz az Európai Unió lesz az elsődleges kockázatvállaló és ilyen módon könnyebbé teszi a kockázatvállalást az egyéb szereplők számára.

Ahogy említettem, széles körű támogatottsága van a programnak tartalmi szempontból, és azt gondolom, hogy ezeknek az elemeknek köszönhetően, ahol vita volt a Tanáccsal és a Bizottsággal való megbeszéléseken, az az a kérdés volt, hogy mely forrásokból finanszírozza az Európai Unió ezt a bizonyos elsődleges kockázatvállalását, és a másik vitatott pont az volt, hogy mekkora legyen az a forrás, amellyel elindítható és amelytől valóban az remélhető, hogy komoly egyéb forrásokat tud bevonni. A Tanács és a Bizottság eredeti javaslata az volt, hogy 100 millió euró származzon a Progress-programból, amely elsődlegesen a társadalmi kirekesztés elleni fellépést, esélyegyenlőség támogatását szolgáló politikák kidolgozását segíti.

Mi azt mondtuk kezdetől, hogy semmiképpen nem lehet veszélyeztetni a Progress-programot, amire a válság keretei között még az eddigienél is nagyobb szükség van, és nem elfogadható, hogy olyan mértékben nyúljunk hozzá a Progresshez, ami valóban ezt a veszélyeztetést jelentené. A Parlament rendkívül kompromisszumkész volt a vita során, három informális dialógusunk is volt, az egyik ezek közül a hajnali órákig nyúlóan, ahol felajánlottuk, hogy valamilyen nem veszélyeztető mértékben hozzájárulhatunk a Progresshez. Felajánlottuk, hogy az eredeti javaslathoz képest nem 150 millióval, de 100 millióval is el tudjuk képzelni a program elindítását.

A Parlament 2010-es költségvetési javaslata 25 millió euró olyan forrást talált, amivel a 2010-es év folyamán, annak akár a legelején el lehet indítani a programot, és képes volt ezt a forrást úgy megtalálni, hogy nem nyúlt hozzá 2010-ben a Progress-programhoz. Azért kértük ennek a levételét egyébként a mai napirendről, merthogy itt nem sikerült megállapodásra jutni. Azt is problémának éreztük, hogy a dialógus során az elnökség mind a három esetben mandátum nélkül érkezett és így nagyon nehezen tudott érdemben reflektálni a mi javaslatainkra.

Azért tartom fontosnak, hogy a Parlament mihamarabb szavazzon, még ezen a héten szavazzon arról, hogy tehát 100 millió forrással 2010 elején elinduljon ez a program, mert ez azt jelenti, hogy valóban kifejeződik ebben az, hogy kríziskezelő eszköz, ahol a gyorsaság különösen fontos szempont. Őszintén remélem, hogy Špidla biztos úr tud segíteni nekünk abban, hogy az eredeti bizottsági javaslatot, a 100 millió forrás elvonásáról a Progressre vonatkozóan visszavonja a Bizottság, és így el tud indulni mihamarabb ez a program.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. – (CS) Hölgyeim és uram! Hozzászólásomat e kezdeményezés mikrofinanszírozás területén fennálló jelentőségének hangsúlyozásával szeretném kezdeni. A jelenlegi válság valamennyi tagállamban lényegesen hozzájárult a munkanélküliség emelkedéséhez, és ennek hatásai sajnos főként társadalmunk leghátrányosabb helyzetű tagjait sújtják. A mikrofinanszírozási eszköz különösen a polgárok e csoportjainak támogatására irányul annak érdekében, hogy alternatív foglalkoztatást találjanak és maguk is mikrovállalkozókká váljanak.

Szeretnék gratulálni a Foglalkoztatási Bizottság e téren végzett kiváló munkájához, és különösen üdvözlöm Göncz asszony e kezdeményezéshez való hozzájárulását. Tudom, hogy milyen erőfeszítéseket tettek az első olvasatban történő elfogadás elérését célzó, a Parlament és a Tanács közötti tárgyalások során. Tekintettel arra, hogy mindkét szerv támogatja a mikrofinanszírozási eszközt, a javaslat lényegi megszövegezése terén jelentős előrehaladás történt. Ez az előrehaladás nagymértékben tükröződik a ma javasolt módosításokban. Természetesen a legnehezebb kérdés a költségvetés. Bár mindkét szerv valószínűleg jóvá fogja hagyni az erre az eszközre vonatkozó 100 millió eurós általános költségvetést, a finanszírozási források meghatározása képezi továbbra is a fő akadályt.

Amint tudják, a mikrofinanszírozási javaslat egy csomag részét képezi, amely a Progress programból 100 millió euró átcsoportosítására vonatkozó javaslatot tartalmaz. Önök úgy határoztak, hogy e második javaslatról ezen a héten nem szavaznak. A Tanács támogatja a pénzeszközök Progress programból történő átcsoportosítását, és számos tagállam számára ez a teljes csomag lényeges elemét képezi. Az e terület

finanszírozási forrására vonatkozó megállapodás nélkül nem fogjuk elérni célkitűzésünket, hogy az új eszközt gyorsan alkalmazzuk. Ma azonban annak a határozatnak a szövegéről vitázunk, amellyel az eszköz bevezetésre kerül.

Összefoglalva, szeretnék ismételt gratulálni az előadónak azért a munkáért, amelyet a jelentés és a módosítások benyújtása terén végzett, és amely mindkét jogalkotó szerv számára lehetővé teszi, hogy a megoldandó fő problémára, nevezetesen a finanszírozásra összpontosítson.

Olle Schmidt, a Gazdasági és Monetáris Bizottság (ECON) véleményének előadója. – (SV) Elnök asszony! Ha csökkenteni akarjuk a munkanélküliséget, az EU-nak és a tagállamoknak is nagyobb felelősséget kell vállalniuk. A mikrofinanszírozásra vonatkozó javaslat olyan kezdeményezés, amelyet a Parlament sürgetett. Célja, hogy a munkanélküliek számára esélyt adjon az újakezdesre, és az EU néhány leghátrányosabb helyzetű csoportja, többek között a fiatalok előtt megnyissa a vállalkozáshoz vezető utat. A javaslat célja a kisebb beruházások megkönnyítése és a mikrovállalkozások növekedési lehetőségének megteremtése.

Néhány kisebb módosítást és pontosítást követően a javaslatot a Gazdasági és Monetáris Bizottság széleskörűen támogatta. Vita a javaslat finanszírozása kérdésében alakult ki, amelyről már szó esett itt. A Bizottság azt javasolta, hogy további pénzeszközöket ne bocsássanak rendelkezésre, helyett a finanszírozást a Progress programból oldják meg. Helytelen az az állítás, hogy ezen a véleményen volt az illetékes bizottság, ez nem így van.

Ez a jelenlegi helyzet. Bevallom, furcsának találom, hogy a Tanács makacsul visszautasítja az időszak alatti 150 millió euróra vonatkozó javaslatunkat – szűkmarkú és szálnalmas megközelítés ezekben a nehéz időkben!

Csaba Öry, a PPE képviselőcsoport nevében. – (HU) Tisztelt Biztos Úr! Tisztelt kollegák! Az előző vitákban is tapasztalhattuk, hogy a gazdasági válság és az abból való kilábalás valamennyiünket foglalkoztat és tág figyelem kíséri. A Foglalkoztatási és Szociális Bizottság néppárti koordinátoraként csak megerősíteni szeretném, hogy minden egyes dosszié, amely elénk kerül, számunkra egyik legfontosabb elemét támogatjuk, nevezetesen a munkahelyek megvédését, munkahelyek létrehozását, új munkahelyek kialakítását.

Hadd emlékeztessem Önöket a tényre, hogy a mikrohitelzésnek a problémáját régóta támogatja a Néppárt. 2009-ben éppen volt kollegám Becsey Zsolt saját kezdeményezésű jelentése hozta be először a Házba. Korábbi, ma is működő magyar tapasztalatok alapján Széchenyi-kártyának hívták ezt az eszközt, ahol a cél ugyanaz volt, mint mostani esetben: kicsi kisvállalkozások számára kicsi, rövidtávú hiteleknek a folyósítása. Hisz gondoljunk a hentesekre, pékekre, zöldségesekre vagy netán a patikusra. Őket is sújtja a válság. Nagyon sok embert foglalkoztatnak, egyes országokban ez a szektor 90%-nál is több embert foglalkoztat, nálunk például így van, 90%-nál is több céget, vállalkozást jelent, és nincs szükségük nagy pénzre, nem akarnak sok kamatot fizetni, átmeneti forgóhitelre, átmeneti segítségre van adott esetben szükségük.

Na erre a problémára nyújt segítséget a Bizottság javaslata és úgy, ahogy a jelentéstevő kollega elmondta, valóban széleskörű támogatás és egyetértés kíséri ezt a javaslatot. Fontosnak tartom tehát, hogy minél hamarabb megegyezzünk a finanszírozás kérdésében is, és a magunk részéről azt a 35 javaslatot, amelyet a Néppárt, a szocialisták, a liberálisok és a konzervatívok közösen nyújtottak be, azért is támogatjuk, mert úgy látjuk, hogy ez a garancia arra, hogy első olvasatban elfogadhassuk és elindíthassuk minél hamarabb ezt az eszközt.

Pervenche Berès, az S&D képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök asszony! Elégge meglepődtem. Egy olyan eszközt fogunk elfogadni, amely innovatív és elengedhetetlen eszköz ahhoz, hogy a leghátrányosabb helyzetűek számára lehetővé tegye a válsággal való szembenézést és a jövőben saját foglalkoztatásuk megteremtését. Együtt döntési eljárással elfogadandó eszközről van szó, de a Tanács nem jelent meg. Ez bizonyára azért van így, mert a Tanácsnak nincs számunkra mondanivalója a kérdéssel, és nem érzi úgy, hogy köti az Európai Parlament álláspontja. Mindenesetre néha a tárgyalások során is ez volt a benyomásunk.

Az Európai Parlament vállalja kötelezettségeit. A képviselőcsoportok közötti együttműködésnek és konstruktív megértésnek köszönhetően el fogja fogadni a mikrofinanszírozási eszközt, ami – ahogy Öry úr emlékeztetett bennünket – összhangban van sokéves intézkedéseivel. Szeretnék azonban én is emlékeztetni az általunk kezdeményezett kísérleti projektekre. Tudjuk, hogy ebben a válsághelyzetben a leghátrányosabb helyzetűek – akik nem férnek hozzá a nagy bankokhoz, hogy kezdeményezéseik finanszírozásához hitelek szerezzenek – ezen eszközzel elindíthatnak a saját útjukon, hogy valamilyen módon megteremtsék saját foglalkoztatásukat.

Nem térek ki a lefolytatott tárgyalások tartalmára, alakulására és témáira. A tárgyalások megfelelő körülmények között folytak. A finanszírozás kérdése súlyosabb. Ha megnézzük a Barroso úr által 2008 augusztusában

indított, az európai gazdaságélénkítés megszervezésére irányuló kezdeményezést, ezt az eszközt az európai uniós stratégia eléréséhez szükséges egyik fontos eszközként határozták meg.

A Bizottság azonban azt javasolta, hogy egyszerűen egy már benyújtott hasznos projekt kirablásával finanszírozzunk egy új projektet. A leghátrányosabb helyzetűeknek szóló támogatási hálózat ellátására volt egy projektünk – a Progress projekt –, amely mellett az Európai Parlament elkötelezte magát, és a mikrofinanszírozás finanszírozására a Bizottság azt javasolja, hogy egyszerűen csapoljuk meg a Progress programra elkülönített alapot.

Ezt a büvészmutatványt a Parlament nem fogadja el, és ezért nem fejeztük be a tárgyalásokat. Ezért felelősséggel azt mondjuk, készek vagyunk arra, hogy a spanyol elnökséggel január első napjaitól megvizsgáljuk javaslatunkat: 40 millió euró elvétele a költségvetési tartalékból, 60 millió euró elvétele a Progress programból, 20 millió euró átcsoportosításával, amely lehetővé teszi a terhek igazságos elosztását. Ezt követően mi, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, feladatunknak megfelelően megvizsgáljuk, hogy az egyes tagállamokban hogyan hajtják végre a programot, annak érdekében, hogy a tagállamokban alkalmazott különböző kísérletek között szinergia jöjjön létre – ebben biztosak vagyunk –, amikor a teljes csomagot januárban elfogadják.

Marian Harkin, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony! Örülök, hogy szólhatok néhány szót a javasolt mikrofinanszírozási eszközről. Korábban beszéltünk az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról és arról, hogy az bizonyos ágazatokban hogyan tud segíteni az elbocsátott munkavállalóknak. A mikrofinanszírozási eszköz a kirakós játék egy másik darabja, ahol az EU ebben az esetben megpróbál mikrohitelhez való hozzáférést biztosítani azok számára, akik nem tudnának ilyen hitelhez jutni az általunk hagyományosan pénzügyi intézménynek tekintett szervezetektől. Ez lehetővé tenné számukra, hogy saját vállalkozást alapítsanak, és ösztönöznék a vállalkozói hajlandóságot.

Ebben az összefüggésben örömmel látom, hogy hitelszövetkezetek, szövetkezeti bankok és más közös pénzügyi intézmények működtethetik az alapot, mert gyakran közelebb vannak azokhoz, akik esetleg ehhez a bizonyos eszközökhöz kívánnak hozzáférni. Valójában másutt nem ismerem a helyzetet, de Írországban az egyetlen pénzügyi intézmény, amelynek nem volt szüksége az adófizetők pénzére a fennmaradáshoz, a hitelszövetkezeti mozgalom, amely egy, a tagjai által nonprofit alapon működtetett intézmény.

Amikor az EU szociálpolitikája részeként társadalmi integrációról beszélünk, biztosítanunk kell, hogy intézkedéseinkkel a társadalmi integráció az általunk hozott határozatok része, és ebben a programban a társadalmi integráció mindenütt szerepel. Ebben az összefüggésben mély csalódásomat szeretném kifejezni amiatt, hogy három háromoldalú megbeszélés után nem tudtunk megállapodásra jutni ezen eszköz finanszírozási forrásáról.

Véleményem szerint úgy tűnik, hogy a svéd elnökségnek nincs meg az eszköze arra, hogy ésszerű tárgyalásokat folytasson a kérdésről. Nem tudom, amint mondtam, Önök hogy vannak vele, én nagyon csalódott voltam, hogy 27 tagállamra három évre vonatkozóan legfeljebb 40 millió euró volt az, ami megosztott bennünket. Nyilvánvaló, hogy több pénzügyminiszter nem támogatta a valódi tárgyalást. Sajnálom, de az a véleményem, hogy ugyanezen miniszterek közül sokan milliárdokat juttattak bankok megsegítésére, de képtelenek voltak más pénzügyi intézmények támogatására, amelyek mikrohitelket biztosítanának azoknak, akik elveszítették munkahelyüket, és akik nehézségekbe ütköznének, ha ugyanazon megmentett bankoktól hitelhez szeretnének jutni.

Elisabeth Schroedter, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony! Biztos úr! Hölgyeim és uraim! A mikrohitel és a kisebb összegű hitelek segíthetnek azoknak, akik a normál piaci mechanizmusokon keresztül nem hitelképesek. Mint ahogyan elhangzott, segíthetnek továbbá abban, hogy ezek az emberek vállalkozásokat alapíthassanak, és ötleteikkel munkahelyeket teremtsenek. Ezek a hitelek azokat, akik erre képesek, kimenthetik a válságból.

A mikrohitel a szociális gazdaság támogatásához is fontos eszközként szolgál. Ez különféle aspektusaival és hagyományaival 2000 óta az EU-ban a helyi foglalkoztatáspolitikai elismert eszköze. Ennek alapján 2006-ban a Parlament bölcsen rögzítette, hogy az Európai Szociális Alap forrásai mikrohitelként vagy kamattámogatott kölcsönként is kifizethetők, az Európai Szociális Alapról szóló rendelet 11. cikkében meghatározottak szerint.

Az Európai Szociális Alap számára azonban 76 milliárd euró áll rendelkezésre, amely társfinanszírozással 118 milliárd eurót jelent! Ennek már egytizede is 11 milliárd euró, amit a tagállamok felhasználhatnak. Ezt azonban nem mikrohitelre használják. Ezért a Bizottság az úgynevezett JASMINE eszközzel – amelyet szintén az európai strukturális alapokból finanszíroznak – a mikrohitel számára létrehozott egy

tesztidőszakot, és mert annyira sikeres volt, ezt egy új eszköz követi. Ez azonban már nem a strukturális alapokból jön, ahol milliárdok állnak rendelkezésünkre, hanem az Európai Unió legkisebb programjából, a Progress szegénység elleni programból, amely hét évre mindössze 743 millió euróval rendelkezik. Ez a program nem kormányzati szervezeteket céloz meg, amelyek a tagállamokban hálózatokat hoznak létre, hogy a legszegényebbek számára érdekvédelmi csoportként szolgálhassanak. Az Európai Roma Információs Iroda finanszírozásának 50%-át a Progress-ből kapja. Nemzeti és regionális információs és tanácsadó irodákat létesít, és különösen a kelet-európai államokban biztosítja a roma kisebbségek számára, hogy hallassák hangjukat.

Ha a Parlament követi a Tanácsot, és ezt az eszközt Progress-nek hívja, amint az az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja, a Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége európai parlamenti képviselőcsoportja és a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport által benyújtott kompromisszumban szerepel, a Zöldek/ Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja nem hagyja jóvá ezt az eszközt. Nem engedhetjük meg az ilyen bűvészmutatványokat – az egyik oldalon elvenni a szegények pénzét, a másik oldalon kifizetni ...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Milan Cabrnoch, az ECR képviselőcsoport nevében. – (CS) Hölgyeim és uraim! Tartós pénzügyi és gazdasági válság idején nem csak a bankokat és nagyvállalatokat, hanem a kis cégeket és az önfoglalkoztatókat is támogatni kell. Mindannyian tudjuk, hogy ezek a kis cégek, köztük a családi vállalkozások hoznak létre és tartanak fenn nagy számú munkahelyet. Támogatjuk a foglalkoztatási és társadalmi integrációs célú mikrofinanszírozási program új pénzügyi eszközét, amely az Európai Beruházási Bankkal együttműködésben épp az önfoglalkoztatók, valamint a kezdő kisvállalkozások és családi vállalkozások esetében javítja a hitelek hozzáférhetőségét.

Egyetértünk azzal, hogy meghatározott időszakokra e kis összegű hitelek biztosítására 100 millió eurós forrást bocsássanak rendelkezésre. Ezt a programot az aktív foglalkoztatáspolitikai jó és hatékony eszközének, valamint az úgynevezett európai pénz, más szóval a pénzünk elköltése tekintetében megfelelő választásnak tartjuk. Teljes mértékben támogatjuk azt a javaslatot, hogy az eredetileg a Progress programra szánt forrásokból e pénzügyi eszköz számára forrásokat szabadítsanak fel. Nem értünk egyet azzal, hogy a mikrofinanszírozási eszköz finanszírozása tartalékokból vagy más költségvetési fejezetekből történjen. A Progress program forrásai, amelyek, ha jók az információim, 700 millió eurót tesznek ki, vizsgálati és elemzési hálózatok kiépítésére szolgálnak. A Progress program egyetlen forrását sem irányozták elő közvetlenül állásukra támaszkodó támogatására vagy munkahelyek létrehozására. Nem kétlem, hogy szükség van hálózatok kiépítésére, valamint elemzések és tanulmányok készítésére. A jelenlegi időszakban azonban, amely sem a vállalkozók, sem pedig a munkavállalók számára nem könnyű, helyesebbnek tartom, ha az uniós költségvetésből ezeket a forrásokat a közvetlenül a munkáltatókat és munkavállalókat célzó programokra használják.

Thomas Händel, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony! Hölgyeim és uraim! A munkanélküliek, a munkanélkülivé válással fenyegetettek és mindazok számára, akik nem férnek hozzá a normál hitelpiacokhoz, egy mikrofinanszírozási eszköz a jó szándék jele, és alapvetően olyan valami, amit képviselőcsoportunk támogat. Amit azonban e folyamatban a Bizottság és a Tanács eddig elért, egész egyszerűen elégtelen, részben helytelen, és képviselőcsoportunk nem támogatja.

Kritikánk első pontja a teljes előirányzat kérdéséhez kapcsolódik. Ami teljes előirányzatként előtünk fekszik, nem megfelelő a munkanélküliség leküzdését célzó programhoz, és nehezen nevezhető mikrofinanszírozási programnak, legfeljebb nanofinanszírozási program!

Másodszor, alapvetően ellenezzük az ilyen típusú bűvészmutatványokat, amelyeknek a legkisebb hatásuk sincs, és amelyeket más programokból finanszíroznak, és ezáltal egyszerűen kudarcba fulladnak.

Harmadszor, az a véleményünk, hogy egy ilyen program sikeréhez és fenntarthatóságához alapvető fontosságú a mentorálás és a tanácsadás. Számos kezdő vállalkozás elbukik, különösen a mikrofinanszírozási területen, ezért e programon belül ezt is figyelembe kell venni.

Negyedszer, biztosítani kell, hogy a tagállamokban a társadalombiztosítási kifizetéseket ne töröljék, ha valaki igénybe veszi ezt a programot, különben a program hatástalan lesz. A munkanélküliséget tartósan ily módon nem lehet leküzdeni. Ebben a formában elutasítjuk a programot.

Jaroslav Paška, az EFD képviselőcsoport nevében. – (SK) Elnök asszony! Hölgyeim és uraim! A munkanélküliség és a társadalmi integráció terén európai mikrofinanszírozási eszköz létrehozására vonatkozó európai

parlamenti és tanácsi határozattervezet lényegében egy olyan tervezet, amely az eredeti Progress programot a pénzügyi és gazdasági válság által jellemzett jelenlegi európai gazdasági valósághoz igazítja.

A Bizottság kisvállalkozások mikrohitelek formájában történő támogatását javasolja, amely ezáltal a válság sújtotta régiókban a foglalkoztatás fenntartásának és fejlődésének ösztönzéseként hatna. Ha azonban el akarjuk érni ezt a célkitűzést, biztosítanunk kell, hogy a rendelkezésre bocsátott pénzügyi forrásokat ne szociális juttatásokra vagy fogyasztásra költsek. Objektíven mérhető kritériumok és átlátható eljárások alkalmazásával csak ésszerű, fenntartható üzleti tevékenységekre fordíthatók.

Ezért a végső hitelnyújtók számára nagyon fontos annak előírása, hogy alaposan meg kell vizsgálniuk a pályázók üzleti tervét, a benyújtott üzleti projektek kockázatát és a befektetett források megtérülését. Véleményem szerint ezért feltétlenül támogatni kell és ki kell egészíteni a Gazdasági és Monetáris Bizottság módosításait, amelyek a bizottsági javaslat számára megfelelő keretet biztosítanak.

Sari Essayah (PPE). - (FI) Elnök asszony! Biztos úr! Hölgyeim és uraim! Tekintettel a súlyosbodó foglalkoztatási helyzetre, furcsának tűnik, hogy e Házban vannak ellenzői ennek a kiváló és fontos programnak.

Az előrejelzések szerint jövőre Európában újabb 10 millió ember válik munkanélkülivé, és a rosszabb foglalkoztatási helyzetben lévők nehezebb idők elé néznek. Ez az adat hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a vállalkozói hajlandóságba be kell fektetni.

Mindig a kezdő vállalkozások jutnak a legnehezebben banki hitelekhez. Például Finnországban a vállalatok több mint 93%-a 10-nél kevesebb munkavállalót foglalkoztató mikrovállalkozás, és mégis ezek a kis vállalatok foglalkoztatják a gazdaságilag aktív népesség 46%-át. Ezért helyénvaló, hogy a foglalkoztatási válságra válaszul az EU mikrofinanszírozási eszközt hozzon létre, és ezáltal az egyes tagállamokban támogatást nyújtson azoknak a programoknak is, amelyeknek szintén ez a célkitűzésük.

Szeretném azonban hangsúlyozni, hogy ez a program átfogó megközelítést kíván. A szociális juttatásokra, a szabadságra és a nyugdíjakra vonatkozó rendszereket a kisvállalkozásoknál is a többi ágazattal összhangban kell kidolgozni. Európában különösen hiányoznak a kiemelt kockázatú finanszírozások és azok az egyének, üzleti angyalok („business angels”), akik készek arra, hogy kezdeti szakaszban fektessenek be egy vállalatba. A vállalkozói ismeretek oktatását, a munkához és a foglalkoztatáshoz való kapcsolatokat az oktatás minden szintjén támogatni kell, és a fiatalok számára több munkaértekezletet és vállalkozási inkubátorházat kell szervezni, valamint több pénzt kell rendelkezésükre bocsátani.

A mikrofinanszírozás csak egy ilyen átfogó megközelítés részeként működhet, amelyben az új kisvállalkozók helyzete és a teljes környezet, amelyben működnek, valódi lehetőséget nyújt a vállalkozás sikeres és jövedelmező folytatására.

Proinsias De Rossa (S&D). - Elnök asszony! nagyon üdvözlöm ezt a kezdeményezést. A munkanélküliség most az előttünk álló legnagyobb társadalmi probléma, és minden, amit hatása enyhítése érdekében tenni tudunk, társadalmaink jóléte érdekében fontos.

Tekintettel azonban a munkanélküliség növekedésére, véleményem szerint a három éves időszakra szóló 100 millió eurós javaslat nem egy ambiciózus célkitűzés. Hasonlóképpen meglep, hogy a javasolt pénz nem új pénz, és valójában, amint már elhangzott, az egyiktől elveszünk, hogy a másiknak adhassunk egy olyan időszakban, amikor minden pénzt, amit találunk, a Progress programban kellene felhasználnunk, a meglévő rendszerekre.

Minden meg kell tennünk annak érdekében, hogy a spanyol elnökséggel gyors megállapodásra jussunk annak érdekében, hogy a program a lehető leghamarabb elindulhasson. A Tanács kötelezettsége továbbá, hogy összehozza ezt a jogi aktust és aggályaink tekintetében megfeleljen a Parlamentnek. Nincs idő arra, hogy a Tanács tovább alkudozzon egy ilyen kis összegről.

(A felszólaló hozzájárult ahhoz, hogy az eljárási szabályzat 149. cikkének (8) bekezdésében meghatározott kék kártya eljárás értelmében kérdést intézzenek hozzá).

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). - De Rossa úr! Eszébe jutott, hogy az írországi munkanélküliség nagymértékben összefügg Írország folyamatos eurótagságával, amely azt jelenti, hogy Írország nem tud leértékelni, nem tudja csökkenteni a kamatlábakat és semmilyen mennyiségi könnyítést nem tud eszközölni?

Gondolt arra valaha is, hogy talán jobb lenne, ha Írország elhagyná az eurót, ahelyett, hogy kolduló kezét az Európai Unió országainak hozzájárulásaiért nyújtaná?

Proinsias De Rossa (S&D). - Elnök asszony! Egyáltalán nem jelent problémát számomra, hogy az e Parlament szélsőjobbjától érkező szokásos ostobaságot megpróbáljam megválaszolni. Az euró nélkül az ír gazdaság most a pokolban lenne.

Amint említettem, nincs idő arra, hogy a Tanács ilyen kis összegről alkudozzon, tekintettel a foglalkoztatási válság nagyságrendjére, az általános költségvetés méretére és természetesen arra a támogatásra, amelyet a tagállamok és valójában az Európai Központi Bank a bankszektornak nyújtott, egy olyan bankszektornak, amely egyébként nem akar kölcsönt adni azoknak az embereknek, akiknek a megsegítésére most törekszünk. Bízom abban, hogy ha megvan a Tanács részéről a jóakarát, előadónk pragmatikus megközelítése alapján megállapodást érhetünk el. Őszintén remélem, hogy hamarosan így cselekszenek.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). - (PL) Elnök asszony! Biztos úr! E vita során nem szabad elfelejtenünk, hogy az Európai Bizottság által alkalmazott stratégia teljes mértékben figyelmen kívül hagyja a tengeri gazdaságban foglalkoztatottakat. Az integrált tengerpolitika hiánya az Európai Unióban évek óta ezen ágazat folyamatos hanyatlását okozza, miközben tudnunk kell, hogy ez az ágazat hatalmas munkaerőpiacot jelent.

Ezenkívül a marginalizált hajóépítő ipar, amelyet a távol-keleti országok dömpingpolitikája Európában hatékonyan eltörölt, szintén nem kapott támogatást az Európai Bizottságtól. Csak országomban, Lengyelországban az Európai Bizottság intézkedései a hajógyártás összeomlásához vezettek, amelynek következtében közvetlenül sok ezer ember veszítette el munkáját, miközben becslések szerint a közvetett állásvesztés közel 80 000 embert érintett. Ez az ágazat azonban nem tűnik el a világ gazdaságból. Az elmúlt években kialakult folyamatok alapján az ágazat áttevődik a távol-keleti országokba, és ennek az európai munkaerőpiacok látják kárát. Igen veszélyes, hogy nincs stratégia arra, hogy a hajókat visszaterelessék a nemzeti színek alá. E politika eredményeként Európa jövőtehetetlenül óriási bevételektől esik el, amely bevételek helyett adóparadicsomokba folynak.

Az Európai Bizottság politikájának egy másik rendkívül fontos eleme a halászat, amely elég gyakran az egyetlen ágazat, amely az Európai Unió nem iparosodott területeit serkenti. A Bizottság főként a flották méretének csökkentésére összpontosít, ugyanakkor nem fékezi a Távol-Keletről az európai piacra áramló tömeges behozatalt, például az igen káros panga importját. Válság időszakában az Európai Bizottság politikájának meg kell teremtenie a gazdasági fejlődés alapját, és nem egy hibás stratégia hatásait kell sietve kezelnie.

Regina Bastos (PPE). - (PT) Elnök asszony! Biztos úr! Hölgyeim és uraim! Gratulálok az előadónak a jelentés kapcsán végzett munkájához és most elhangzott felszólalásához.

Ez az új mikrofinanszírozási eszköz lehetővé teszi, hogy kisvállalkozások és a munkájukat elveszített emberek, akik saját vállalkozást akarnak indítani és saját maguk számára munkahelyet akarnak teremteni, mikrohitelhez jussanak. Ez nagyon fontos egy olyan időszakban, amikor a gazdasági válság miatt várhatóan csak az Európai Unióban 3,5 millió munkahely szűnik meg.

A gazdasági hanyatlással a bankok beszüntették a kezdő vállalkozásoknak és a munkahelyteremtéshez nyújtott hitelek folyósítását, és a hitelhez jutás nehezebb egy olyan időszakban, amikor hozzáférhetőbbnek kellene lennie. Ez az új mikrofinanszírozási rendszer azonban visszafordítja a hitelhez való korlátozott hozzáférést jelenlegi tendenciáját azáltal, hogy könnyebbé teszi az új vállalkozások alapításához és új munkahelyek teremtéséhez szükséges pénzeszközökhöz való hozzájutást.

A Bizottság javaslata szerint e pénzügyi eszközökhöz a Progress költségvetéséből 100 millió eurót kell átcsoportosítani. Nem értünk egyet ezzel a javaslattal. A pénzügyi és gazdasági válság egyúttal társadalmi válság is. Források átirányítása a leghátrányosabb helyzetűeknek szóló Progress programból bizonyosan nem a legmegfelelőbb megoldás. Ezért szerintünk ennek az eszköznek a finanszírozására külön költségvetési tételt kell létrehozni, és előirányzatát 150 millió euróra kell emelni.

Egyetértünk továbbá azzal, hogy magában a jogszabályban pontosítani kell, hogy a célcsoport valamennyi hátrányos helyzetű csoport, amelyeknek nehézségeket okoz a munkaerőpiacra való belépés vagy újra belépés, és amelyeket a társadalmi kirekesztés veszélye fenyeget. A specifikus csoportokra való utalásokat ezért el kell hagyni.

Befejezésül kiemelném, hogy alapvető fontosságú, hogy a pénzügyi támogatásban részesülők megfelelő képzésben is részesüljenek.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). - (IT) Elnök asszony! Hölgyeim és uraim! Ebben a súlyos gazdasági válságban, amely igen súlyosan hatott a foglalkoztatásra, hiszen számos munkavállaló kerül abba a helyzetbe,

hogy elveszítheti állását, ugyanakkor számtalan fiatal nem tud belépni a munkaerőpiacra, elengedhetetlen, hogy az Európai Unió és a tagállamok globális stratégiák és célzott eszközök révén intézkedéseket hozzanak.

A mikrofinanszírozási eszköz pontosan az embereknek szól, célja, hogy választ adjon mindazoknak, akiket kizártak a banki hitelek piacáról és nehézségekkel küzdenek a munkaerőpiacra való belépés terén, projektet, gazdasági tevékenységet szeretnének elindítani, amely ugyanakkor egyéni bevétel generálására képes, és ezáltal hozzájárul az általános növekedéshez. Különösen, ha azt akarjuk, hogy a mikrofinanszírozási eszköz hatékony legyen és tartós eredménnyel járjon, a tagállamoknak megfelelően fel kell készülniük, többek között helyi igazgatási szintű csatlakozások létrehozásával, amelyek közvetlenebb kapcsolatban vannak a társadalmi válsághelyzetekkel, és ezen új eszköz könnyen hozzáférhetővé tételében való aktív szerepvállalással.

Fontos annak hangsúlyozása, hogy a mikrohitel eszközökkel finanszírozott tevékenységek hosszú távú hatékonysága és a társadalmi integráció teljes mértékű elérésének lehetősége nagymértékben függ az egyidejűleg szervezett iránymutatási, mentor- és képzési programoktól, amelyeknek kapcsolódniuk kell a mikrofinanszírozáshoz. Tekintettel ugyanakkor a mikrohitellel elérendő célkitűzésekre, ki kell emelni egy döntő jelentőségű intézkedést, nevezetesen a mikrofinanszírozási programok elérése terén a férfiak és nők esélyegyenlőségének aktív előmozdítását. Valójában mind a munkaerőpiachoz, mind pedig a hagyományos hitelpiachoz való hozzáférés terén a nők különösen hátrányos helyzetben vannak és hátrányos megkülönböztetést szenvednek.

Általánosságban megnyugtató, hogy a mikrohitel kérdésében az Európai Parlament egységes és azzal egyetért, és ellenzi az ilyen társadalmi-gazdasági háttérrel. Most a Tanácson és a tagállamokon a sor, hogy megmutassák, komolyak és elkötelezettek, és elősegítsék, hogy a pénzügyi helyzet megfelelő legyen.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Elnök asszony! Biztos úr! Hölgyeim és uraim! A Bizottság egy új finanszírozási eszköz, egy mikrofinanszírozási eszköz létrehozására tett javaslatot. A kezdeményezés jó és fontos, de elfogadhatatlan, hogy a Bizottság azt javasolta, hogy az ehhez szükséges forrásokat a már folyamatban lévő Progress programból kell elvenni. Szeretném emlékeztetni a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az emberek nem azért választanak meg bennünket ebbe a Parlamentbe, hogy bélyegzők legyünk. 2006 végén, amikor a Házban elfogadtuk a Progress programot, a tagállamok meghatározták saját céljaikat, és munkához láttak. A program megfelelő eredményekkel járt, és nincs ok arra, hogy azt gondoljuk, a program nem folytatódik 2013-ban bekövetkező befejezéséig.

A program azoknak az embereknek szól és szól, akik nehéz helyzetbe kerültek, és ez a program segítséget jelent számukra. Ma a gazdasági válság társadalmi válsággá női ki magát. A munkanélküliség hónapról hónapra emelkedik, és napjainkban a Progress intézkedéseire továbbra is szükség van. Ugyanakkor a Bizottság azzal az óhajjal áll elő, hogy csökkenteni kívánja a még végrehajtás alatt álló intézkedésekhez szükséges finanszírozási forrásokat. Az ilyen megközelítés felelőtlen és elfogadhatatlan. Biztos vagyok abban, hogy e Házban mindaddig nem hagyhatjuk jóvá a mikrohitel-finanszírozást, amíg nem világos, hogy honnan jön az ezen intézkedésekhez szükséges pénz – amíg nem világos, hogy a pénzeszközöket másutt, és nem azokban a tervezetekben fogják megtalálni, amelyeket a szenvedő embereknek szántak.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). - (LV) Elnök asszony! Az európai uniós államok gazdaságait még mindig a gazdasági világválság hatásai sújtják, de a válság a legkeményebben a kisvállalkozások fiatal vállalkozóit és vezetőit érinti, akiknek vállalkozói ötletei jelenleg a hitelezőktől nem kapnak támogatást. Gazdasági növekedés új munkahelyek teremtésével jön létre. Új munkahelyek akkor jönnek létre, ha a vállalkozások hozzáférnek a finanszírozáshoz, hogy elképzeléseiket valóra válthassák. Sajnos a jelenlegi válsághelyzetben a bankok nem akarnak kölcsönt adni a vállalkozásoknak, mert félnek a kockázattól. A magánforrások szintén elapadtak. Ilyen körülmények között általában a mikrovállalkozások és a fiatal vállalkozók szenvednek a leginkább. Vannak fejlesztési ötleteik, de nincsenek finanszírozási forrásaik, és világos, ha ezek a vállalkozások nem tudnak fejlődni, nem jönnek létre új munkahelyek; munkahelyek létrehozása azonban a gazdasági válságból való kilábalás előfeltétele.

E probléma egyik megoldása az európai mikrofinanszírozási eszköz, amely a tervek szerint a meglévő pénzforrások átcsoportosításával 100 millió eurót szán a mikrovállalkozások és az új vállalkozások fejlesztésére. A múlt évi, elsősorban a pénzügyi rendszer megmentése érdekében alkalmazott nagy ösztönzési csomagokkal ellentétben ez a program közvetlenül a vállalkozókat, nem pedig a bankokat célozza meg. Ez azt jelenti, hogy ez a pénz a legközvetlenebb módon segít új munkahelyek teremtésében, és serkenti a reálgazdaságot. Felhívom képviselőtársaimat, hogy e mikrofinanszírozási program létrehozása mellett döntsenek. Az Európai Unió országai most válságban vannak; Európának most új munkahelyekre van szüksége; azonnal új vállalkozói kezdeményezések támogatására van szükség.

Sylvana Rapti (S&D). - (EL) Elnök asszony! A pusztán tény, hogy a foglalkoztatási és társadalmi integrációs célú európai mikrofinanszírozási eszközt valamennyi képviselőcsoport elfogadja és jóváhagyja, bizonyítja, hogy milyen nagy szükség van erre a programra.

Nagyon fontos, hogy azok, akik munkanélkülivé váltak vagy akiket ez a veszély fenyeget, és a hagyományos banki piacokon nem találnak megoldást problémájukra, mikrokölcsönhöz vagy mikrohitelhez juthassanak.

Ahhoz azonban, hogy a mikrofinanszírozásra vonatkozó elképzelés a gyakorlatban is beváljon, a mikrofinanszírozásnak megfelelően kell működnie, és hamarosan működnie kell, tehát már csütörtökön, amikor a 2010-es költségvetésről szavazunk, „igen” kell mondanunk az első 25 millió euróra, amely a költségvetésből jön. Ez azonban még nem elég. Van egy másik 75 millió euró, amelyet véleményem szerint a költségvetésben kell megtalálni, mert ha a Progress programból vesszük el a pénzt, az egyszerűen azt jelenti, mintha a kevésbé szegényektől és kevésbé hátrányos helyzetűektől vennénk el, hogy odaadjuk a szegényebbeknek és a hátrányosabb helyzetűeknek.

Ha ez történne, az azt jelentené, hogy a mikrofinanszírozás rendszerét mint koncepciót alapvetően eltöröljük. Ne feledkezzünk meg arról, hogy a „Progress” alapvetően Európa társadalmi vetületében való fejlődés előremozdítását jelenti, és ha ez nem történik meg, és a „Progress-ből” vesszük el a pénzt, akkor visszaléptünk. Éppen ezért azt gondolom, hogy a Tanácsnak jóvá kell hagynia az Európai Parlament álláspontját.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). - (BG) Elnök asszony! Hölgyeim és uraim! Az Európai Unió több mint egy éve intézkedéseket fogad el a gazdasági válság leküzdése érdekében. Más intézkedésekkel ellentétben a mikrofinanszírozási eszköz valójában a munkaerőpiacra történő bejutás vagy az oda való visszatérés terén nehézségekkel küzdő, a társadalom leghátrányosabb helyzetű csoportjainak kíván segítséget nyújtani.

A szolidaritás, amely az Európai Unió egyik alapelve, azt diktálja, hogy ezek a csoportok különös figyelmet érdemelnek. Ezen eszköz iránt most nagy az érdeklődés, különösen Bulgáriában, és felteszem, hogy más országokban is ez a helyzet. Tájékozódok a kérdéssel, a viták kezdetétől, a médián keresztül, amelynek számos képviselője követi a téma alakulását. Az európai intézmények érdeke, hogy az EU polgárai előtt bizonyítsa, azonnali feladatunk, hogy foglalkozzunk azokkal, akiket érintett a válság, és foglalkozzunk a társadalom legszegényebb tagjaival.

Ez arról győzi majd meg az embereket, hogy az intézmények hatékonyak és közel vannak hozzájuk. Kétségek vannak akörül, hogy az eszköz képes-e valamennyi lehetséges ügyfél elérésére és kiszolgálására. A hitelhiány óriási, és hozzájárult a munkanélküliség emelkedéséhez. Valamennyi társadalmi kirekesztéssel fenyegetett munkanélküli megsegítéséhez 100 millió euró nem lesz elegendő. Végül is nem mindenki rendelkezik vállalkozás megteremtéséhez szükséges tudással; nem mindenkit lehet sikeresen képezni.

Fontos, hogy a döntés gyorsan megszülessen és a mikrofinanszírozási eszköz működése a lehető legszélesebb körben elinduljon annak érdekében, hogy az ötletekkel rendelkezők és a vállalkozni kívánók már most elindulhassanak, amikor a válság még mindig súlyos. A jövő évet a szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai évévé nyilvánították, hozzunk tehát megfelelő intézkedéseket, és ne késleltessük a fellendülési folyamat elindulását.

Horst Schnellhardt (PPE). - (DE) Elnök asszony! Hölgyeim és uraim! 2010-ben kétségtelenül láthatjuk a gazdaság és a pénzpiacok stabilizálódásának biztató jeleit, és szeretném arra is emlékeztetni önöket, hogy ezt csak európai szintű koordináció tette lehetővé.

Természetesen tapasztaljuk azonban a munkanélküliek számának növekedését, és számuk feltehetőleg a jövő évben még tovább nő. Ezért üdvözlöm ezt az önálló vállalkozást indítani szándékozókra szóló új finanszírozási eszközt. Közismert, hogy a kis- és középvállalkozások munkahelyeket teremtenek. Évek óta beszélünk az ezeknek a vállalkozásoknak nyújtott pénzügyi támogatásról. Minden évben megállapítjuk azonban, hogy a pénzeszközök nem oda kerülnek, ahová menniük kellene.

A múlt héten követhettem egy kísérleti projekt befejezését, és ezért nem volt idő arra, hogy az ott összegyűjtött tapasztalatokat e jelentésbe belefoglaljam. Ezért ezeket itt szeretném megemlíteni. A kísérleti projektben olyanok vettek részt, akik önálló vállalkozók vagy önálló vállalkozók kívánnak lenni, és ezeket az embereket egy éven át támogatták az önálló vállalkozóvá válás útján. Ez annyira sikeres volt, hogy azt kérem, ezt vegyük be ebbe a projektbe, más szóval, hogy a projekt ne csak finanszírozást nyújtson azoknak, akik önálló vállalkozók lesznek, hanem azoknak is, akik támogatják ezeket az embereket. Erre azért van szükség, mert a bankok, amelyek természetesen nem adnak nekik hitelt, e tekintetben látnak valamennyi kockázatot. Véleményem szerint ezzel a finanszírozással kiegyenlíthetjük ezt a kockázatot.

A másik pont, amely az erről folyó vitákban újra és újra felmerült, hogy a hitelek nem szabad alsó határt megállapítani. Most csak 5 000 eurós vagy ennél magasabb összegű hitelt lehet felvenni. Az embereknek nincs mindig szükségük ekkora összegre. Ezekben az esetekben jóval kisebb összegek is elegendőek, és ezt figyelembe kell vennünk ebben a programban.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). - (LT) Szeretném hangsúlyozni, hogy most az Európai Unió egyik legfontosabb feladata a hosszan tartó inaktivitás és a társadalmi válság miatti tömeges munkanélküliség féken tartása. Sajnálatos, hogy a háromoldalú megbeszélések során nem sikerült megállapodni a mikrofinanszírozás finanszírozási forrásáról. Ebben a nehéz társadalmi és gazdasági időszakban a Bizottság javaslata, hogy 100 millió eurót csoportosítsunk át a Progress költségvetéséből, nem lenne kielégítő megoldás, mivel nem csökkentené a leghátrányosabb helyzetű csoportok társadalmi elszigeteltségét. Meggyőződésem, hogy a mikrofinanszírozási eszköz hatékonyabb lesz, és el fogja érni célját, ha a nemzeti, regionális és helyi programok figyelembevételével koordinálják, és elegendő finanszírozást kap.

Azt is fontos figyelembe venni, hogy az európai jólét közvetlenül kapcsolódik a foglalkoztatáshoz és az álláskereséshez biztosított lehetőségekhez. Ezért javaslom, hogy a Bizottság ne csak azokat a személyeket vegye figyelembe, akiket a munkanélküliség fenyeget, hanem azokat is, akik nehézségekkel küzdenek a munkaerőpiacra való belépés vagy az oda való visszatérés terén. Számos képzett és keményen dolgozó polgárnak még a gazdasági recesszió kezdete előtt sem volt valódi lehetősége arra, hogy munkát találjon, ezért közülük sokan kivándoroltak az Európai Unióból. A társadalmilag hátrányos helyzetűek tekintetében arra kérem a Bizottságot és a Tanácsot, ne feledkezzen meg arról, hogy a fiatalokon kívül vannak más társadalmilag hátrányos helyzetű csoportok is, köztük nők, fogyatékkal élők és idős korúak, akiknek további foglalkoztatási garanciákra van szükségük. Tehát nincs más választás, minthogy további pénzeszközöket kell találni a mikrofinanszírozási eszközökhöz.

(A felszólaló hozzájárult ahhoz, hogy az eljárási szabályzat 149. cikkének (8) bekezdésében meghatározott két kártya eljárás értelmében kérdést intézzenek hozzá).

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). - (DE) Elnök asszony! Három vagy négy felszólalót hallhattunk a Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége európai parlamenti képviselőcsoportjából, akik azt mondták, hogy nem akarnak pénzt kivenni a Progress-ből. A módosítások szerint azonban az eszközt Progress-nek fogják hívni, és Berès asszony is azt mondta, hogy 60 millió euró a Progress-ből jön majd. Ez kétharmad! Szeretném megtudni, hogy valójában mi a szocialisták álláspontja. A Progress-ből kell-e az eszközt finanszírozni – igen vagy nem?

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). - (LT) Válaszul szeretném azt mondani, hogy számunkra a legjobb megoldás az lenne, ha további pénzeszközöket találnánk, mivel a Progress program lényegében ugyanannak a csoportnak szól, és ez azt jelentené, hogy ha nincsenek további finanszírozási források a hatás bizonyára nem érhető el. Ezért ülünk össze, és találunk megoldást, mert a munkanélküliség fájdalmas mértékben emelkedik, és ez valóban sok, már most küszködő embert érint.

Seán Kelly (PPE). - Elnök asszony! Az elmúlt évben az Európai Unióban három és fél millió ember veszítette el a munkáját. 100 millió euró nem fordítja meg ezt a helyzetet. Valójában, ha meggondolják, hogy a kis- és középvállalkozások százmillió embert foglalkoztatnak, ez munkavállalónként mindössze egy eurót jelent. Ez azonban csak a kezdet, és üdvözlünk kell, mivel, ahogyan Špidla biztos úr hangsúlyozta, a finanszírozás most a legnagyobb kérdés.

Szemléltetésként: a hétvégén tudomásomra jutott, hogy egy vállalat, amely jelentős megrendeléssel rendelkezett, amit három hónappal később kellett leszállítania, megkereste a bankját – azt a bankot, amellyel 15 éve kapcsolatban állt –, hogy finanszírozási forrást kapjon. Visszautasították. Közölték a vállalat igazgatójával, hogy ha jelzálogot jegyeztet be saját lakóházára, megkapja a hitelt. Megtette, és egy héttel később kapott egy levelet, amelyben visszavonták a folyószámlahitelt azzal az indoklással, hogy magas kockázatot jelentő helyzetben vannak. Ennek az lett az eredménye, hogy a vállalat bezárt, és 10 további embert elbocsátottak.

Ennek alapján azt a következtetést vonom le, amit Marian Harkin kollégám említett, hogy amennyiben lehetséges, ennek a finanszírozásnak a nem kereskedelmi bankokhoz, például hitelszövetkezetekhez kell mennie, amelyek, legalábbis országomban, minden városban megtalálhatóak és hatalmas munkát végeznek, miközben minden anekdotaszerű bizonyíték azt mutatja, hogy a kereskedelmi bankok, még az Európai Beruházási Banktól kapott finanszírozási forrásokkal rendelkezők sem adják tovább a támogatást, hanem saját pénzügyi helyzetük alátámasztásaként inkább maguknál tartják.

Emiatt a két ok miatt azt gondolom, hogy nem annyira arra kell nagyon figyelni, hogy honnan jön a pénz, hanem hogy hová megy. Ha a megfelelő emberekhez kerül, akkor talán ez a legjobb pénz amit valaha európai szinten elköltöttünk.

Végül szeretnék válaszolni Dartmouth úr eléggé meggondolatlan megjegyzésére, ami a kolduló kézre vonatkozott. Nem a kolduló kézről van szó. Arról van szó, hogy azokat kell segíteni, akik másokat segítenek abban, hogy munkahelyeket hozzanak létre és hogy foglalkoztatásban maradjanak. Büszkéek vagyunk és örülünk, hogy csatlakoztunk az euróhoz, és maradni is fogunk.

Iliana Malinova Iotova (S&D). - (FR) Elnök asszony! A Lisszaboni Szerződés szociális záradéka előírja, hogy az Európai Uniónak figyelemmel kell lennie a foglalkoztatásra, a szociális védelemre és a társadalmi kirekesztés elleni harcra.

Az Európát elárasztó gazdasági és pénzügyi válság súlyos emberi és társadalmi válsághoz vezetett, és ennek olyan következményei lesznek, amelyeket most még lehetetlen felmérni.

Eddig az erőfeszítések nagy része a bankok stabilizálására és a csődök megelőzésére összpontosult. A munkanélküliség megelőzését célzó intézkedéseken felül az Európai Unió gazdasági növekedését ismét elindító mechanizmust kell kidolgoznunk.

A Bizottság által alkalmazott mechanizmus célja egy olyan infrastruktúra létrehozása, amely viszont a polgárok számára munkalehetőséget teremt. Gyakorlati szinten egy ideiglenes stratégiából hosszú távú stratégiába léphetünk át. Ezt a mechanizmust gyorsan, 2010. januárjában be kell vezetni. Mai vitánkat és döntéseinket sok ember hallja, akik szenvednek az egyenlőtlenségtől, és sok fiatal is hallja, akik be akarnak lépni a munka világába, és akiknek mindössze segítő kezet kell nyújtanunk.

Szeretném ismételtelen megemlíteni a már elhangzott javaslatot, hogy erre a mechanizmusra egy különálló, 50 millió eurós költségvetési tételt kell létrehozni. Ez körülbelül 6 000 európai vállalkozó számára teszi lehetővé, hogy saját vállalkozást indítson, azt fejlessze és így új munkahelyeket teremtsen.

Ezenkívül, és ez a legfontosabb, elengedhetetlen a forráshoz jutás javítása, és mindenekelőtt a polgárok megfelelőbb tájékoztatása azokról a projektekről, amelyekre pályázhatnak.

Małgorzata Handzlik (PPE). - (PL) Elnök asszony! Európaiak százazrei a gazdasági válság hatásait az őket legkeményebben érintő módon érezték azáltal, hogy elveszítették állásukat. Az Európai Unió minden országában nőtt a munkanélküliségi ráta, és polgárainkat a válságnak ez az oldala nyugtalanítja leginkább. Elengedhetetlen segítség a pénzügyi intézmények elérése. Sajnos a segítség nem éri el időben a munkájukat elvesztő embereket, és ők fogják a legtovább érezni a mostani válság hatásait.

Ezért én is örülök a foglalkoztatási és társadalmi integrációs célú európai mikrofinanszírozási eszköz létrehozásának. Különösen érdemes megemlíteni, hogy ez az eszköz kapcsolódik a vállalkozói hajlandóság támogatásának általános célkitűzéséhez. Az ezen eszköz segítségével biztosított pénzeszközök új vállalkozások létrehozását fogják ösztönözni. Ez jó hír gazdaságunknak, mert a kis- és középvállalkozások képezik annak alapját, és a kkv-k munkahelyeket teremtenek.

Az eszköz tökéletesen beleillik a kisvállalkozói chartában szereplő vállalkozói hajlandóság támogatásának koncepciójába. Fontos, hogy a vállalkozások ezt a segítséget ne csak a kezdeti indulási, hanem egy későbbi szakaszban is megkapják, mert az ezen eszközökből származó pénzügyi források az azokat használó embereknek és a gazdaságoknak csak akkor válik javára, ha a létrehozott vállalkozások képesek megélni a piacon.

Remélem továbbá, hogy a vállalkozói hajlandóság, különösen a kkv-k tekintetében nem csak a válság alatt lesz vitatéma. A vállalkozói hajlandóságot átfogóan kell megközelítenünk, mert ezek a vállalkozások polgárainknak nem csak a válság idején biztosítanak munkahelyeket.

Silvia Costa (S&D). - (IT) Elnök asszony! Hölgyeim és uraim! Nagyon fontos lenne, ha 2010-re, a szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai évére létrejöhetne egy új közösségi finanszírozási eszköz, amely mikrofinanszírozásra szolgálna, és azoknak szólna, akik a bankrendszerhez való hozzájutásban hátrányos helyzetben vannak, de akiknek mikrovállalkozási terveik vannak.

Amint tudjuk, a mikrohitel a fejlődő országokban kiváló eszköznek bizonyult az önálló vállalkozói lehetőségek megteremtése és a szociális értékek elterjedése terén, különösen a nők esetében. Az Egyesült Nemzetek Szervezeténél és a Világbanknál új stratégiává váltak, de számos országban, számos európai

tagországban, többek között Olaszországban is pozitív eredményeket hoztak, különösen a bevándorlók, a nők és a fiatalok körében.

E jelentés elfogadásával a Parlament, egy súlyos gazdasági és pénzügyi válság közepette, nem csak stratégiai lehetőséget nyújt a társadalmi integrációra, hanem pozitív kihívást is a bankrendszernek, mivel új megközelítést és új erőket dolgoz ki nem profitorientált szervezetekkel, valamint helyi és nemzeti intézményekkel együttműködésben.

Üdvözlöm a sok módosítás elfogadását, amelyeken nem akarok ismét végigmenni, de azt szeretném mondani, hogy ma nem csak mikrohitel-forrásokat kérünk, hanem mikrohitel ...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Christa Kläß (PPE). - (DE) Elnök asszony! Biztos úr! Hölgyeim és uraim! A múlt hónapban a Bizottság ismertette új EU 2020 stratégiáját mint a lisszaboni célkitűzések folytatását, és többek között egy erősebb szociális Európa megteremtésére szólított fel.

Ha az európai polgárok tartós foglalkoztatására törekszünk, akkor különösen most, ebben a nehéz gazdasági helyzetben biztosítanunk kell, hogy az emberek maguk hajthassák végre saját, jó ötleteiket annak érdekében, hogy megteremtsék saját jövedelmüket. Az EU foglalkoztatási célú mikrofinanszírozási eszköze lehetőséget kíván biztosítani az újrakezdésre, és egyengetni kívánja a vállalkozás útját.

Az önfoglalkoztatáshoz vezető út gyakran szakaszokra osztott. A kezdeti kisebb beruházásokkal könnyebben meg lehet birkózni, mint nagy adóssághegyeket felhalmozni. Az önálló vállalkozás indításánál a kezelhetőbb kockázat olyan valami, amit különösen nők keresnek, és gyakran érdeklődnek kezdőtőke-finanszírozás után, hogy beindítsák a vállalkozást, és ha a vállalkozás jól megy, a terjeszkedéshez. A nők vállalkozásukkal együtt akarnak nőni. Ezért a polgároknak a lehető legkisebb hitelösszegeket kell ajánlani. Ezalatt a mikrohitelhez általában rendelkezésre bocsátott 25 000 eurónál jóval kisebb összegeket értek.

Különösen a gazdasági válság idején van szükség arra, hogy a szükséges likviditás a lakosság széles rétegeihez eljusson. Ha ez módot teremt a mikrohitelnek gyakran magas kamatlábainak és kezelési költségeinek alacsonyan tartására, akkor ez lehetőséget nyújt arra, hogy a gazdaság új ösztönzést kapjon.

Üdvözlöm a bizottsági javaslatban vázolt elképzelést. Az Európai Parlament szakbizottságai a finanszírozás kérdésében nem értenek egyet. Az európai politika joghatósága iránti kérdésfeltevés bizonyára megengedett ezen a területen. Az elsődleges felelősség a tagállamoké. Véleményem szerint azonban a közösségi foglalkoztatási és társadalmi szolidaritási program (Progress) pénzeszközei, amelyeket különösen itt javasolnak, lehetővé teszik, hogy az emberek önálló vállalkozásba kezdjenek.

Antonio Cancian (PPE). - (IT) Elnök asszony! Hölgyeim és uraim! Ma este olyan kérdésekről vitázunk, amelyek valóban társadalmunk központi kérdései – korábban szó volt a Globalizációs Alkalmazkodási Alap felhasználásáról, és a későbbiekben remélhetőleg a Progress-t vitatjuk meg. Ez az európai mikrofinanszírozási alap pedig ideális és alapvető fontosságú eszköz.

Úgy vélem, értelmetlen megismételni, hogy ez oldja meg vagy próbálja megoldani a leginkább rászoruló polgárok problémáit, ami a vállalkozás és a jövő tekintetében bizakodóbbá és reménytelibbé teszi őket, tehát véleményem szerint itt nem gondolunk azokra a károokra, amelyeket ez a tökéletes válságvihar okozott, és sokat hallunk a kilábalási stratégiáról, hogy hogyan lehet kijutni ebből a válságból. Csak akkor jutunk ki belőle, ha megoldjuk a foglalkoztatás problémáját, amely a mi tragédiánk, tehát törekednünk kell arra, hogy a dolgok a lehető leggyorsabban mozogjanak, és biztosítanunk kell, hogy ezen eszköz forrásaihoz szilárd garanciák álljanak rendelkezésre, mivel jóval nagyobb forrásokat kell mobilizálnunk annál, mint amelyekről ma este hallottunk, és semmiképp sem szabad az egyik eszközből a másikba irányítanunk a pénzt, mert mindháromnak szüksége van erre a pénzre.

Véleményem szerint ezt a 100 millió eurót egyáltalán nem szabad elvenni a Progress-ből, hiszen annak ugyanazok a célkitűzései, és inkább egy teljesen különálló, másik költségvetési tételt kellene létrehozni, és jóval nagyobb forrásokat kell biztosítani.

Pascale Gruny (PPE). - (FR) Elnök asszony! Biztos úr! Hölgyeim és uraim! Mindenekelőtt szeretnék köszönetet mondani az előadónak munkájáért, és képviselőtársainknak is az új mikrofinanszírozási eszköz létrehozása során végzett kemény munkájukért.

Ez az európai eszköz lehetővé teszi, hogy kisvállalkozások és a munkájukat elveszített emberek, akik saját kisvállalkozást akarnak alapítani, mikrohitelhez jussanak. A mostani gazdasági válságban a leghátrányosabb helyzetűek, különösen a munkanélküliek és a fiatalok a leginkább érintettek. Valójában ebben az évben az Európai Unióban 3,5 millió munkahely megszűnését regisztrálták. Az új eszköz elfogadásával ezek az emberek könnyebben jutnak vállalkozás alapításához vagy fejlesztéséhez, valamint vállalkozói álmaik megvalósításához szükséges tőkéhez. Nem szabad elfelejtenünk, hogy a mikrovállalkozások több mint harmadát munkanélküliek hozzák létre.

Régiómban gyakran fordulnak hozzám olyan polgárok, akik saját vállalkozásuk alapításához szeretnének segítséget kapni. Meggyőződésem, hogy ez az új kezdeményezés gyümölcsöző lesz a munkahelyek megőrzésében, és új munkahelyeket is létre fog hozni. A javaslat megkönnyíti a kisebb összegű beruházásokat, és lehetővé teszi a mikrovállalkozások növekedését.

Elnök asszony! Szeretném üdvözölni a mikrohitel valódi többletértékét, amely új támogatási intézkedésekkel, például képzéssel és mentorálással jár együtt, amelyek lehetővé teszik, hogy a legfiatalabbak és a munkanélküliek beruházási terveikhez garanciákat és támogatást kapjanak. Remélem, hogy a foglalkoztatás elősegítését célzó új eszközt a lehető leghamarabb elfogadják, valamint hogy a Parlament és a Tanács között megállapodás születik ennek az eszköznek az állandóvá tételéről, amely polgártársaink számára alapvető fontosságú, különösen most, a válság idején.

Hölgyeim és uraim, ne felejtjük el, hogy a kis- és középvállalkozások munkahelyeket teremtenek.

Raffaele Baldassarre (PPE). - (IT) Elnök asszony! Hölgyeim és uraim! A foglalkoztatási célú mikrofinanszírozási eszköz egy európai szinten elfogadott intézkedéssorozat része, amely esélyt ad a munkanélkülieknek az újrakezdésre, és megnyitja a vállalkozáshoz vezető utat Európa néhány leghátrányosabb csoportja, többek között természetesen a fiatalok előtt.

Az új hitellehetőség a jelenlegi, hitelszűke jellemezte környezetben bővíti az új vállalkozók számára elérhető célzott pénzügyi támogatások kínálatát. Az egyéni vállalkozókat és a mikrovállalkozások alapítóit az Európai Szociális Alap által nyújtott kamattámogatás mellett mentorálással, képzéssel, tanácsadással és kapacitásépítéssel is támogatni fogják.

Világos, hogy a jelenlegi korlátozott szintű banki hitelezés és a hitelhez jutás területén fennálló jelenlegi nehézségek közepette, ha társadalmunk leggyengébb csoportjai, a munkanélküliek és a hátrányos helyzetűek cselekedni szeretnének, vállalkozói tevékenységbe kívánnak kezdeni, azt határozottan támogatni kell, mert ez az egyik olyan eszköz, amely segíthet a pénzügyi válság természetes végkifejletének, nevezetesen a végtelen foglalkoztatási válságnak a leküzdésében. Bár látjuk a gazdasági fellendülés jeleit, a foglalkoztatás tekintetében a jelek még mindig negatívak.

Szükség van azonban arra, hogy a Progress pénzalapokból az átcsoportosítások változatlanok maradjanak abban az értelemben, hogy a Progress programból a forrásokat nem terelhetjük másfelé. Ezeket az erőforrásokat más forrásokból kell megszereznünk, és mindenekelőtt más európai kezdeményezésekkel kell összekötnünk azokat annak érdekében, hogy erős képet mutassunk, és az európai munkanélkülieket szolgáló határozott erőfeszítéseket tegyünk.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). - (FR) Elnök asszony! Biztos úr! Hölgyeim és uraim! A foglalkoztatás tekintetében e válságos időszakban szeretném felhívni figyelmüket a mikrohitel alapvető fontosságára. A mikrohitel a kockázatmegosztásnak és a finanszírozási eszközöknek köszönhetően, a vállalkozás elérhetővé tételével a munkanélküliek számára lehetővé teszi az újrakezdést.

Tekintettel a pénzügyi helyzetre és a nyújtott hitelek számának jelentős csökkenésére, támogatom az Európai Bizottság javaslatát, hogy létre kell hozni a leghátrányosabb helyzetű csoportoknak, különösen a nőknek, a fiataloknak és a munkanélkülieknek szóló mikrofinanszírozási eszközt.

Szeretném támogatni az Európai Néppárt Képviselőcsoportjában ülő kollégáimat, akik más képviselőcsoportokkal – szocialistákkal, liberálisokkal és konzervatívokkal – együtt kompromisszumos módosításokat nyújtottak be annak érdekében, hogy ez a mikrofinanszírozási eszköz a lehető leghamarabb, 2010-től létrejöjjön. Felszólítom továbbá a Miniszterek Tanácsát, hogy a jelenlegi válsághelyzetben találjon gyors megoldást a munkanélküliség leküzdésére, és biztosítson tartós megoldást ezen mikrohitel finanszírozására.

Artur Zasada (PPE). - (PL) Elnök asszony! A Progress program fontos kezdeményezés, amelynek célja, hogy a foglalkoztatás és a szociális ügyek területén segítse a tagállamokat célkitűzéseik hatékony megvalósításában.

A múlt héten a programbizottság tagjaival megbeszélést folytattam a Progress program végrehajtásáról. Következtetéseim a következők: Először is, a reklámkampány, amelynek a program lehetséges kedvezményezettjei számára be kellene mutatnia a program működési körét, nem eléggé látható módon folyik. Másodszor, a pályázatokra és az ajánlattételi felhívásokra vonatkozó információk csak három nyelven, angolul, németül és franciául érhetők el. Ez gyakorlati akadályt jelent azoknak, akik e nyelvek egyikét sem beszélnek. Úgy gondolom, hogy szükség van a promóciós kampány elveinek felülvizsgálatára. A lehető leghamarabb növelnünk kell a Progress program elismerését, és az egész Unióban terjeszteni kell a programmal kapcsolatos ismereteket.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - (RO) A foglalkoztatási és társadalmi integrációs célú mikrofinanszírozási eszköz támogatja, és támogatnia kell az egyszerű eljárások alkalmazását annak érdekében, hogy az érintettek hatékony módon részesülhessenek annak előnyeiből. Úgy gondolom azonban, hogy a mikrofinanszírozási eszköznek jobban kellene a munkájukat elvesztett emberekre és azokra összpontosítania, akik a hagyományos hitelpiachoz való hozzáférés tekintetében hátrányos helyzetben vannak, és akik saját mikrovállalkozást, többek között önálló vállalkozást akarnak alapítani, vagy a már meglévőt fejleszteni.

Véleményem szerint különös figyelmet kell fordítani a fiatalokra, akiknek a jelenlegi európai statisztikai adatok szerint sajnos még hosszabb idejű munkanélküliséggel kell szembenéznük, vagy akiket ideiglenesen alkalmaznak. Ezenkívül a megállapított költségvetés felhasználására vonatkozó éves jelentés a közeljövőben lehetővé teszi az alapos elemzést, és szükség esetén a költségvetés feltöltését. Pénzösszegek egyik programból a másikba történő átvitelével mindkettő tönkretételét kockáztatjuk.

Karin Kadenbach (S&D). - (DE) Elnök asszony! Ma tartottuk az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról szóló vitát, most pedig a mikrohitelről beszélünk. Az EU-ban a pénzügyi és gazdasági válság hatásainak leküzdéséhez és az európai munkaerőpiac serkentéséhez mindkét eszköz alapvető fontosságú.

Mindkét eszközre szükségünk van, hiszen nem mindenki alkalmas vállalkozónak. Nem lehet továbbá foglalkoztatáspolitikánk célja, hogy a korábbi munkavállalókból és nem önfoglalkoztató munkaerőből pusztán üzleti okokból új önálló vállalkozókat csináljunk. Ezekre az emberekre a „látszólag önálló vállalkozó” megnevezés illene inkább. A tagállamoknak e tekintetben megfelelő övintézkedéseket kell hozniuk. Mindazoknak azonban, akik fel akarják vállalni az önfoglalkoztatással járó kihívást, rendelkezésükre kell bocsátani a forrásokat, hogy saját vállalkozást indíthassanak, vagy hogy a meglévőt fejleszthessék. Emellett azonban továbbra is biztosítani kell – és ez az Európai Parlament és a tagállamok feladata – a szokásos szociális biztonságot. Az új ötletekhez új pénzre van szükségünk.

Zigmantas Balčytis (S&D). - (LT) Úgy gondolom, hogy ma az európai parlamenti képviselőknek egyhangúlag az a véleményük, hogy erre a mikrofinanszírozási támogatási eszközre most nagy szükség van. Az élet- és munkakörülmények alapvetően megváltoztak, és a munkanélküliség veszedelme – amely szinte valamennyi államot sújtott – arra kényszerít bennünket, hogy bizonyos támogatási eszközök módosítására vonatkozó javaslatokat terjesszünk elő. Eddig a legtöbb pénzügyi támogatást nagyvállalatok és szervezetek számára irányozták elő, és sokszor hangsúlyozták, hogy mostanáig a közönséges európai uniós polgároknak kevés vagy semmi esélyük nem volt pénzügyi támogatásra. Úgy vélem, hogy a Bizottság jövőbeli megoldása, hogy az Európai Parlamenttel együtt megállapodásra törekszik, alapvető fontosságú. 100 millió csak a kezdet. Ez egy első próbálkozás, de meggyőződésem, hogy ez a próbálkozás sikeres lesz.

Vladimír Špidla, a Bizottság tagja. - (CS) Hölgyeim és uraim! A vita világosan bizonyította, hogy a Parlament támogatja a mikrofinanszírozási eszközt, és úgy gondolom, hogy a kérdés lényegét tekintve nincsenek alapvető viták. Azt is gondolom továbbá, hogy a kérdés lényegét tekintve a Tanács álláspontjához igen közel állnak.

A finanszírozás kérdése az, amely továbbra is nyitott. Természetesen a finanszírozás kérdése is az együtdöntési folyamat része, ami azt jelenti, hogy nagy szükség lesz arra, és kívánatos lesz, hogy kompromisszum szülessen, és örülök, hogy a vita jelzés volt arra, hogy teljes mértékben készen állnak a Tanáccsal folytatott tárgyalások haladéktalan lezárására. Ugyanakkor a vitából kiderült, hogy néhány területen van lehetőség kompromisszumra.

A vita során gyakran említették és gyakran kritizálták a Bizottságot a Progress program, illetve a program ezen új eszköz keretében történő alkalmazásával kapcsolatban. Meg kell mondanom, hogy a Bizottság nem egy egyszerű kérdés előtt állt, mert vagy a meglévő költségvetés keretén belül vagy az intézményközi megállapodás keretén belül kellett mozognia. Csak azt a pénzt tudta felhasználni, amely rendelkezésre állt. A Progress program forrásainak használatát érintő döntésünk mérlegelésekor igen alaposan átgondoltuk a

következményeket, és arra a megállapításra jutottunk, hogy bár nem volt ideális megoldás, valószínűleg ez volt az egyetlen lehetséges megoldás.

Többször elhangzott a vitában, hogy ez valamiféle bűvészmutatvány vagy a pénz egyik zsebből a másikba való áttétele. Nem erről van szó, hiszen minden elemzés egyértelműen igazolja, hogy a mikrohitel elv keretén belül felhasznált forrásoknak becslések szerint ötszörös szorzó hatásuk van. Más programban ezek a források 1-es indexet érnének el, miközben a mikrohitel programban ez az index elvileg legalább 5-ös. Ebből a szemszögből nézve nem csak az egyik zsebből a másikba való áttételről van szó, hanem a források újfajta felhasználásáról. Szeretném megismételni, hogy nem volt könnyű döntés, és azt sem gondolom, hogy ez volt az egyetlen döntés, és a kompromisszumról szóló vitában, biztosan találnak elfogadható alapot, vagy legalábbis remélem.

A mikrohitelre vonatkozó elképzelés azon a világos megállapításon alapul, hogy a jelenlegi pénzügyi rendszer nem biztosít elegendő forrást különösen a kis- és középvállalkozásoknak, más szóval a rendszer nem használja ki azt az emberi tőkét, amely az úgynevezett hátrányos helyzetű csoportokhoz tartozó emberekben rejlik. Úgy vélem, hogy ez a lehetőségek elvesztegetése, és ezért örülök, hogy a Bizottság javaslatot tett erre az eszközre, és annak is örülök, hogy a Parlament ezt ily nagyra értékeli.

Amint már említettem, az elképzelés az, hogy kihasználjuk azt az emberi tőkét, amely azokban az emberekben rejlik, akik normál esetben nem tudnák tőkéjüket ilyen vállalkozói módon kihasználni. Nagyon fontos azonban az idő kihasználása is. Véleményem szerint a túlságosan hosszú vita ezen eszköz valódi értelme ellen való lenne, hiszen válság idején különösen szükség van rá. Azt is gondolom, hogy olyan időkben is szükség lesz rá, amikor nem lesz válság, és az európai munkaerőpiac és gazdaságpolitika állandó elemévé válik.

Kinga Gőncz, előadó. – (HU) Köszönöm a támogató megjegyzéseket és a hozzászólásokat. Hadd osszam azok véleményét, akik családásukat fejezték ki a Tanács mindenfajta kompromisszumkésztségének a hiánya miatt és hadd mondjam biztos úrnak is azt, hogy az, hogy ha Progress-forrásokat csoportosítunk át, kizárólag Progress-forrásokat, annak az üzenete az, hogy a társadalmi befogadást szolgáló források esetében csak akkor tudjuk elképzelni a legesendőbbek támogatását, hogy ha a forrásokat ugyanezt a célt szolgáló helyről vesszük el. Semmi másfajta forrást nem tudunk találni. Azt gondolom, hogy ez elfogadhatatlan.

Az együttdöntés azt is jelenti, hogy mindenkinek, mindegyik félnek lépéseket kell tenni. A Parlamentnek több ajánlata és több javaslata volt ezzel kapcsolatban, miközben a Tanácsnak és a Bizottságnak nem volt olyan javaslata, ami segítette volna a megállapodást. Hadd mondjam el Elisabeth Schroedternek, hogy az, hogy itt a Progress-t védjük – ez egy közös meggyőződésünk, hogy ebben mégiscsak hajlandók vagyunk kompromisszumra – abban az a meggyőződésünk fejeződik ki, hogy ennek a programnak mihamarabb létre kell jönnie.

Akkor segítség ténylegesen, hogy ha ez 2010 elején el tud indulni. Akkor, hogy ha a Parlament ezt megszavazza ezen a héten, akkor a maga részéről megtette azt, amit tud tenni ahhoz, hogy 2010 elején elinduljon ez a program, hisz a következő évre a 25 milliót a Parlament a saját forrásaiból meg fogja szavazni feltehetően, és hogy ha az összegezt megszavazza a Parlament, akkor ez elegendő ahhoz, hogy a Bizottság megkösse azokat a megállapodásokat, amelyekkel indítható a program.

Azt gondolom, hogy ebben kifejeződik a Parlament konstruktivitása. Mindenképpen nagyon fontosnak tartom a társadalmi befogadás szempontjából ezt a programot, és szeretném kérni képviselőtársaimat arra, akik ezt támogatták, hogy ne a Progress-programból vegyünk el teljes forrást, hogy a saját kormányaiknál is lobbizzanak ezért, hisz a Tanácsban ezeknek az országoknak a kormányai ülnek

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra holnap kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Corina Crețu (S&D), írásban. – (RO) A gazdasági válság erősen érezhető társadalmi válsággá vált, amelyre még nem találtunk megoldást. Sajnos, az egyik jelzőszám, amely a fellendülés elindításában segítséget nyújthatna, a hitelezés szintje, az euróövezetben elérte az 1991 óta legalacsonyabb szintet, és az új tagállamokban, ahogy Romániában is, példátlan összeomlás jellemzi. Ez az egyik elem, amely kétségessé teszi a recesszió jövőbeli legyőzését. Ezek figyelembevételével nagyra értékelem az Európai Bizottság üdvözlendő javaslatát a mikrofinanszírozási eszköz létrehozásáról.

A társadalmi integráció hatékonyságának biztosítása érdekében azonban az eszközt egy külön költségvetési tételben kell szerepeltetni. A pénzeszközök Progress programból történő átcsoportosítása befolyásolná a program közösségi fellépésre vonatkozó specifikus iránymutatásait, és vészjelzést küldene egy európai végrehajtó testület szociális nyitottságáról, amely eddig sajnos a kellő társadalmi részvétel kimutatása tekintetében rendkívül visszafogott volt.

A válság a hátrányos helyzetű emberek minden kategóriáját érinti, és nem hagyhatjuk figyelmen kívül a fiatalokat érintő súlyos munkanélküliséget. Gazdasági és társadalmi szinten, demográfiai szempontból és a bűncselekményeket tekintve számos következménnyel jár, hogy Európában minden ötödik fiatalnak nincs munkája. Ezért az a véleményem, hogy jobban kell összpontosítanunk arra, hogy növeljük a fiatalok munkaerőpiacra való belépésének az esélyeit.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), írásban. – (RO) Tavaly ősz óta több mint 5 millió európai polgár veszítette el munkáját, így Európában összesen 22,5 millióra nőtt a munkanélküliek száma. Ilyen körülmények között nem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy a fiatalokat érintő munkanélküliség szintje igen magas. Nagyon aggasztó, hogy Európában minden ötödik fiatalnak nincs munkája, ami gazdasági és társadalmi szinten, demográfiai szempontból és a bűncselekményeket tekintve számos következménnyel jár. Néhány országban a munkanélküli fiatalok aránya még a nemzeti munkanélküliségi rátánál is magasabb. Például három litván fiatalból egy munkanélküli, miközben a 25 év alatti spanyol polgárok 43%-át érinti ez a probléma. Úgy gondolom, hogy több figyelmet kell fordítani a fiatalokra. Ebben a tekintetben az Európai Bizottság kezdeményezése a mikrofinanszírozási programokról, amelyeket külön költségvetési tételben kell szerepeltetni, segíteni fogja a fiatalok ösztönzését és motiválását a munkaerőpiacra való belépésre, csökkentve ezáltal az e csoporton belül megnövekedett munkanélküliségi rátát.

Iosif Matula (PPE), írásban. – (RO) A mikrohitelek kínálatának fellendítése érdekében fokozni kell az európai uniós és a nemzeti szinten kifejtett jelenlegi erőfeszítéseket. Az európai mikrofinanszírozási eszköznek hasznos támogatást kell nyújtania azoknak a munkanélkülieknek és hátrányos helyzetűeknek, akik mikrovállalkozásokat szeretnének alapítani vagy működtetni. Úgy gondolom, hogy az európai mikrofinanszírozási eszköz számára külön hitelkeretet kell biztosítani, mivel e rendszer kedvezményezettjei nem ugyanazok mint a Progress program kedvezményezettjei. A Progress program pénzeszközeit semmilyen körülmények között sem szabad csökkenteni ebben a válságos időszakban, mivel azok a leghátrányosabb helyzetű csoportokat célozzák meg. Úgy gondolom továbbá, hogy az európai mikrofinanszírozási eszköz számára kellően nagy költségvetést kell biztosítani annak érdekében, hogy valóban hatékony legyen a foglalkoztatás és a társadalmi integráció tekintetében meghatározott céljai elérésében. A tagállamoknak és az egész EU-nak folytatnia kell a Progress program hatékony végrehajtását a gazdasági világválság időszakában.

19. Játékok biztonságossága (vita)

Elnök. - A következő napirendi pont a Bizottság nyilatkozata a játékok biztonságosságáról.

Günter Verheugen, a Bizottság alelnöke. – (DE) Elnök asszony, tisztelt képviselők, mindig karácsony előtt tartunk vitát a játékokról, és ez helyes is, hiszen az embereket ilyenkor érdeklik leginkább a játékok. Hálás vagyok, hogy idén ismét megvitatjuk ezt a témát, hiszen a játékok biztonságossága a Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot egyaránt érdekli, és mindannyian magas elvárásokat támasztunk ezen a területen.

A ma esti vitát az egyik tagállamban, Németországban közzétett sajtójelentések váltották ki. A sajtójelentések a Szövetségi Kockázatelemző Intézetől (Bundesinstitut für Risikobewertung) és a Műszaki Felügyeleti Egyesülettől (Technischer Überwachungsverein) származnak. Egyik intézet sem kereste meg közvetlenül a Bizottságot. Eddig a német kormány sem fordult ebben az ügyben a Bizottsághoz. Tehát mi sem tudunk többet, mint ami a két intézet sajtónyilatkozataiból és a német médiából tudható. Azonban ettől függetlenül komolyan kell venni ezt a témát, és meg kell vitatni még akkor is, ha csak sajtójelentésekre hagyatkozhatunk.

A rendelkezésünkre álló jelentésekben olvasható elemzésből az derül ki, hogy négy különböző témával kell foglalkoznunk. Az első egy könnyen megválaszolható kérdés. A német Műszaki Felügyeleti Egyesület állítása szerint a német piacon a tesztelt játékok jelentős hányada nem felel meg az Európai Unió jelenlegi jogi rendelkezéseinek. Hölgyeim és uraim, erre az esetre teljesen világos szabályok vonatkoznak. Ha egy tagállam ilyen megállapítást tesz, akkor kötelessége erről késedelem nélkül informálni a többi tagállamot és az Európai Bizottságot, valamint megtenni a szükséges intézkedéseket. Ezek akár olyan messzire is mehetnek, hogy azonnal visszavonják a piacról az érintett termékeket, méghozzá egész Európában; ha pedig a termékeket az Európai Unión kívül gyártották, akkor importtilalmat rendelnek el. Remélem, hogy a német hatóságok

nagyon sürgősen értesíteni fogják a többi tagállamot és a Bizottságot a RAPEX segítségével. Amennyiben importtilalomra lenne szükség, itt és most biztosítom Önöket arról, hogy a Bizottság az ilyen importtilalmakat közvetlenül és késedelem nélkül el fogja fogadni. De amint mondtam, a német hatóságok egyelőre nem juttattak el hozzánk erre vonatkozó információt.

A piaci felügyelet – ezt ezen a ponton nagyon világossá kell tenni – a tagállamok kizárólagos felelőssége. Sem az Európai Bizottság, sem a Parlament, sem a Tanács nem rendelkezik piacfelügyeleti eszközökkel. Ilyenekkel csak a tagállamok rendelkeznek. Azonban törvényileg – többek között a játékok biztonságáról szóló, hatályos irányelvben is – előírt kötelességük, hogy a piaci felügyeletet végrehajtsák. A Németországból érkező híreket olvasva kétségesnek tartom, hogy az ország piaci felügyelete képes eleget tenni a játékok biztonságáról szóló irányelv követelményeinek. Erre csak azt tudom mondani, hogy a német kormánynak kötelessége biztosítani azt, hogy a német piacfelügyeleti hatóságok eleget tudjanak tenni ezen követelményeknek. Tehát az első kérdést szerintem világosan meg lehet válaszolni.

A második kérdés is egyszerű. Ez egy régi téma, amelyről a Parlament intenzív vitát folytatott a játékok biztonságáról szóló irányelv elfogadásakor, majd a döntő szavazáson név szerinti szavazással világos és egyértelmű többségi döntés született a Parlamentben. A kérdés a játékok harmadik szerv általi kötelező tanúsítására vonatkozott. Ezt a javaslatot Németország terjesztette elő. A javaslat mögött a német Műszaki Felügyeleti Egyesület állt. A javaslatot joggal utasították el, mert a harmadik szerv általi tanúsítás egyáltalán nem jelentene nagyobb biztonságot a játékok esetében, amelyek műszakilag általában nem túl bonyolultak, mivel ilyen esetekben a prototípust tanúsítják.

Azonban ahogy a gyakorlatból tudjuk, a játékok esetén nem a prototípussal van probléma, hanem azzal, hogy az általunk szabott magas követelményeket az összes beszállító és a beszállítói lánc minden tagja a teljes gyártási folyamat során valóban betartja-e. És mint minden más területen, a játékok esetén is ahhoz az elvhez tartjuk magunkat, hogy a gyártónak kell a teljes felelősséget vállalnia azért, hogy a termék megfeleljen a hatályos előírásoknak. Nem hagyhatjuk, hogy a gyártók – legyenek azok a világ bármely részén – kibújjanak e felelősség alól.

Ha egy adott országban probléma van a megbízhatósággal, akkor az adott országgal beszélni kell a gyártási körülmények javításáról, és az Európai Bizottság éppen ezt teszi. Természetesen Kínáról beszélek. Szoros és intenzív kapcsolatot építettünk ki Kínával arra a kérdésre vonatkozólag, hogyan tudnánk valóban biztosítani azt, hogy Kínában, amely messze a világ legnagyobb játékgyártója, a gyártási körülmények megfeleljenek az általunk szabott feltételeknek. Történt már bizonyos előrelépés, de nyilvánvaló, hogy még további erőfeszítésekre van szükség.

A harmadik téma a játékok tartalmazta vegyi anyagokra és nehézfémekre vonatkozik. Ez nehéz és kényes téma. A játékok biztonságosságáról szóló irányelv kidolgozásakor azt a politikai iránymutatást adtam kollégáimnak, hogy a lehető legszigorúbb szabályokat kell bevezetni – a lehető legszigorúbbakat! Ezt a nézetet a Tanács és a Parlament is osztotta. Ez azt jelenti, hogy a játékok biztonságosságáról szóló, 2011-től lépésről lépésre bevezetendő új irányelv által meghatározott határértékek megfelelnek a tudomány akkori – az irányelv elfogadásakor ismeretes – legfejlettebb szintjének.

Azonban tudva, hogy itt egy folyamatosan változó területről van szó – hiszen a tudomány folyamatosan fejlődik, mindig újabb és újabb kutatási eredmények és felismerések vannak –, tudatosan úgy alakítottuk az irányelvet, hogy a Parlament részvételével történő bizottsági eljárás révén nagyon gyorsan módosítani lehessen azon új tudományos felismerések alapján, amelyek korábban nem ismert kockázatokra és túl magasan megállapított határértékekre mutatnak rá. Az Európai Parlament által elfogadott, jelenlegi jogi helyzet szerint az illetékes tudományos bizottság bevonása szükséges a termékek jelentette kockázatok megállapításához.

Ebben az évben kétszer kaptunk olyan információt, hogy új felismerések születtek. Első alkalommal ez év tavaszán Németország élelmezési, mezőgazdasági és fogyasztóvédelmi minisztere fordult hozzám levélben. A levél témája a kadmium volt. Azonnal intézkedtem a téma tudományos bizottság elé való terjesztéséről, és nemcsak a kadmiumot, hanem a többi nehézfémeket illetően is. Vizsgálataik eredményeit 2010 első felében várjuk – legkésőbb június végére. Ha a vizsgálatok megerősítik az új felismeréseket, akkor azonnal javaslatot fogunk előterjeszteni a még nem hatályos irányelv szigorításáról, hogy 2011-ben a lehető legszigorúbb határértékekkel léphessen életbe.

A második eset bonyolultabb, és nehezebb elmagyarázni. A többgyűrűs aromás szénhidrogénekről (PAH) van szó, amelyekkel nap mint nap körül vagyunk véve – nem is tudjuk, mi mindennel kerülünk kapcsolatba. Ebben az esetben is arra vonatkozó információt kaptunk, hogy a többgyűrűs aromás szénhidrogének

határértékei esetleg túl magasak. A tudományos bizottság ezt is megvizsgálja. Az eredményeket még időben meg fogjuk kapni, hogy megtehessek a szükséges korrekciókat.

Ezen a ponton hadd hangsúlyozzam, hogy itt egy olyan problémáról van szó, amelyet mi, politikusok nem igazán tudunk megoldani. Itt rendkívül bonyolult szakmai kérdésekről van szó. Teljesen őszintén bevallom Önöknek, hogy nem mindig értem a hozzám benyújtott, rendkívül bonyolult elemzéseket. Nem hiszem, hogy nagyon sok parlamenti képviselő állíthatná magáról – még ha mindenki itt is lenne ma este –, hogy érti. Nem is érthetjük, hiszen nincs meg hozzá a szükséges képzettségünk. Ezért bizonyos fókig a szakértőkre kell hagyatkoznunk. És ez okozza a problémát.

Természetesen mindannyian tudjuk, hogy a tudománytörténetben számos példa van arra, hogy egy általánosan elfogadott tan később helytelennek bizonyul. Tehát arra is számos példa van, hogy az úgynevezett kisebbségi vélemény végül igaznak bizonyul. Hogyan tudnánk mi, politikusok eldönteni, kinek van igaza, ha a tudósok között sincs egyetértés? Nem tudjuk eldönteni, és ezt a politikai munkánkból adódó kockázatot nem kerülhetjük el.

Az a szabály, hogy az európai intézményeknek ilyenkor az illetékes tudományos bizottságok ajánlásait kell követniük, és így tettünk ebben az esetben is. Azonban szeretném teljesen nyíltan elmondani, hogy ezt a kérdést olyan komolyan veszem, hogy a Bizottság is nagyon komolyan vesz mindenféle arra utaló, akár jelentéktelennek tűnő információt – legyen az akár csak egy sajtóban megjelent információ –, hogy esetleg új felismerések állnak rendelkezésre, és ezeket az információkat továbbítjuk a tudósoknak.

Az utolsó téma elég dühítő. El kell mondanom, hogy egy tagállam kormányzati intézményétől elvártam volna, hogy betartsa a tudományos etika minimális követelményeit. A Szövetségi Kockázatelemző Intézetnek a német média által felkapott állítása, mely szerint a többgyűrűs aromás szénhidrogénekre vonatkozó határérték az abroncsok esetén százszor szigorúbb, mint a gyermekjátékok esetén – nos, ez az állítás egyszerűen aljas rágalom. Egyszerűen aljas rágalom, és az ottani tudósok tisztában vannak ezzel.

Az igazság az, hogy az abroncsgyártásra, különösen az ott használt olajokra érvényes szabályok a REACH és a játékok biztonságosságáról szóló irányelv előtti időből származnak, és hogy esetükben ezen anyagok egyikét vették referenciaértéknek. Ez a referenciául választott anyag azonban kb. száz másik anyagot is képvisel. Tehát a referenciaértéket meg kell szorozni százszal. Így pontosan azt a küszöbértéket kapjuk, amely az Európai Unióban belül a többi termékre is érvényes.

Más szóval: az abroncsgyártásban használt bizonyos olajokra vonatkozó küszöbérték megállapításakor a termékben még mérhető legkisebb olajtartalmat veszik figyelembe, és ez ugyanígy van a játékok esetén is. A legkisebb még mérhető tartalom alapján állapítják meg a küszöbértéket. Felszólítom a Szövetségi Kockázatelemző Intézetet félrevezető és tarthatatlan állítása visszavonására. Tűrhetetlen, hogy ilyesmikkel kell foglalkoznunk.

Ami a játékok biztonságosságáról szóló irányelvet illeti, összefoglalva elmondanám, hogy olyan dokumentumot dolgoztunk ki, amely legjobb tudásunk és hitünk szerint megfelel annak, ami a dokumentum elfogadásakor rendelkezésre állt. Ezenkívül a dokumentum kerete olyan, hogy bármikor bele lehet foglalni az új felismeréseket, tehát a játékok biztonságosságával kapcsolatos követelményeinket mindig módosítani lehet a tudomány és kutatás legújabb állásának megfelelően.

Andreas Schwab, a PPE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony! Biztos úr! Szeretnék őszinte köszönetet mondani nyilatkozta világosságáért és hitelességéért a vita tárgyát képező határértékek tekintetében. Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoport nevében – annak idején a mi sorainkból került ki a játékok biztonságosságáról szóló irányelv előadója is, Marianne Thyssen személyében – szeretném világosan kijelenteni, hogy a veszélyes anyagok tekintetében teljes védelmet akarunk megvalósítani és fenntartani. Tudjuk, hogy ezen a területen különös felelősséget viselünk gyermeink egészségéért és így a jövőnkért.

Különösen ilyenkor, karácsony előtt – ahogy a biztos úr is említette – szükséges, hogy a szülők és nagyszülők biztosak lehessenek abban, melyik játék biztonságos gyermeik és unokáik számára, és hogy mely játékokat vehetik meg nyugodtan nekik. Akárcsak a biztos úr, én is felszólítom a tagállamok – különös tekintettel Németországra – piacfelügyeleti hatóságait kötelességeik teljesítésére és a veszélyes játékok eltávolítására a piacról. Úgy gondolom, hogy annak idején helyesen döntöttünk, amikor nem fogadtuk el a harmadik szerv általi tanúsítást a játékok általános értékelési kritériumaként.

Ahogy a biztos úr említette, a határértékekkel kapcsolatban egy éve hasonló felhívás történt. Akkor én fordultam Önhöz levélben, és arra kértem, hogy terjessze az ügyet a tudományos bizottság elé, és nagyon

hálás vagyok, amiért ezt meg is tette. Abban az időben megpróbáltam Németországból több tudományos véleményt is beszerezni, és azóta ezeket meg is kaptam. Szeretnék idézni a *Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt Stuttgart* (Stuttgarteri Kémiai és Állategészségügyi Kutatóintézet) tanulmányából: „Végeredményben nehéz szakmailag megítélni az új irányelv magasabb kioldódási határértékeit és azok összevetését a DIN EN 71 3 régi, tizenöt éves értékeivel.”

Azt hiszem, ezzel érthetővé teszem, hogy nem arról van szó, hogy a tudományt pusztán kifogásként használjuk arra, hogy azt mondhassuk, hogy nem akarjuk a kérdést közelebbről megvizsgálni, mert nem akarjuk megérteni. Itt valóban arról van szó, hogy a szakértők között, különösen az egyik német intézetben, komoly vita folyik. Ennek ellenére arra szólítom fel a biztos urat, hogy tegyen meg minden tőle telhetőt annak érdekében, hogy az érintett tudományos intézetek működjenek együtt az objektív tudományos vélemény kialakításában.

Sylvana Rapti, az S&D képviselőcsoport nevében. – (EL) Elnök asszony! Az év ezen szakában a szülők mindig tesznek róla, hogy a Jézuska megkapja a gyerekek leveleit. A gyerekek leveleikben játékokat kérnek. Ezek között a játékok között ott lehet ez is, és lehetséges, hogy ez is a közé a 104 játék közé tartozik, amelyeket a fogyasztási cikkek tartalmazta veszélyes anyagok vizsgálatáért felelős német szövetségi intézet ellenőrzött.

A biztos úr tulajdonképpen szemrehányást tett az intézetnek munkája elvégzéséért. Aztán a tudósokat okolta. És a tagállamok mulasztását is hangsúlyozta, mivel ők felelősek a felügyeletért. Mindezt nagy érdeklődéssel hallgattam, mint ahogy azt is, hogy a biztos úr nagyon őszintén és megbízható adatok alapján folyamatosan hangsúlyozta, hogy az előző irányelveken hébe-hóba javítottak az új adatok alapján. Egyedül ez a tény is igazolja, hogy a német szövetségi intézet jól végzi a munkáját. Ezt ne felejtsük el.

Ahogy Önök is tudják, az irányelv 2011-ben lép életbe, a vegyi anyagokra nézve pedig 2014-ben. És még valami: december 17-én, azaz holnapután, minden tagállam a Bizottság elé terjeszti a piacfelügyeleti rendelet tervezetét.

Ezek a rendeletek közvetlen kapcsolatban állnak a karácsonyi bevásárlással. Közvetlen kapcsolatban állnak gyermekeink egészségével, akik az általunk vásárolt játékokkal játszanak. Végetetül elmondanám, hogy nagyon fontos, hogy a játékokról szóló vitát ne mindig az év ezen szakában tartsuk. Egész évben foglalkoznunk kell a játékokról és az azok biztonságosságáról szóló vitával. Ez a Bizottság felelőssége.

Jürgen Creutzmann, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony! Biztos úr! A Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport támogatja a német Szövetségi Kockázatelemző Intézet véleményében kifejezett nézeteket, amelyek szerint a rákkeltő anyagok megítélésében az ALARA-elvet kell alkalmazni, ami azt jelenti, hogy az ésszerűen elérhető legalacsonyabb szintet kell alkalmazni.

Másodszor, ebből szükségképpen adódik, hogy a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy a játékok biztonságosságáról szóló irányelvben meghatározott határértékek megfelelnek-e ennek az elvnek.

Harmadszor pedig, amennyiben nem, akkor felszólítjuk a Bizottságot annak biztosítására, hogy a játékok biztonságosságáról szóló irányelv 2011-ben történő életbe lépéséig változtassa meg az irányértékeket oly módon, hogy teljes mértékben ki legyen zárva a gyermekek egészségének lágyító anyagok általi veszélyeztetése.

Negyedszer pedig, a játékok hozzáférhető részeire alkalmazni kell a játékok biztonságosságáról szóló irányelvbe foglalt elvet, amely szerint tilos a potenciálisan rákkeltő, mutagén vagy a reprodukciót potenciálisan károsító anyagok használata. Ezt a meghatározott irányértékek révén kell elérni, máskülönben haszontalan az egész irányelv.

Ötödször pedig, mindehhez jobb és hatékonyabb piaci felügyeletre van szükség, mivel általában az EU-ba importált játékok esetében áll fenn az Unió megszabta határértékek túllépése. A hatékony piaci felügyelet ugyanakkor az EU-ban gyártott játékok ellenőrzését is lehetővé tenné annak megállapítása érdekében, hogy vajon ezek megfelelnek-e a határértékeknek.

Hatodszor pedig, teljességgel megengedhetetlen lenne, hogy az EU-ba irányuló importra alacsonyabb normák legyenek érvényesek, mint pl. az USA-ba irányulóra. Azonban véleményem szerint teljességgel helytelen út lenne az Ilse Aigner német élelmiszer-, mezőgazdasági és fogyasztóvédelmi miniszter által hangoztatott fenyegetés, amely szerint a tagállamok adott esetben egyénileg is betilthatnák az úgynevezett „toxikus játékokat”. Ezzel csak gyengítenénk a bizalmat belső európai piacon. A nemzeti populizmus nemcsak az európai intézményekbe vetett bizalmat rombolja le, hanem a német kormánynak is árt, hiszen az elfogadta a játékok biztonságosságáról szóló irányelvet.

Heide Rühle, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony! Biztos úr! Annak tisztázása érdekében kértük ezt a vitát, hogy az említett állításokból melyek igazak, és melyek pusztán az olcsó populizmus eszközei. Ez volt a háttér. Azt vártuk, hogy a Bizottság már korábban a sajtóhoz fordul, de ha ezen a vitán sikerül tisztáznunk a dolgokat, mi azzal is elégedettek leszünk.

Üdvözlöm azt a bejelentést, hogy vizsgálatokat fognak végrehajtani a nehézfémekre és a lágyító anyagokra vonatkozóan. Szerintem ezt sürgősen meg kell tenni. Szeretném hangsúlyozni, hogy a 15 év alatti gyermekek új rákos megbetegedéseinek száma 1980 – ekkor kezdték az adatgyűjtést – és 2006 között több mint 50%-kal nőtt.

A gyermekek körében a második leggyakoribb elhalálozási okot a rosszindulatú daganatok jelentik. Ezért cselekednünk kell, ellenőriznünk kell e számadatok helyességét, majd megfelelően kell reagálnunk. Ha a német Szövetségi Kockázatelemző Intézet legújabb tanulmánya azt igazolja, hogy a játékok biztonságosságáról szóló, módosított irányelv nem biztosít elégséges védelmet a rákkeltő lágyító anyagokkal szemben, akkor lépéseket kell tennünk.

Nem engedhetjük, hogy a gyermekek szervezetébe egy órányi bőrkontaktus során annyi rákkeltő anyag kerüljön be, ami többszöröse annak, mintha passzívan „elszívónának” 40 cigarettát. Az ilyen veszélyes anyagokat kerülni kell. Ez tanulmány azt is bizonyítja, hogy ez kivitelezhető. Az eladott játékok 70%-a a küszöbértékek alatt van. Ezért mindenképpen lehetséges e határértékek betartását a többi játék esetén is megkövetelni. A kérdés valószínűleg az árral függ össze, de nem hagyhatjuk, hogy csak a piac szabályozza az árakat, amikor a gyermekek biztonságáról van szó. A politikának be kell avatkoznia, korrigálnia és megfelelően növelnie kell a küszöbértékeket.

A piaci felügyelet természetesen a tagállamok felelőssége, nem Európáé, a Parlamenté vagy a Bizottságé. Több alkalommal felszólítottuk Németországot, hogy vegye komolyan piaci felügyeleti kötelességeit, és tegye meg a szükséges lépéseket. De természetesen ez nem jelenti azt, hogy nem kell fellépünk, ha kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy küszöbértékeink megfelelnek-e a tudomány legújabb állásának. Ezért remélem, és kérem is, hogy az új Bizottság minél előbb terjesszen javaslatokat a Parlament elé, hogy a bizottsági eljárás során korrigálhassuk a megfelelő határértékeket.

Marianne Thyssen (PPE). – (NL) Elnök asszony! Biztos úr! Hölgyeim és uraim! Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoport és az egész Parlament számára mindig is prioritás volt a legkisebb és legkiszolgáltatottabb fogyasztók, a gyermekek biztonsága, és ezen okból fogadtunk el egy évvel ezelőtt egy új, szigorú irányelvet a játékok biztonságosságáról. A biztos úr, a Bizottság szolgálatai, a Tanács elnöksége és valamennyi képviselőcsoport remek együttműködésének köszönhetően képesek voltunk véghezvinni a hatalmas feladatot, méghozzá gyorsan, egyetlen olvasatban. Intézményeink meggyőződtek arról, hogy az általunk kidolgozott törvények a világon a legszigorúbbak, és nagy figyelemmel kísérték olyan távoli országokat is, mint Kína és az Egyesült Államok.

Ami a harmadik szerv általi tanúsítást illeti, a Parlament ésszerűen járt el, és különösen szigorú megközelítést alkalmazott a vegyi anyagokra, allergénekre és nehézfémekre vonatkozó szabványok tekintetében. A rákkeltő, mutagén vagy reprodukciót károsító anyagokra (CMR) nézve a teljes tilalom mellett döntöttünk – néhány kivétellel, amelyeknek azonban nagyon szigorú feltételeknek kell eleget tenniük. A törvény átmeneti időszakot tesz lehetővé, de ez magától értetődik, hiszen ez a rendszerből adódik. És ha már itt tartunk, az átmeneti időszak még rövidebb is, mint amit az iparág probléma nélkül képes kezelni. Hölgyeim és uraim, lehet, hogy valamit teljesen rosszul csináltunk, vagy valamit elmulasztottunk. Az is lehet, hogy a tudomány és a technológia akkorát fejlődött, hogy a törvényt máris módosítani kell, amit igen gyorsan meg lehet tenni bizottsági eljárás keretében. Az is lehet, hogy nincs semmi baj, és ebben az esetben nem játszadózhatunk feleslegesen az emberekkel, nem használhatjuk ki a félelmeiket és a gyermekeik biztonsága miatt érzett jogos aggodalmukat. Meghallgattam a biztos urat, és hitelt adok a szavainak. És azt is látom, hogy az Európai Bizottság teszi a kötelességét.

Ha ezen a területen a szabályok megsértésének további esetei derülnének ki, az véleményem szerint azt mutatná, hogy nyugodtak lehetünk afelől, hogy a piaci felügyelet rendben működik. Két kérdést kell feltennünk: még mindig naprakész a törvény, és a piaci felügyelet megfelelő? Ha mindkét kérdésre igennel válaszolhatunk, akkor nem kell utat adni a populizmusnak, hanem világossá kell tenni az emberek számára, hogy aggodalomra semmi ok.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Elnök asszony! Szeretnék köszönetet mondani a biztos úrnak bevezetőjéért. Ha jól értettem, a biztos úr arról kívánt biztosítani minket, hogy vizsgálatot indítottak annak kiderítésére, valóban túl sok toxikus anyagot tartalmaznak-e Németországban a gyermekjátékok, mint ahogy

azt a tanulmány állítja. Ha így van, akkor szeretném elmondani, hogy ezt jó ötletnek tartom. Nagyon fontos, hogy gyorsan cselekedjünk. Cselekednünk kell, ha bármiféle gyanú merül fel arra nézve, hogy gyermekeink biztonsága veszélyben forog. Továbbá természetesen nagyra értékelnénk, ha a Bizottság mielőbb informálná a Parlamentet arról, hogy mi derült ki az állítások igazságtartalmáról. Azonban szeretném hangsúlyozni, hogy ami a játékokban lévő lágyító anyagokat illeti, számos kutatás azt igazolja, hogy nincs biztonságos szint. Csak az biztonságos, ha a gyermekjátékok egyáltalán nem tartalmaznak lágyító anyagokat. Véleményem szerint ezzel kapcsolatban állást kell foglalnunk, és meg kell fontolnunk a szabályok esetleges szigorítását. Még a játékok biztonságosságáról szóló új irányelv esetében sem vagyok meggyőződve róla, hogy elég jók-e a szabályok.

Szeretnék még egy témát említeni. Mégpedig azt, hogy másfél hónapja kaptunk a Bizottságtól egy vizsgálatot arra nézve, hogy az egyes tagállamokban hogyan hajtották végre a piaci felügyeletre vonatkozó új szabályozást. Valóban igaz, hogy a tagállamok feladata annak biztosítása, hogy a piaci felügyelet megfelelően működjön. Azonban ez a tanulmány azt mutatja, hogy bár szigorítottuk a szabályokat, csak két tagállam döntött úgy, hogy több pénzt költ a piaci felügyeletre. Ennél többre lenne szükség. Éppen a nem biztonságos játékokról szóló szörnyű történetek megelőzése érdekében lenne szükség lényegesen jobb piaci felügyeletre. Ezért remélem, hogy a Bizottság biztosítani fogja, hogy a tagállamok végrehajtsák a piaci felügyelet javítását.

Anna Hedh (S&D). - (SV) Elnök asszony! Szeretném megköszönni Verheugen biztos úrnak, hogy tájékoztatott minket erről a fontos kérdésről. Nagy a felelősségünk annak biztosításában, hogy gyermekeink ne legyenek veszélyeztetve. Szeretném megragadni az alkalmat, hogy feltegyek néhány kérdést a Bizottság kötelezettségvállalásaival kapcsolatban, amelyeket a játékok biztonságosságáról szóló irányelv első olvasatának szavazása előtti és a plenáris szavazás előtti tárgyalások kapcsán tett.

A tárgyalásokban részt vevő frakciók egyetértettek abban, hogy bizonyos zajszintkorlátozások maradjanak ki, mert a Bizottság által elfogadott megfogalmazás konkrét decibelszinteket tartalmazott. A Bizottság úgy vélte, hogy ezek a szintek esetleg túl magasak, és ígéretet tett arra, hogy helyettük ki fog dolgozni egy szabványt, amely a hosszan tartó és a rövid zajok maximális szintjein fog alapulni. Mennyire haladt elő a Bizottság az azt biztosító munkával, hogy a játékok ne okozzanak halláskárosodást? Mikorra várhatjuk a játékokra vonatkozó, szabványosított, maximális zajszinteket?

Szeretném megemlíteni a figyelmeztető szövegek betűméretének kérdését is. Erre nézve is azt az ígéretet kaptuk, hogy szabványosítani fogják. Mi a Bizottság véleménye az itt alkalmazandó szabályokról? Mikorra várhatjuk a figyelmeztető szövegek minimális betűméretét előíró szabványt?

Małgorzata Handzlik (PPE). - (PL) A játékok biztonságosságának témája nagy érdeklődést kelt, különösen a karácsony előtti időszakban, amikor azon gondolkodunk, milyen játékokkal lepjük meg a legkisebbeket. Az előző parlamenti ciklusban létrehoztunk valamit, ami véleményem szerint nagyon jó megoldás a gyermekjátékok biztonságosságának növelésére. Sajnos még várunk kell e rendelkezések hatásaira. Azonban hiszek abban, hogy kézzelfogható eredményeket fognak hozni.

Szeretnék köszönetet mondani a Bizottság szolgálatainak a Toys Road Show (Játékok roadshow-ja) megszervezéséért, mivel ez egy nagyon fontos kezdeményezés, amely segíti a vállalatokat az irányelvből eredő változásokra való felkészülésben.

Hölgyeim és uraim! Tudomásomra jutott egy nyugtalanító információ. November végén az Egyesült Államok Fogyasztói Termékbiztonsági Bizottsága több mint egymillió gyermekágyat bevont a piacról. További egymilliót fognak bevonni a kanadai piacról. Gyermekeink nap mint nap használják az ágyat, és talán hosszabban is, mint a játékokat. Hálás lennék, ha tekintettel az intézkedés méretére a Bizottság véleményt mondana ez ügyben. Biztosak lehetünk afelől, hogy az európai piacon elérhető gyermekágyak biztonságosak?

Anja Weisgerber (PPE). - (DE) Elnök asszony! Biztos úr! Én is szeretnék őszinte köszönetet mondani világos szavaiért. Mindenekelőtt el kell mondani, hogy a játékok biztonságosságáról szóló irányelv jelentősen javítja gyermekeink védelmét. Mindannyiunknak az volt a szándéka, hogy a világ legszigorúbb törvényét hozzuk létre. Azonban ahogy az elhangzott, most sok szülőt és nagyszülőt aggasztanak a német Szövetségi Kockázatelemző Intézet vizsgálatai. Fel kell tennünk magunknak a kérdést, hogy vajon az intézet állításai és véleményei helyesek-e. Mindenképpen nagyon alaposan meg kell vizsgálni a tényeket. Hiszen gyermekeink védelméről van szó.

Ezen a ponton szeretném megköszönni Önnek azt a kijelentést, hogy szándékában áll ezt megtenni. Azonban úgy gondolom, hogy a dolgoknak gyorsabban kell menniük. Ahogy mondta, a tudományos bizottság felismerései csak a jövő évben, a jövő év első felében lesznek elérhetőek. Ennél gyorsabban kellene eljárni.

Hiszen gyermekeink védelméről van szó. Nem értem, miért tartott a szövetségi intézetnek olyan sokáig megtenni ezeket a megállapításokat. Ezt is szeretném hangsúlyozni.

Georgios Papanikolaou (PPE). - (EL) Elnök asszony! Az elmúlt években esetek tucatjait jelentették (csak 2000-ben 36-ot), amelyekben a gyerekeknek azonnali sebészeti beavatkozásra volt szükségük a játékokban lévő ártalmas anyagok miatt. Arra is szeretném emlékeztetni a Parlamentet, hogy Amerikában éppen a múlt héten tettek közzé egy jelentést arról, hogy a forgalomban lévő játékok egyharmada tartalmaz veszélyes vegyi anyagokat.

Ezért meg kell értenünk, hogy az európai megfelelőségi jelölés nem elegendő a biztonság garantálására. Ezt a jelölést egy bizonyos dokumentum benyújtása alapján adják meg, nem pedig preventív és helyszíni ellenőrzés alapján, ezért nem vehetjük biztosnak, hogy a játékok biztonságosak.

Nyomást kell gyakorolnunk a tagállamokra, hogy több alapos ellenőrzést foganatosítsanak, és természetesen szigorítsák a jelenlegi törvényt, hogy így biztosak lehessünk abban, hogy gyermekeink – nekem még nincs, de remélem, majd lesz – teljesen biztonságos ajándékokat kapnak a Jézuskától, és a szülőknek ne legyen okuk aggodalomra.

Günter Verheugen, a Bizottság tagja. – (DE) Elnök asszony! Hölgyeim és uraim! Örülök a vitában megnyilvánuló széles konszenzusnak. Engedjenek meg nekem egy bevezető megjegyzést! Egy tudományos intézettel van dolgunk, a német Szövetségi Kockázatelemző Intézettel, amely megfigyelésem szerint az utóbbi időben hajlamos riasztó jelentéseket közzétenni, azonban felismeréseiről nem tájékoztatja a Bizottságot vagy egyéb európai intézményeket. Ezt mindenki ítélje meg maga. Egyetlen dolgot tudok biztosan: vita tárgyát képezi, hogy a német állam a jövőben továbbra is finanszírozza-e az intézetet. Talán ez lehet az egyik magyarázata annak, hogy az intézet intenzív PR-tevékenységbe kezdett, de nyilvánvalóan nem helyez hangsúlyt arra, hogy felismeréseit megfelelő módon megvizsgálhassuk.

Azonban úgy tűnik, engem is félreértettek: azt mondtam, hogy ha valamit csak a médiából tudunk is, akkor is úgy tekintjük, mint egy lehetséges új tudományos felismerésre való utalást, ezért a kérdést már át is adtam a tudományos bizottságnak. Tehát Önöknek már nem kell felszólítaniuk engem ennek megtételére. Amint bármiféle információt kapok arra nézve, hogy esetleg új tudományos felismerések váltak elérhetővé a játékok biztonságosságát és az általunk meghatározott határértékeket illetően, azonnal továbbítom az információt a tudományos bizottságnak.

Azonban ismétlem: nem várhatják el tőlem, hogy én döntsek egy tudomány-módszertani vitában, mint ahogy én sem várhatom önöktől ezt. Hiszen Önök nem tudnak dönteni ebben a vitában. Én sem tudok, és Önök sem. Nem tehetek többet, mint hogy elmondom, hogy a Parlament, a Tanács és a Bizottság alaposan megvitatta ezt a tudomány-módszertani kérdést, a lehetséges határértékek mérésének módszertanát. Ezenkívül elmondanám, hogy a német intézet véleményét Európa más tudományos intézetei nem osztják – egyetlenegy sem! Ha úgy gondolják, hogy kötelességem egyetlen intézet véleményét elfogadni, az összes többiét pedig figyelmen kívül hagyni, akkor mondják ezt, és feddjenek meg, ha nem teszek így. Én nem vállalhatom ezt a felelősséget. És Önök közül sem vállalhatja senki. És még egyszer hangsúlyozom: ha bármiféle új felismerés kerül napvilágra, a folyamatot azonnal elindítjuk.

Weisgerber asszony, Ön szerint a folyamatnak gyorsabban kellene mennie – sajnálatos módon nem megy gyorsabban. Itt nagyon bonyolult, tudományos kérdésekről van szó. Kísérleteket kell elvégezni. Talán nem tud róla, de például nagyon sok, állatokon végzett kísérletet kell elvégezni az ilyen típusú állítások igazolására. Nem lehet arra kényszeríteni a tudósokat, hogy egy bizonyos határidőn belül jussanak valamilyen felismerésre. Sajnálom, de ez lehetetlen. Ezért egyszerűen arra kell kérnem, hogy elégedjen meg azzal, hogy a tudományos bizottság szerint jövő év közepére lesznek meg a megalapozott eredmények. És bizonyára meg is lesznek addigra. Ezen eredmények alapján a Bizottság azonnal kidolgozza az új javaslatokat, amennyiben az derülne ki, hogy valóban új felismerésekről van szó. Remélem, világosan fogalmaztam.

Creutzmann úr, érvényben van a lehető legalacsonyabb kockázat elve. Ehhez nincs szükségem a Szövetségi Kockázatelemző Intézet segítségére. Tehát az Ön által ebből levezetett követelmények is érvényben vannak.

Rühle asszony, Ön szerint hamarabb a sajtóhoz kellett volna fordulnom. Talán meglepi, de pontosan ezt tettem. Úgy gondolom, hogy amit ma este a Parlamentben elmondtam, az nem fog bekerülni az európai médiába, még kevésbé a német médiába, mint ahogy az sem került be, amit korábban – szerintem – tárgyilagosan és nyugodtan elmondtam az ügyről. Mindenesetre leadtam a szükséges nyilatkozatot, és elmagyaráztam a tényállást. Szívesen a rendelkezésére bocsátom a szöveget.

Davidson úr, a mi törvényünk a legszigorúbb az egész világon. Erre büszkék lehetünk. A Bizottság nem fogja hagyni, hogy a világon bárki is leelőzze, ha a játékok lehető legmagasabb biztonságossági szintjének biztosításáról van szó.

Schaldemose asszony, csak egyet tudok érteni Önnel abban, hogy nem lehet megkérdőjelezni a tagállamok felelősségét a piaci felügyelet terén. Azzal is tökéletesen egyetértek, hogy alapvető fontosságú a végrehajtás kérdése. Ebben a tekintetben is elvégeztük a megfelelő előkészítést.

Hedh asszony utolsó kérdése nagyon fontos. A különböző területekre vonatkozó szabványok közül kettőt hozott fel példának, az egyik ezek közül a zajforrásokra vonatkozó szabvány volt. Az európai szabványügyi szervezeteknek kiadtuk a megfelelő megbízásokat. Azonban a szabványokkal kapcsolatos munka sem különbözik az egyéb tudományos munkáktól. Nem elvárható, hogy ezek a szabványok egy héten vagy egy hónapon vagy akár több hónapon belül készen legyenek. Ez időigényes munka. Mindazonáltal a korábban általunk tárgyalt szabványok mindegyikén dolgoznak, és ezek időben készen is lesznek, és lehetővé fogják tenni az egyes termékek pontos összehasonlítását, valamint a piaci felügyelet megerősítését.

Van egy utolsó téma, amelyről szeretnék szólni. A gyermekülések, amelyekről szó esett, és amelyekkel az USA-ban biztonsági problémák merültek fel, nem játékok. Tehát nem esnek a játékok biztonságosságáról szóló irányelv hatáskörébe, hanem inkább az általános termékbiztonságról szóló irányelvébe. Nem kell tartanunk Amerikától ezen a téren. Az európai általános termékbiztonsági rendszer az utóbbi néhány évben újra és újra bizonyította hatékonyságát. Ha nem biztonságos termékek jelennek meg az európai piacon, akkor eléggé bizonyosak lehetünk abban, hogy a tagállamok és a Bizottság erről tájékoztatást kapnak, és akkor meg lehet tenni a szükséges lépéseket.

Elnök. - A vitát lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Jim Higgins (PPE), írásban. – Üdvözlöm aényt, hogy a játékok biztonságosságáról szóló, új 2009/48/EK irányelv 2011-ben hatályba fog lépni, azonban sajnálatosnak tartom, hogy 2010 karácsonyán még nem lesz érvényben, hiszen ekkor adják el az EU-ban gyártott és az EU-ba importált játékok nagy részét. A szülők mint fogyasztók nagyobb nyugalma érdekében remélem, hogy a tagállamok ezen fontos irányelv összes elemét átveszik még a végrehajtás végső időpontja előtt.

Artur Zasada (PPE), írásban. – (PL) Kihasnálva a vita adta lehetőséget szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy szükséges lenne javítani a fogyasztói balesetek európai unió nyilvántartásának működését, aminek egyebek között előfeltétele lenne a gyermekeknek szánt különböző termékek használatából eredő halálesetekről és testi sérülésekről való információgyűjtés. Ez a nyilvántartás fontos eleme kellene, hogy legyen a fogyasztóvédelmi rendszernek, beleértve a legfiatalabb és legkiszolgáltatottabb fogyasztók védelmét is. Sajnálatos módon a lengyel szabványügyi bizottság kisgyermekeknek szánt játékokkal és a játékok biztonságosságával foglalkozó szakmai bizottságának egyik szakértője szerint még mindig nem működik kielégítő módon a tagállamok és az Európai Bizottság közötti gyors információcsere a veszélyes termékek tekintetében, és az egyes tagállamok még mindig nem teszik meg kielégítő mértékben a megfelelő lépéseket ez termékek piacra hozatalának tilalmára vagy korlátozására. Szeretném kérni, hogy alaposan vizsgálják meg ezt a kérdést.

20. A következő ülésnap napirendje: lásd a jegyzőkönyvet

21. Az ülés berekesztése

(Az ülést 22.50-kor berekesztik)